

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

Torsdag den 11. juni 1998 kl. 17.30

Fraværende:

Meddelelser:

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): God aften. Mødet er åbnet.

Jeg skal allerførst byde velkommen til Vagn Hindkjær Pedersen, der efter sygdom er tilbage i Borgerrepræsentationen efter endt orlov. Jeg skal på vegne af Vagn Hindkjær Pedersen takke de medlemmer af forsamlingen og andre, der har sendt ham hilsener i forbindelse med sygdommen.

Også velkommen tilbage til Wallait Khan, der også er tilbage efter endt orlov.

Der er til mødet i aften udsendt en dagsorden med 51 punkter. Derudover har jeg modtaget 3 sager, der er omdelt på medlemmernes pladser, som under forudsætning af forsamlingens tilslutning vil blive optaget på dagsordenen.

Det drejer sig om sag 376/98 om godkendelse af formandens indkaldelse af en stedfortræder for Charlotte Wieth-Klitgaard, der på grund af forestående barsel vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra og med den 15. juni 1998 og til og med den 31. december 1998. 1. stedfortræder, Bjarne Petersen, indkaldes.

Det drejer sig om sag 377/98 om meddelelse fra SF's Gruppe om, at Bjarne Petersen midlertidigt indtræder som medlem af Uddannelses- og Ungdomsudvalget, Folkeoplysningsudvalget, bestyrelsen for Center for Undervisningsmidler, Fællesrådet for Folkeskolen og som suppleant til Børn og Unge-udvalget under Charlotte Wieth-Klitgaards orlov.

Samt en afskedssag, sag 378/98.

Jeg skal foreslå, at de nævnte ... (*Afbrydelse*). Jeg er oplyst om, at det bilag skulle være delt om. Hvis det ikke er delt om, må vi sørge for, at det pågældende bilag bliver

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

---

omdelt så hurtigt som muligt. Det skulle, Martin Günter, være på vej. Jeg havde forudsat, at det var delt ud. Det bliver delt om.

Jeg skal foreslå, at sagerne behandles efter punkt 46 som henholdsvis de 2 sidste sager på det åbne møde og første sag på det lukkede møde. Endvidere skal jeg foreslå, at punkt 42 på den ordinære dagsorden, sag 285/98, behandles som første sag på dagsordenen.

Så fik jeg sagt i forhold til det forberedte i talen her, at de 2 nævnte sager umiddelbart inden punkt 42 ville blive de sidste på åbent møde. Efter drøftelser på gruppeformandsmødet er der kommet et forslag, som jeg vil stille her, og det er vedrørende sag 319/98 om etablering af en række daginstitutioner, at den del af sagskomplekset, som vedrører lejeaftaler og købsaftaler, behandles på lukket møde, og den del, der vedrører etablering af institution og det, man kunne kalde det indholdsmæssige, behandles på åbent møde, samtidig med en henstilling om, at vi i forbindelse med forberedelsen af fremtidige sager af den karakter klart får skilt ad, hvad der er sag på lukket møde. Det betyder konkret i den pågældende sag, at de punkter, der vedrører lejeaftaler og købsaftaler, bliver på lukket møde.

Så skal jeg meddele, at der, som det er fremgået af dagspressen, er rettet henvendelse til Indenrigsministeriet i en sag, 316/98, punkt 48 på dagsordenen, om indstilling om frikøb af tilbagekøbsret. Med henblik på en nærmere vurdering heraf skal jeg foreslå, at sagen tages af dagsordenen for mødet i aften og i stedet optages på dagsordenen for mødet den 17.-18. juni 1998.

Så skal jeg også foreslå, at punkt 36, 299/98, indstilling om udpegning til Ligningsrådet, udsættes til mødet den 17.-18. juni.

Jeg skal spørge, om der er bemærkninger til de 3 førstnævnte sagers optagelse som foreslået? (*Ophold*). Det er der ikke. Ej heller at punkt 42 optages som første punkt på dagsordenen? (*Ophold*). Det er der heller ikke. Og at punkt 36 og 48 trækkes og udsættes til mødet den 17.-18. juni? (*Ophold*). Det er der heller ikke.

Med disse bemærkninger går jeg ud fra, at vi kan godkende dagsordenen? (*Ophold*). Den er godkendt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

---

42) 285/98

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ønsker nogen ordet hertil?
(*Ophold*). Det er ikke tilfældet, forhandlingerne er afsluttet. Indstillingen er godkendt.

Jeg vil herefter uden for dagsordenen give ordet til borgmester H. Thustrup Hansen.

Borgmester **H. Thustrup Hansen**: Direktør i Kultur- og Fritidsforvaltningens Ejendomsdriftsafdeling, indtil den 1. januar benævnt Rådhus- og Ejendomsforvaltningen, cand.jur. Mogens Poulsen, fratræder grundet alder sin stilling med udgangen af juli måned. Mogens Poulsen runder om knap en måned, helt nøjagtigt den 7. juli, de 70 år.

De seneste 33 år, det vil sige langt hovedparten af sit arbejdsliv, har Mogens Poulsen stillet sin arbejdskraft til rådighed for kommunen.

At Mogens Poulsen den 1. maj i år har kunnet fejre sit 25-års-jubilæum som direktør og dermed i samfulde 25 af disse 33 år har fungeret som øverste administrative chef for kommunens beboelses-, erhvervs- og administrationsbygninger, mere end antyder vel, i hvor høj grad det skal lægges personen Mogens Poulsen til del, at der hele vejen igennem er sket en sikker styring af dette vidtforgrene og ofte turbulente område.

Mogens Poulsen startede efter endt jurastudium som sagførerfuldmægtig i 1954 og opnåede i 1957 bestalling som landsretssagfører. Fra 1956 var Mogens Poulsen endvidere ansat som sekretær i Handelsministeriet. Det var indtil han i 1960 blev udnævnt til handelsattaché ved de danske repræsentationer i Chicago, Minneapolis, San Francisco, Los Angeles og i New York, hvor han senere tillige blev FN-delegeret.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

Efter sin hjemkomst startede den dengang 36-årige Mogens Poulsen i 1965 sin kommunale karriere med en vicekontorchefstilling i overborgmester Urban Hansens sekretariat.

Man tog dog øjensynlig hurtigt denne unge mands indlysende lederegenskaber til efterretning, for allerede året efter opnåede Mogens Poulsen ansættelse som kontorchef i Direktoratet for Kommunens Beboelsesejendomme, hvor han 7 år senere, i 1973, blev udnævnt til direktør.

I forbindelse med oprettelsen af magistratens 6. afdeling i 1978 skete der en sammenlægning af den tidligere Rådhusforvaltning og De Kommunale Beboelsesejendomme. Mogens Poulsen fortsatte herefter sin karriere som direktør i Københavns Kommunes Rådhus- og Ejendomsforvaltning. Det var i denne Mogens Poulsens egenskab jeg første gang lærte ham at kende, for som flere af jer vil vide, var det på det tidspunkt, jeg for 20 år siden tiltrådte som borgmester for den nyoprettede 6. afdeling.

Siden da har Mogens Poulsen været en del af min hverdag, og jeg fornemmede allerede dengang, hvilken styrke det var for en ung og uprøvet borgmester at have et solidt embedsapparat i baglandet. Jeg lærte hurtigt at værdsætte den kompetente indsigt i det vanskeligt tilgængelige lejeretlige område, som Mogens Poulsen besad.

Ud over på bedst mulig måde at varetage kommunens interesser har Mogens Poulsen som husvært for mange tusinde københavnere i høj grad evnet også at sætte sig ind i de kommunale lejerers situation, og han har søgt at løse problemerne med rimelig hensyntagen til begge parter. Det har afgjort krævet sin mand i boligknappe tider.

Mogens Poulsen har evnet at føre den kommunale boligadministration frelst gennem mange ændringer på lejelovsområdet, hvor eksempelvis indførelsen af den omkostningsbestemte leje i 1975 stillede overordentlig store krav til en ejendomsadministration.

Mogens Poulsen og jeg har naturligvis ikke altid været enige i et og alt. Han var ikke glad den 10. juli 1994, da kommunen solgte sine beboelsesejendomme. Som bekendt har jeg fra min første dag i Borgerrepræsentationen forsøgt at få afhændet de kommunale beboelsesejendomme.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

Da det så skete, kan jeg kun anerkende den loyalitet, hvormed Mogens Poulsen medvirkede i den praktiske fase af ejendomsoverdragelsen til Tor, som jo fandt sted den 1. januar 1995.

Med disse ord vil jeg gerne tilkendegive, at jeg ud over på den nu snart forhenværende direktørs store faglige ekspertise har sat utrolig stor pris på Mogens Poulsen som både med- og modspiller. Jeg vil derfor benytte denne lejlighed til også at bringe Mogens Poulsen min personlige tak for et godt samarbejde gennem mere end 20 år.

Med dette følger et stort ønske om god vind og megen glæde i det kommende otium, som jeg håber bliver langt og dermed dyrt for Københavns Kommune.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ja tak – og tak i mere end én forstand.

---

1) 259/98

Tine Peters (V): Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti har fremsat dette forslag til beslutning.

Det er jo ikke noget nyt, at Venstre har denne holdning. Det, der ligesom er kommet frem i det hele, er, at vi har fornemmet, at der også er en ændret holdning hos Socialdemokratiet, og derfor ønsker vi at genåbne denne vigtige debat.

Det er vigtigt, at vi ikke går ind i spørgsmålet om, hvorvidt der skal være modersmålsundervisning eller ej. Det er vigtigt, at vi ikke går ind og ser på, om modersmålsundervisningen er vigtig i forbindelse med en indlæringsproces. Det, vi påpeger her, er, om det skal ligge i den københavnske folkeskoles regi, om det er den københavnske folkeskoles opgave at udbyde modersmålsundervisning.

Vi vil gerne sørge for, at de kommunale ressourcer bliver koncentreret til at handle om meget få ting. Selvfølgelig skal der også være plads til nogle kreative fag, men

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

---

grundlæggende skal det være færdigheder som dansk og matematik, der bliver sat i højsædet.

Ud over det synes jeg, det er bemærkelsesværdigt, at de penge, som går til modersmålsundervisning, kommer fra en fællespulje, hvorfra der tages også til specialundervisning af de tosprogede elever i dansk.

Det er derfor vigtigt for mig at understrege, at de her ressourcer bør handle om, at eleverne kan lære dansk. Så kan de ved siden af modtage undervisning, ligesom man kan gå på alle mulige andre sprogkurser, men så er det forældrenes opgave at købe det tilbud.

Så vi håber, vi kan åbne op for en ny debat om det her med, at modersmålsundervisningen skal være der. Jeg er godt klar over, at det er et lovkrav, og at det kan være svært at ændre, men vores indstilling er jo også, at overborgmesteren på Borgerrepræsentationens vegne skal søge om dispensation.

Karen A. Schmidt (A): Der savnes virkelig en saglig begrundelse for, hvorfor tosprogede elever i Københavns Kommune skal stilles ringere end tosprogede elever født noget som helst andet sted i Danmark.

Forslagsstillerne fra V, K og O begrundet forslaget med, at der er brug for at styrke de grundlæggende kvalifikationer i folkeskolen. Jeg vil tro, at man mener dansk og matematik. Ideen er altså, at sparede udgifter til modersmålsundervisning skal finansiere øgede dansk- og matematiktimer. Jeg ved ikke, om der er nogen, der forestiller sig, at flere dansktimer vil forbedre tosprogedes muligheder for at lære dansk, hvis de ikke også har ballasten fra modersmålsundervisningen.

Forslaget fra V, K og O virker, om jeg må sige, mildt sagt ikke ret gennemtænkt. Det belyser ikke, hvorfor tosprogede børn i København skal stilles ringere end tosprogede børn alle andre steder.

Indledningsvis vil jeg sige, at jeg nok vil karakterisere dette forslag som noget af et paradeforslag. Alle partierne her i Borgerrepræsentationen kender hinandens holdning til dette spørgsmål om modersmålsundervisning, og det er ikke mere end 2 måneder siden, vi vedtog en meget stor helhedsplan netop for integration af tosprogede elever i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

---

folkeskolen. Derfor anser jeg det lidt for hinandens spild af tid, at vi endnu en gang skal have denne debat i salen.

Socialdemokratiets holdning til modersmålsundervisning har ikke forandret sig, heller ikke i de sidste 2 måneder, der er gået. Socialdemokratiets holdning er stadig væk, at et tilbud om modersmålsundervisning skal hjælpe de tosprogede til at blive bedre til deres modersmål og dermed bedre til at lære dansk.

Tingene hænger jo sammen, og modersmålsundervisning er et vigtigt supplement i de tosprogede børns kamp for at opnå lige rettigheder og lige muligheder for at få den samme uddannelse som danskfødte børn. Det er min opfattelse, at modersmålsundervisningen er med til at motivere børn, og motiverede børn er børn med selvtillid.

Jeg synes, at vi som politikere skylder, at vi kæmper for børnene, og at vi på trods af de betingelser, børnene er blevet sat ind i verden på, alligevel sørger for, at de får de bedste muligheder for et fornuftigt uddannelsesforløb.

Børn bliver ikke lykkelige, bare fordi de modtager modersmålsundervisning, lad det endelig være sagt. Der er mange andre faktorer i uddannelsessystemet, som også skal være på plads.

Tosprogede børn skal helst kunne tale dansk, når de starter i folkeskolen. De skal også have nogle andre materialer end dem, de bliver undervist i i dag, når vi taler tosprogede børn. Alle de her elementer er vi gået i gang med at se på i den plan, som vi vedtog i marts måned.

Men jeg vil nok sige, at for tosprogede børn er det vigtigt, at de får et supplement, som er med til at hjælpe dem til at forstå den kulturelle baggrund, de bliver sat ind i, når de bliver født i et andet land end det, deres forældre er vokset op i og deres forældres kulturopfattelse er formet i.

Alle de elementer, jeg omtalte før, er vedtaget i handlingsplanen, og vi har haft en meget grundig debat her i salen om, hvorvidt vi går ind for modersmålsundervisning eller ej.

Jeg vil slutte med at sige, at Socialdemokratiet stemmer imod forslaget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

Borgmester **Per Bregengaard**: Tine Peters fra Venstre håbede jo på, at der kunne komme noget nyt under denne debat. Det vil jeg altså ikke love, eftersom emnet er grundigt diskuteret i udvalget. Ligeledes har vi jo 2 gange i Borgerrepræsentationen her i foråret diskuteret de tosprogede elevers undervisning og herunder modersmålsundervisningens rolle i børnenes udvikling, såvel deres færdigheder i dansk som deres identitetsudvikling.

Motiveringen går på, at færdighederne i dansk og matematik hos børn fra de etniske mindretal skal sættes i højsædet. Jeg er egentlig enig i, at færdigheder i dansk og matematik er utrolig vigtige.

Dér hvor jeg fornemmer, at vandene skilles, i hvert fald så længe man bliver på et sagligt plan, er i spørgsmålet om, hvilken rolle de tosprogede elevers modersmål har i udviklingen af deres danske sprog og dermed også faglige færdigheder generelt i skolen, matematik og andre fag.

Forslagsstillerne mener tilsyneladende ikke, at modersmålet har nogen rolle i udviklingen af børnenes danske sprog og færdigheder på dansk, for ellers ville de ikke stille det op som et alternativ. Der må man sige, at sagkundskaben er temmelig uenig i det. Sagkundskaben siger faktisk, og det er underbygget af evalueringer og undersøgelser både herhjemme og ude, at modersmålet har en rolle i udviklingen af deres andetsprog.

Det er således, at den engelske sprogforsker Rod Ellis konkluderer på baggrund af en række internationale undersøgelser, at modersmålet er en videnressource, som elever bruger bevidst og ubevidst som en hjælp til at forstå et andet sprog og til at klare sig så godt som muligt, når de skal tale. Det vil sige, at et rigt og veludviklet modersmål er brugbart i denne sammenhæng.

Så må man sige, at et veludviklet og rigt modersmål ikke alene kan opøves i hjemmene. Jeg gad nok se, hvordan danske børns sprog ville være, hvis man ikke havde skolegang på dansk. Så var det noget andet end det sprog, vi udvikler dér. Det er klart, at skolen har en rolle i den sproglige udvikling.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

Jeg vil sige, at en af modersmålsundervisningens opgaver, der er flere, er jo netop at udvikle et rigt og nuanceret sprog, som på den måde bliver et afgørende element i tilegnelsen af dansk som andetsprog og dermed tilegnelse af generelle faglige færdigheder udi mange ting.

Det er en af begrundelserne for, at modersmålet skal opretholdes, og det er vel på det grundlag, vi kan diskutere med den borgerlige fløj.

Så er der mange, der siger, at vi tror ikke på videnskab osv., men jeg synes, man meget snusfornuftigt kan bygge på egne erfaringer – jeg ved, Tine Peters er ihærdig i tilegnelsen af fremmede sprog – og sige, jamen hvor langt var vi kommet i tilegnelse af engelsk f.eks., hvis vi ikke kunne bruge det danske sprog som udgangspunkt for at forstå det engelske sprog, forstå, hvad ord betyder, lave paralleller til grammatisk opbygning osv.? Det er da klart, at når vi tilegner os fremmede sprog, så har det på en eller anden måde selvfølgelig en rod i det modersmål, man har.

Hvis man vender tilbage til gamle dage, var det jo noget, man snakkede meget om med de grønlandske børn, hvor man bevidst gik væk fra sprogdrinkingsteorien i Grønland, hvor de kun skulle have dansk i skolerne, at de blev det, der hedder dobbelt-halvsprogede.

Vi skal nødvendigvis sætte børn fra de etniske mindretal herhjemme i, at når de ikke får udviklet deres modersmål, så er risikoen for, at de bliver dobbelt-halvsprogede, meget større end i dag, hvor vi har modersmålsundervisningen.

Wallait Khan (F): Jeg kan ikke se nogen saglighed i denne diskussion. Hvis man spørger mig ærligt, så vil jeg sige, at det stinker bare, for det er symbolsk at rejse de diskussioner, hvor man kan stå frem og sige »skær ned«, fordi det er indvandrere, der bruger det her.

Jeg er helt enig med Karen Schmidt, og jeg er også enig med borgmesteren. Vi ved alle sammen, at det er meget vigtigt for indvandrerbørnene, at de lærer modersmålet, så kan de også lære noget andet. Sådan har det været, sådan vil det fortsat være.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

Man kommer frem og siger, at de selv skal købe det her. Det kan jeg ikke forstå, for der er også mange andre faciliteter, som danske børn benytter, men indvandrerbørn udnytter ikke disse muligheder, og de benytter ikke de faciliteter. Så kan vi ikke stå frem og sige, at nu skal man også skære dér, nu skal man også skære det ned.

Jeg synes, det er en farlig diskussion, hvis man ønsker, og det siger man jo også, at man vil lægge vægt på, at der skal undervises mere i dansk og matematik og sådan noget. Hvis man mener, at indvandrerbørn også skal blive dygtige, og de skal også lære alt det, som danske børn kan, så er det meget vigtigt, at man giver dem modersmålsundervisning.

Jeg vil bare sige, at dette stinkende forslag skal forkastes.

Louise Frevert (C): Så går bølgerne højt igen. Det er jo dejligt, at der er noget, der kan sætte lidt fut i fejemoget herinde.

Det er ganske utroligt, hvad man gang på gang skal høre fra Wallait Khan og fra SF, for når vi sidder i udvalget, er hr. Wallait Khan den største og varmeste fortaler for, at børn skal lære at tale dansk. Han har været den, der gang på gang i udvalget, også i den sidste periode, har sagt: Det, der er vigtigt, er, at børnene lærer dansk. Det med modersmålsundervisningen er sekundært, det er det danske sprog, der er primært.

Jeg er godt klar over, at hr. Wallait Khan er pålagt en vis partidisciplin af sit SF-parti, men jeg synes alligevel, det er forargeligt, når man tænker på, hvordan han har opdraget sine egne børn. Det skal jeg selvfølgelig ikke tage med ind her, men jeg har hørt noget om, at det er dansk, der er det primære. Jeg bryder mig ikke om, at man taler med to tunger. Man må stå ved sit mandsmods meninger. Men det er så en anden side af sagen.

Denne debat er jo ikke en debat, der slutter i dag, den kommer til at fortsætte i det uendelige. Jeg vil nok sige, at det forslag, vi har stillet her i dag, har været lige så meget på baggrund af, at der var en socialdemokrat, det var Jette Bergenholz Bautrup, der kom med en kommentar om, at Socialdemokraterne faktisk også var positivt indstillet over for, at man burde se nærmere på modersmålsundervisningen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

Så det var en af grundene til, at vi godt ville have en fortsat debat, fordi vi syntes heller ikke, at sagen er uddebatteret ved, at modersmålsundervisningen – selvfølgelig kan man ikke afgøre det her – måske skulle suspenderes for en periode eller for altid her, og der skulle gives en dispensation til København. Det er den ene side af sagen. Men selvfølgelig ville det være bedre, at man kunne få en lovgivning i Folketinget om, at der slet ikke skulle være modersmålsundervisning.

Hvis man nu har prøvet på sin egen krop at bo i udlandet, så ved man også, at det ikke er muligt at gå på skoler i dansk sprog i udlandet. Mine børn har også gået på skole i USA, og de havde ikke mulighed for at få danskundervisning, og de lærte at tale sproget lynhurtigt.

Nu har jeg brugt halvanden time på internettet for at finde ud af, hvordan det gik med afstemningen i Californien i tirsdags med hensyn til modersmålsundervisning. Hvis der er nogen, der kan fortælle mig det, eller også nogle fra forvaltningen, vil jeg blive meget glad. For der var faktisk en afstemning i Californien, hvor opinionsundersøgelser sagde, at 63 pct. af den californiske befolkning stemte for, at de kun ville have modersmålsundervisning, og derovre er modersmålsundervisning amerikansk. Det er ikke de 140 andre sprog, der bliver talt i Californien. Så jeg vil regne med, at når opinionsundersøgelser siger 63 pct., så må det være vedtaget. Men som sagt har jeg ikke rigtig været i stand til at finde ud af det. Det var det andet.

– Ja, jeg venter til næste runde.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg ved ikke, om man har fået oversat resultatet endnu, men det kommer vel.

Lars Jensen (B): Jeg må indrømme, at jeg har også lidt problemer med at finde ud af, hvorfor Californien har noget med Danmark at gøre.

Det Radikale Venstre kan naturligvis ikke støtte et forslag, der vil stille børnene i København ringere end i resten af Danmark. Det gælder på alle punkter. Det vil sige, at vi ønsker heller ikke dårligere forhold for vores tosprogede elever i København.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

Vi ser ikke, at der i forslaget er fremkommet nogen nye undersøgelser, nogen videnskabelige begrundelser for, at vi skulle ændre vores opfattelse.

I den danske folkeskole bruger man dansk, for at dansksprogede skal blive undervist i både engelsk, tysk og fransk. Vi har ikke indført endnu, at vi bare kører igennem, og når man har engelskundervisning, så er det udelukkende i engelsk, eller i fransk, så er det udelukkende i fransk.

Derfor kan Det Radikale Venstre ikke stemme for dette forslag.

A. Benhaddou (D): Så er vi tilbage igen i diskussionen om indvandrere og flygtninge igen, og jeg er efterhånden dødhamrende træt af det.

Det, jeg er utrolig skuffet over, er især de borgerlige, Venstre og Konservative, Venstre, frihedens parti, praler med frihed. Hvor er den henne, når I nu går hånd i hånd med Dansk Folkeparti og stiller et forslag, der har med indvandrerbørn at gøre? Det er jo helt utænkeligt i Folketinget. Har I talt med jeres folketingsgruppe? Det var dog utroligt. Det ville man aldrig have drømt om.

Jeg må indrømme, at da jeg så det forslag, så tænkte jeg: Nå, nu holder Venstre og Konservative og Dansk Folkeparti hinanden i hånden. Jeg kan godt forstå, at Dansk Folkeparti kommer med dette forslag, vi kender dem, vi kender deres holdning. Jeg kender også Venstres og De Konservatives holdning, men hvorfor kunne I ikke selv stille det forslag? Skulle I absolut have hjælp i det spørgsmål af Dansk Folkeparti? Det synes jeg er utrolig sørgeligt.

Det andet, jeg vil spørge Venstre og Konservative om, er: I ville åbenbart heller ikke have etnisk ligestilling sidste gang. Så er mit store spørgsmål: Hvad er det, I vil gøre for at løse de indvandrerproblemer? Ud over Venstres march med at proklamere at ville pudse politi på andengenerationsindvandrere, hvordan er jeres svar på at løse problematikken, der har med indvandrere at gøre? Jeg spørger bare, kom med et forslag.

Modersmålsundervisning har vist sig at give en stærk baggrund for det enkelte indvandrerbarns opvækst. Kan man have noget imod det som frihedsparti? Jeg troede, at I, Venstre, beskyttede det enkelte menneskes frihedsbegreb og vækst.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

Så det andet. Det er, at de bruger skatteborgernes penge. Jamen indvandrere er også skatteborgere, og når de vælger at bruge skattesystemet til at give deres børn særundervisning, så skal de selvfølgelig have ret til det. Det er ligesom vi ikke alle sammen benytter os af diverse broer, fordi vi gider ikke gå over en bro. Jamen det gør andre, bilister, men vi betaler da skat til de broer, vi kan ikke holde os udenfor.

Derfor er det indlysende, at for et indvandrerbarn, der ifølge undersøgelserne viser sig at have en god opvækst ved at få den modersmålsundervisning, så bør kommunen kunne tilbyde det. Det har Folketinget oven i købet vedtaget, og så mener man bare i Venstre og Konservative hånd i hånd sammen med Dansk Folkeparti, at det skal vi lige pludselig afskaffe. Det synes jeg er sørgeligt.

For det andet, Louise Frevert, i USA taler man engelsk, det er et verdenssprog. Derfor, når man lærer engelsk, så bliver man bare verdensborger, og det er alle interesseret i.

Jeg kan også fortælle dig ... undskyld, man må ikke tiltale personer, men jeg kan da også fortælle, at jeg har set udsendelser om danskere i Spanien på Costa del Sol, der ikke kan et hak spansk. Det taler vi slet ikke om.

Lad os tage det sagligt. Jeg kan godt være enig i, at modersmålsundervisningen kan tages op til diskussion, lad os diskutere formen af den, indholdet af den, gøre den mere integrerende, fordi man kan bruge modersmålsundervisningen til at sammenligne de forhold, der er i det danske samfund, med det sprog, som forældrene har, og så opbygge nogle stærke og solide unge mennesker, i stedet for at sidde her og sige: Jamen de kan ikke dansk.

Det har da ikke noget med danskundervisning at gøre. Så bør vi gøre mere ud af den formelle danske undervisning i folkeskolerne af etniske minoriteter i stedet for at sidde her og sige, at det er også på grund af modersmålsundervisningen. Dertil siger jeg bare: Sludder og vrøvl, for jeg er jo også et bevis. Jeg er også opvokset med 2 sprog, og jeg har sgu ikke haft nogen problemer med det.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det kan vi høre.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. juni 1998**

Lubna Elahi (A): Jeg er dødtræt af at høre, at man taler om skatteydernes penge, for vi er som indvandrere også med til at bidrage som skatteydere.

Jeg synes, det er et hårdt angreb på vores børn. Børn af indvandrere har også brug for at bygge identitet, på samme måde som almindelige danske, hvide børn har. Det kan ikke være rigtigt, at vores børn skal opleve, at allerede i skolens verden skal deres modersmål have rangnummer 2. Det er det ene.

Det andet er: Ønsker vi som københavnske politikere en målsætning, hvor vi sikrer kvalitet, hvor vi sikrer læseplaner osv., så skal det da ikke ligge uden for skolens regi. Hvis vi vælger, at det skal ligge under brugerbetaling et eller andet sted under folkeoplysning, hvem kan give mig sikkerhed for, at der bliver undervist i modersmål af uddannede lærere og læseplaner med meget mere?

Så jeg synes, at nu når vi har fået styr på politik hvad angår de tosprogede børn i Københavns Skolevæsen, så skal vi arbejde for at styrke det og ikke udhule det. Så jeg er kun glad for, at jeg tilhører et parti, som ikke kan gå ind for forslaget.

Finn Rudaizky (A): Man kan undre sig en smule over, hvordan Venstres Tine Peters har fornemmet, som hun sagde heroppefra, at der skulle være en socialdemokratisk opblødning i relation til modersmålsundervisningen. For lige at understrege, hvad der også er blevet sagt af tidligere socialdemokratiske talere, så vil jeg godt sige, at det modsatte er tilfældet.

I denne valgperiode optræder partiet Venstre og Det Konservative Folkeparti meget anderledes end tidligere, når det drejer sig om alle former for indvandrerspørgsmål, f.eks. etnisk beskæftigelsesmæssig ligestilling, som vi tidligere har behandlet, og nu i dag i spørgsmålet om modersmålsundervisning.

Det kan ikke opleves på anden måde, end at det nu er Dansk folkeparti, som reelt styrer Venstre og Konservative, i hvert fald i alle spørgsmål i relation til indvandrere og fremmed integration.

Det kan godt undre, idet vi tidligere har oplevet i hvert fald De Konservative som et parti her i Borgerrepræsentationen, de havde ganske vist en anden holdning på

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

---

indvandrerområdet end f.eks. Socialdemokratiet, men dog på sin måde var i teten med konstruktive løsningsforslag i forbindelse med københavnske indvandrerspørgsmål.

Hvad oplever vi så nu? Ja, vi oplever De Konservative og også Venstre i et meget intimt, fortroligt samarbejde med Dansk Folkeparti med henblik på at forsøge at få en af landets gældende love til ikke at gælde for byen København.

Jeg ved egentlig ikke, hvor meget de 3 partier rent faktisk har overvejet konsekvenserne af deres forslag om en sådan faktisk undtagelseslov kun for en del af Danmark. Men det står i hvert fald helt klart, at de 3 partier ikke ønsker modersmålsundervisning, men i stedet for sprogkurser styret af brugerbetaling.

Tosprogede elever skal ifølge De Konservative i JP København den 5. juni kun lære dansk, for De Konservative mener ikke, »at indvandrerne er interesserede i denne forskelsbehandling«. Hvorfra ved man egentlig det? Har De Konservative mon spurgt indvandrerne?

De Konservative har i samme blad påstået, at hvis man går ind for modersmålsundervisning, så er det »en unødigt leflen for en bestemt gruppe.« Jeg vil sige, at det er vist en konservativ påstand helt uden dokumentation.

Vi kan nemlig med tilbud om modersmålsundervisning medvirke til en tryghed for eleven, som godt kan medføre en generelt hurtigere integration, idet der samtidig skal skabes motivation og lyst til at lære dansk dagligdag, dansk kultur og dansk tradition. Det må da også være bedre, at tosprogede elever bliver dygtige til to hele sprog og ikke kun til to halve sprog.

Så har jeg endvidere noteret mig, at De Konservative, ligeledes i JP København, efterlyser videnskabeligt belæg for at fortsætte modersmålsundervisningen. Det kan formentlig ikke skaffes, men jeg vil opfordre til, at lidt sund fornuft og en lidt mere positiv holdning til hurtigere indvandrerintegration i København måske igen kunne blive en konservativ målsætning.

Kun ved at stille krav til indvandrerne og forsøge – hvis man vil forsøge det – at forstå indvandrernes problemer bedre, så vil man nemlig kunne løse såvel de sproglige som de arbejdsløsheds-mæssige etniske problemer. Det vil igen medvirke til at formindske gadeuroen, volden og terroren i visse københavnske distrikter.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

Jeg vil igen stille spørgsmålet: Hvorfor vil De Konservative og Venstre egentlig ikke være med til det?

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det Jette Baurup, der får lejlighed til at forklare sig.

Jette Baurup Bergenholz (A): Nu er det jo ikke hele Den Socialdemokratiske Gruppe, der skal herop, men jeg synes nok, at Louise Frevert provokerede lidt.

Jeg vil faktisk foreslå, at hun fik noget mere danskundervisning, når hun læser JP København. Der er ikke nogen steder, hvor der står, at Socialdemokratiet mener, eller at Socialdemokratiet siger, og hvis det står der, så vil jeg gerne se det, og jeg vil gerne høre det. Jeg har lige kigget det igennem, det står der ingen steder. Så når jeg skal citeres, vil jeg gerne citeres rigtigt.

Så vil jeg sige, at når også Tine Peters provokerer lidt, så er det nok fordi hun i hvert fald ønsker, at jeg her fra talerstolen måske skulle køre med over i den grøft, der hedder, at vi ikke skal have noget modersmålsundervisning. Det har jeg aldrig udtalt, det tror jeg også fremgår af JP København.

Det, jeg udtalte på daværende tidspunkt, var, at uddannelsesborgmesteren ønskede tillægsbevilling, flere ressourcer netop til modersmålsundervisning. På daværende tidspunkt sagde jeg, at det skulle holdes inden for budgettet for Uddannelsesudvalget. Så pegede jeg på, at det også skulle være inden for lovgivningen. Derfor kan jeg ikke stemme mod lovgivningen, fordi jeg mener, at det er helt i orden. Hvorfor skulle København i en sådan henseende have nogle særstandpunkter?

Det, jeg sagde på daværende tidspunkt, var, at man ikke havde økonomiske ressourcer til ordblinde børn. Ordblind børn kom i mange tilfælde over i specialklasser sammen med adfærdsvanskelige børn. Det syntes jeg var meget uhensigtsmæssigt.

Det, der sker nu, er jo, at man tager fat på netop den problematik, og det synes jeg er dejligt. Det vil sige, man har modersmålsundervisning, man gør noget for ordblind børn, man gør noget for den del, der er adfærdsvanskelige. Det vil sige, at så har man hele gruppen med.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

Det er, hvad jeg har udtalt mig om, det står jeg ved. Derfor må jeg også sige i dag, der er ikke noget med, hvad der er pålagt, man skal stemme, eller ej, men jeg stemmer naturligvis som Den Socialdemokratiske Gruppe, hvor jeg ikke mener, Københavns Kommune skal gå uden om loven.

Taner Yilmaz (A): Jeg har sådan set ikke så meget at tilføje til den diskussion, der har været.

Men der savnes virkelig en saglig begrundelse for, hvorfor Københavns Kommune som den eneste kommune i landet skal fritages for lovens krav på dette område.

I København har man jo i forvejen valgt en minimumsløsning med hensyn til modersmålsundervisning, fordi der udøver vi lovens mindstekrav, det vil sige, at der kun er 3 timer ugentlig, plus at holdstørrelsen er rimeligt høj. Så derfor er det et rimeligt tilbud i den forstand, at det er en meget skrabet udgave i forvejen i forhold til resten af landet.

I øvrigt er godt 1/6 af de elever, der modtager modersmålsundervisning, faktisk børn af flygtninge.

Det, der umiddelbart undrer mig, er, at de partier, der i andre sammenhænge argumenterer meget hårdt for, at flygtninge hurtigst muligt skal vende hjem, vil fjerne en af de klare forudsætninger for det ved at fjerne modersmålsundervisningen, eller i hvert fald gøre det ringere for, at de kan komme hjem igen.

Hvis modersmålsundervisningen, som forslagsstillerne foreslår, ikke længere skal være en offentlig opgave, er en af mine største bekymringer, at man så overlader opgaven til mange uautoriserede grupper, der så vil agere uden nogen formelle krav til kvaliteten, heller ikke kvaliteten af lærerne. Det vil sige, at vi har ingen mulighed for at kontrollere det indhold, der er.

En af forudsætningerne for modersmålsundervisningen er jo, at den skulle være integrationsfremmende. Det kan vi sådan set heller ikke kontrollere, fordi de selvstændige grupper kan sådan set bruge de timer, som de gerne vil.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

I øvrigt vil jeg sige til især Venstre, at i Bertel Haarders tid som undervisningsminister blev der iværksat en række forsøg med modersmålsundervisning, hvordan den kunne erstattes med ekstra danskundervisning, som I så foreslår. Der var også forsøg, hvor modersmålsundervisningen blev knyttet tæt til skolens øvrige undervisning.

Alle resultater fra de forsøg viser, at modersmålsundervisningen har været en klar succeshistorie, og dem kan man selvfølgelig låne og læse.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er der ikke flere, ej heller socialdemokrater, i 1. runde. Vi går herefter til 2. runde.

Louise Frevert (C): Jeg synes, man begynder at skyde kanariefugle med bazookaer. Jeg synes, det er så usagligt og lidt politisk, at man går efter manden i stedet for bolden.

Der er jo mange af os herinde, der har en anden etnisk baggrund. Jeg kan f.eks. oplyse Jette Bergenholz Bautrup om, at jeg er tredjegerationsindvandrer. På det tidspunkt, da jeg gik i skole, havde man ikke modersmålsundervisning, så det kunne godt være, jeg kunne have læst og skrevet lidt bedre, hvis man havde haft modersmålsundervisning dengang jeg gik i skole. Men det fandtes faktisk ikke, og sådan er det altså bare.

Vi andre har klaret os uden modersmålsundervisning, og det er jeg sikker på, man også kan i dag. Det, vi siger, er ikke, at man ikke skal give ekstraundervisning i dansk, tværtimod. Det, vi ville satse på som Konservative, er at sige, at børnene skal lære at tale dansk, men det kommer de til at gøre ved, at man satser på ekstra danskundervisning. De ressourcer, man bruger til modersmålsundervisning, kunne man f.eks. konvertere til danskundervisning. Så begynder tingene faktisk at stå i relief til hinanden og have lidt proportion.

Så kan jeg heller ikke forstå, at Finn Rudaizky kommer med nogle udtalelser for og pro modersmålsundervisningen, for den jødiske menighed her i København har jo

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

---

faktisk selv foranstaltet deres hebraiske undervisning i søndagsskoler, og det er ikke for skatteborgernes penge.

Så synes jeg også, det er temmelig latterligt at høre, at fordi man en gang imellem har et samarbejde på tværs af partierne, og det er jo det, der er meningen – eller har jeg taget helt fejl i denne forsamling – det er meningen, at man skal prøve på at komme lidt overens og mødes omkring nogle synspunkter. At Venstre og Konservative har indgået et lille forslag med Dansk Folkeparti i dette tilfælde, er jo ikke ensbetydende med, at vi har taget deres partipolitik.

Hvor mange gange har både Konservative og Venstre ikke også haft et tæt samarbejde med Enhedslisten? Det er da sandelig heller ikke ensbetydende med, at Konservative har alle – jeg vil nok sige meget få – Enhedslistens synspunkter. Så det er jo et spørgsmål om, hvor de fælles interesser kan ligge, og de ligger faktisk mange gange på nogle få spor. Der synes jeg, det er positivt, at man kan mødes i et fælles forslag.

Tine Peters (V): Det er med sorg i sindet vi i foråret konstaterede, at der ikke kom en borgerlig regering, fordi ellers ville vi have ændret det inde fra den store Borg.

Karen Schmidt var på et tidspunkt inde på, hvorfor vi skal sige, at København er speciel i forhold til resten af landet. Der vil jeg sige, at når vi nu arbejder mod den her fælles ting, så er København jo et udgangspunkt. Vi må tage udgangspunkt i det sted, hvor vi har noget at sige og hvor vi er, så derfor skal København søge dispensation som den første.

Vi ønsker ikke mere modersmålsundervisning i den danske folkeskole. Det er det, det hele handler om.

Det var netop udviklingsplanen, som man har stemt igennem, der var grundlaget for, at vi stemte imod fra Venstres side.

Hvorvidt mere danskundervisning vil gavne eller ikke gavne, synes jeg, det er vigtigt at se på, at dette er en pædagogisk diskussion om, hvorvidt modersmålsundervisningen fremmer indlæringen af dansk eller ej. Den sagkundskab, som Per Bregengaard er inde på, de evalueringer og de undersøgelser, har vi aldrig set ...

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. juni 1998**

(*Afbrydelse*). Tak, dem vil jeg gerne se bagefter. Jeg mener helt klart, at det er et postulat, I kommer med på dette område.

Men hvis nu modersmålsundervisningen er så vigtig, hvorfor har Enhedslisten eller Socialdemokratiet så ikke fremsat et forslag, som hedder, at indvandrerbørnene skal lære modersmålet, inden de starter i folkeskolen? Hvorfor har de fremsat forslag om eller været med til at stemme forslag igennem, hvorefter de skal lære dansk, inden de starter på det normale folkeskoleforløb? Det synes jeg er meget væsentligt. Hvis det er så vigtigt med modersmålsundervisningen for at kunne lære dansk, så må vi jo starte med modersmålsundervisningen. Det har I ikke gjort.

Som Louise Frevert var inde på tidligere: Kan danske børn, som kommer til udlandet, forvente at blive undervist i dansk og få det betalt? Selvfølgelig, hvis der er efterspørgsel, så vil der også være nogle kurser, der bliver udbudt, og så må de danske forældre betale for, at deres børn kan lære dansk ved siden af.

Det, vi snakker om, er ikke, hvorvidt de skal have lov til at lære det eller ej. Det er spørgsmålet, om det er den københavnske folkeskole, der skal varetage det problem.

Hvis vi bare kunne give til højre og venstre, så ville det jo være meget dejligt. Men der er ikke ubegrænsede ressourcer, og denne pulje, som vi snakker om nu, hvor de her midler bliver taget fra, er altså en pulje, som er øremærket til tosprogede elever, som er indvandrererelever, kan man sige. Men den er øremærket til tosprogede elever. Det vil sige, at den også går til specialundervisning i dansk osv.

Fra Venstres side ønsker vi ikke at tage fra den pulje, at tage fra de tosprogede børn, det er jo ikke det, vi snakker om. Vi snakker ikke, som nogle har været inde på, om, at skatteborgernes penge ikke må gå til de tosprogede elever. Det er jo noget fis. Vi snakker om at koncentrere dem om danskundervisning, kun danskundervisning, og så må det andet blive købt ved siden af af forældrene.

Benhaddou er fuldstændig galt afmarcheret – jeg vil ikke sige som sædvanlig. Venstre har jo før fremsat sådan et forslag, og jeg synes, at nok kan man tillægge Dansk Folkeparti meget, men at de har den slags indflydelse, du omtaler, vil jeg nok sige er at skyde lidt for højt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Modet 11. juni 1998

Altså grunden til at nogle partier går sammen om at fremsætte et forslag er, at man har et fælles mål. Hensigten bagved og motiveringen bagved kan være vidt forskellige, men vi ønsker at få modersmålsundervisningen ud fra den københavnske folkeskole, og derfor har vi fremsat dette forslag.

Wallait Khan var inde på frihed – eller var det Benhaddou? Det var dig, Benhaddou. Vi ønsker ikke, som jeg har sagt før, at tage nogle ressourcer fra indvandrerbørnene. Venstre er ganske rigtigt et liberalt parti, som står for meget personlig frihed. Men vi mener også, at det vigtigste for indvandrerbørn er at lære dansk, det er at lære sproget i det land, de bor i, så de kan klare sig godt. Hvis de kan det, så får de også en større frihed.

Lubna er igen inde på skatteborgernes penge og at vi ikke vil have, at de går til tosprogede børn, og det er igen helt galt. Det handler om, som Lubna er inde på, at man ikke kan styre det, hvis nu modersmålsundervisningen bliver lagt ud f.eks. i KUC-plan. Der kan man ikke styre læseplaner, man kan ikke styre, at det er veluddannede lærere, der varetager modersmålsundervisningen.

Ja, men kan man det, hvis der er nogen, der ønsker at lave sådan et kursus i dag? Altså der er nogle kriterier for at søge nogle midler. Men det er jo på samme måde, som det eksisterer i dag. I dag er der bare den sikkerhed, kan man sige, at det bliver udbudt i folkeskolen, hvis man kan omtale det på den måde.

Når vi snakker om læseplaner, så er det vigtigt at lægge mærke til, at man egentlig også burde bandlyse alle privatskoler. De står selv for deres læseplaner. Det er da vigtigt at lægge mærke til.

De sprogkurser, der bliver udbudt i dag, må da være rent forfærdelige, efter hvad Lubna Elahi siger vil være resultatet, hvis modersmålsundervisningen bliver lagt ud som sprogkurser.

Jeg synes, at den socialdemokratiske devise er klar: Enten ligger det i kommunalt folkeskoleregi, eller også duer det bare ikke.

Om Finn Rudaizkys indlæg kan jeg sige, at det var faktisk Finn Rudaizky, der var inde på Dansk Folkepartis store magt, må jeg sige det sådan. Jeg synes, at det endnu en gang beviser, at lige så snart man går ind og diskuterer noget reelt som det her, vi

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

---

forholder os jo virkelig til, om det skal ligge i folkeskoleregi eller ej. Vi går jo ikke ind og diskuterer racisme. Vi går jo ikke ind og diskuterer vold og terror på gaden.

Altså jeg synes, at denne debat kommer fuldstændig ud af proportioner, men det må åbenbart være de eneste argumenter for at holde modersmålsundervisningen i folkeskolen, at der ikke er vold og terror på gaden.

Som Taner er inde på, også hvad Lubna Elahi tidligere var inde på, er der, hvis man udbyder det som sprogkursus, ikke nogen kontrol med indholdet, og det mener jeg er meget urigtigt. Der er heller ikke nogen sikkerhed for, at der ville være modersmålsundervisning. Men er der en efterspørgsel, det er jo set på alle mulige andre områder, så er der jo også et udbud. Det er kun et spørgsmål om, hvem der varetager funktionen.

Så jeg synes, at vi skal fastholde denne diskussion på, hvad det egentlig drejer sig om, nemlig: Skal den ligge i kommunalt folkeskoleregi, eller kan den blive udbudt? Det er sådan set det, det hele handler om.

A. Benhaddou (D): Nu må jeg desværre skære det ud i pap. Jeg mener ikke, det er forkasteligt, at Venstre og Konservative går for et forslag sammen med Dansk Folkeparti. Det, der er problemet i denne situation, er, at der er tale om indvandrerspørgsmål i begge tilfælde, og i begge tilfælde er man med som forslagsstiller fra både Venstre og Konservative. Det er ikke det, som jeg ved af, at Venstre – jeg kan i hvert fald huske, at Uffe Ellemann-Jensen tog afstand fra Pia Kjærsgaard op til valget med hensyn til at indlede nogen forhandlinger med hende vedrørende indvandrere og flygtninge. Men det har frihedspartiet i København altså valgt at gøre.

Så henviser Tine Peters til efterspørgslen. Altså vi taler om børn, mennesker, vi taler ikke om dåser i et supermarked. Behovet for modersmålsundervisning skal ikke styres af sådan nogle liberalistiske tanker, som om man taler om dåser og tomater i Brugsen ... (*Afbrydelse*). Må jeg lige tale færdig, det er heroppefra, man taler, ikke dernede.

Så sagde Tine Peters, at Venstre ikke vil være med til at give til venstre og højre. Jeg synes lige, man har givet alt til højre.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

For det andet har vi fået konstateret på Louise Frevert, at man godt kan tale dansk, selv om man ikke har haft modersmålsundervisning. Men så er det, jeg siger, og det siger undersøgelserne også, at det påvirker heller ikke ens danskkunnen, at man modtager modersmålsundervisning. Det er jeg bevis for, så er vi altså 2. Jeg er bare andengenerations-, du er tredjegenerationsindvandrer. Så der er altså beviser fra begge sider.

Det, der er problemet, er selve integrationsfasen, og det har ikke noget med modersmålsundervisning at gøre, og det er det, undersøgelserne fastslår.

Derfor synes jeg, man netop går efter personerne i dette tilfælde, og det er indvandrerbørnene, frem for bolden, nemlig integrationsproblematikken. Det er det, jeg mener med det. Det er ikke det, at man kommer med dette forslag.

Det, der bare skuffer mig, er, at Venstre og Konservative gør det sammen med Dansk Folkeparti i stedet for at tage en seriøs debat om problematikken. Der tænker jeg selvfølgelig på integrationsproblemet.

Der vil jeg altså på et eller andet tidspunkt se et forslag fra Venstre og Konservative om, hvad det er de vil gøre, foruden det her med at sige bedre danskundervisning. Ja, vi gør selvfølgelig alt for det, men det har ikke noget med dette forslag at gøre, det har ikke noget med modersmålsundervisning at gøre.

For det andet vil jeg stille spørgsmålet: Jamen skal vi afskaffe engelsk for de danske elever? Det kan måske også skade deres danskkunnen. Skal vi fjerne fransk eller russisk? Det kan da også skade.

Det har oven i købet også været fremme i dansk erhvervsliv, at det faktisk er gavnligt at have nogle andengenerationsindvandrere fra det danske erhvervsliv på længere sigt og få dem til at være formidlere for det danske eksportmarked i f.eks. Mellemøsten. Men det er man altså åbenbart ligeglad med i det erhvervsvenlige Venstre.

Så er det, vi siger, jamen det vil man ikke være med til at finansiere, det gør man for øvrigt heller ikke for danske elever i Spanien osv., osv. Ja men dér betaler de heller ikke så meget i skat, så det løser sig selv.

Så jeg synes altså, at dette er useriøst stillet op. Lad os tage en fornuftig diskussion om dette problem i stedet for gang på gang at komme med nogle forslag udelukkende

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

---

fokuseret på indvandrerbørnene og så samtidig kræve af dem, at de skal opføre sig ordentligt selvfølgelig, men de må ikke være etnisk ligestillet, de må ikke have modersmålsundervisning, de må ikke have ditten og datten for højrefløjen. Men når det kommer til stykket, så skal de opføre sig pænere end alle andre børn.

Wallait Khan (F): Jeg vil sige, at dansk har været primært, det er det, og det vil fortsat være primært. Når vi snakker om modersmålsundervisning, så har det været sekundært, og det vil det også fortsat være. Vi ved det godt. Det er kun 3 timer om ugen.

Så kan vi også se, hvordan sammensætningen af de klasser er. Vi ved det godt. Den diskussion, vi har, handler om promillerne. Det er ikke de mange penge, som kan løse alle andre problemer. Det er det ikke, det ved vi godt.

Men alligevel vil jeg sige, at der har været mange diskussioner, og der er behov for at have flere diskussioner, indtil vi kan blive klogere på, hvilke fordele og hvilke ulemper der er ved at have modersmålsundervisning.

En ting, som er meget positiv, som jeg altid har mærket, og det kan jeg også se i dag, er, at C og V går ind for, at indvandrerbørn skal blive dygtige til dansk og til matematik og alt andet. Det er også meget fint, og jeg håber, at de vil fortsætte denne linje, og at vi også vil se et meget, meget godt resultat, når vi kommer til budgetforhandlingerne. Der er det meget vigtigt. Jeg håber, I vil fortsætte den linje og også sætte nogle ekstra penge af til noget specialundervisning, som kan gøre indvandrerbørn dygtige.

Vi er mange, som mener, det er meget vigtigt, at de får modersmålsundervisning. De promiller kan ikke hjælpe så meget, som vi diskuterer i dag.

Vi skal have mere diskussion, ikke lige her, men et eller andet sted, en konference eller en diskussion, hvor vi kan have nogle sagkyndige eksperter, som kan gøre os alle sammen klogere, så vi kan komme til en eller anden konklusion, som kan løse problemerne, og vi kan blive enige om det.

Men det mest positive, jeg kan sige, er, at I støtter indvandrerbørns kvalifikationer, og I vil have, at de bliver dygtige og læser mere og mere dansk og matematik. Vi håber, I også vil støtte det, når der er budgetforhandlinger.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. juni 1998**

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er ikke flere, der ønsker ordet i 2. runde. Vi går herefter til 3. runde.

Louise Frevert (C): Så må det også snart være slut, alle gode gange 3.

Det kan godt være, at vores forslag ikke bliver stemt igennem i aften, men jeg har virkelig vundet en sejr, for jeg har fået hr. Wallait Khan til at indrømme heroppe fra talerstolen, at dansk er primært sprog, og det bliver det ved med at være. Det er jeg meget glad for, så den diskussion tager vi op på et senere tidspunkt. Jeg håber også, du har klaret dit bagland af med den udtalelse. Så for mig og for forslagsstillerne er det en rigtig dejlig sejr at få det indrømmet.

Hr. Benhaddou taler om etnisk ligestilling, og der er da ikke noget, vi hellere vil have, end ligestilling, selvfølgelig. Det ville være skønt, hvis vi alle sammen kunne være på lige vilkår.

Men der er altså nogle gange en hurdle, og det kan f.eks. være sproget eller kulturen, og så længe man ikke har fået dæmmet op for det, må man gøre nogle andre tiltag.

Jeg kan give Benhaddou helt ret i, at hele integrationspolitikken er fuldstændig forfejlet, og at vi sidder med nogle store, frygtelige problemer. Den debat, vi har haft i dag, er kun toppen af isbjerget. Den kommer til at fortsætte i lang, lang, lang tid, og det ved vi alle sammen, der er til stede her i salen i dag.

Jeg har været oppe og spørge forvaltningen, om de har fået resultatet af afstemningen. Det har de ikke, men I vil få det på et andet tidspunkt, når jeg har været hjemme på internettet.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Heller ikke tredjegerationsindvandrere må tale direkte til medlemmer af forsamlingen.

Tine Peters (V): Det lakker mod enden. Til Benhaddou bliver jeg nødt til lige at fortælle, at jeg synes, det er meget billigt at komme med sådan noget med, at man

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

---

snakker om varer. Jeg er udmærket godt klar over, at vi snakker om børn her. Fordi man taler om efterspørgsel og udbud, behøver man ikke at gøre folk til ting.

Det, det handler om, er, at hvis lysten og viljen til at modtage denne slags undervisning er der, så skal den nok også blive udbudt, det kan jeg love dig for. Der er masser af private, der vil slå sig på det.

Jeg synes, at det, der har kendetegnet hele det her, også efter at Socialdemokratiet har haft et helt arsenal af ordførere oppe, er, at det har været en meget useriøs debat. Det er ligesom om man ikke kan acceptere, at der er nogen, der har en anden holdning til tingene.

Det, jeg startede med at sige i mit indlæg, var jo ikke, hvorvidt de her børn skulle undervises i deres modersmål eller ej. Det, jeg startede med at sige, var, hvorvidt det overhovedet skulle ligge i folkeskolen eller ej. Så bliver det lige pludselig til vold og terror og racisme, jamen jeg ved ikke, hvor vi ellers har været henne, etnisk ligestilling osv.

Jeg er fuldstændig enig med Benhaddou i, at det kan være gavnligt at have nogle tosprogede elever, som kan gøre sig med en helt anden etnisk baggrund og kan være meget gavnlige i erhvervslivet. Men hvorfor skal de lære det her? Hvorfor kan de ikke lære det ekstra sprog, som de ønsker, på et sprogkursus? Hvorfor skal de lære det i folkeskolen?

Det, det hele handler om, er jo, at vi ikke har uanede ressourcer. Vi tager fra den her pulje, som ellers går til specialundervisning i dansk.

Vi er udmærket klar over, at der er en ordentlig flok tosprogede elever, som kommer ind i det danske folkeskoleforløb midt i forløbet. Så kommer de i modtagelsesklasser, og i den sidste modtagelsesklasse, inden de bliver sluset ud i folkeskolen, er der nogle og halvfems procent, der aldrig nogen sinde består den afgangseksamen.

Er det så ikke vigtigt, at vi går ind og kigger på, at de måske skal have bedre mulighed for at lære dansk, fordi det er trods alt den eksamen, de skal bestå dér? Så har de ellers de næste 20 år til at lære deres modersmål, hvis det ikke kan gøres samtidig.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

Altså jeg synes, vi har med et problem at gøre her, som bliver behandlet meget useriøst. Man siger bare, at sådan som vi hele tiden har gjort, er det bedste.

Så lægger Wallait Khan op til, at han glæder sig til budgetforhandlingerne. Altså Venstre er jo et økonomisk ansvarligt parti. Vi ved udmærket godt, at vi ikke bare kan udskrive, og vi vil ikke bare udskrive skatter på forskellige områder. Så er der jo mange områder, vi kunne gå ind og gøre det på. Ikke fordi jeg vil underkende tosprogede elevers vilkår. Men det, det hele handler om, er, at vi siger, at vi har en pulje til de her elever, og hvorfor skal det så ikke gå til danskundervisning, som vi mener er fremtiden og friheden og det bedste valg for dem?

Finn Rudaizky (A): Jeg har bare en kort bemærkning til Louise Frevert, idet jeg har svært ved at se, at der overhovedet er nogen som helst sammenligning mellem nyligt ankomne udlændingebørns behov for modersmålsundervisning og danske børn med jødisk religion, altså børn, som har boet i København i mange generationer.

I sidste tilfælde er der tale om en stort set integreret gruppe i det danske samfund, og hvis denne religiøse minoritet for enkeltes vedkommende ønsker at lære hebraisk, så er det mere af veneration og til religiøst brug. Der er vel at mærke tale om, som jeg nævnte, fuldt ud integrerede børn i det danske samfund.

Dér, hvor der er et vigtigt og nødvendigt behov – det har jeg understreget mange gange i dag, det gør jeg så igen – for modersmålsundervisning, er til brug for en såkaldt overgangsordning, indtil de nyankomne unge indvandrere er fuldt integrerede i vort danske samfund.

Men jeg vil gerne erkende, at denne modersmålsundervisning ikke forhindrer en anden debat, nemlig det forhold, at man godt kan synes, at selve danskundervisningen kan gøres mere effektiv.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Der er et teknisk problem, men som vi menneskeligt kan styre uden om.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. juni 1998**

Preben Møller Hansen (P): Nu har jeg lyttet til de mange indlæg, der har været fra den ene part og den anden part. Det, der undrer mig, når man tager en diskussion af denne art, er, at man ikke kommer ind på det, som man skønner er væsentligt.

For mig er der ingen tvivl om, at uanset hvor man end kommer fra i denne verden og er bosiddende her, så skal der selvfølgelig være muligheder for de fremmede for at få modersmålsundervisning. Ingen tvivl om noget sådant.

Men, det der undrer mig, er, man burde egentlig have stillet et ændringsforslag til forslaget. Der er ikke én, der har givet udtryk for med et eneste ord, hvor store omkostningerne er ved den undervisning, ikke én. Det burde dog egentlig have været væsentligt.

Og så skulle man stille et ændringsforslag til det forslag, der er fremlagt, om, at det henstilles til overborgmesteren at optage forhandlinger med regering og Folketing om, at de udbetaler de penge, som denne undervisning koster. For det er den dødssyge regering, vi har – det må jeg godt sige, ikke? Jeg har fået at vide, at det er sgu ikke alt, man må sige – hov ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det er korrekt.

Preben Møller Hansen (P): Jeg ville ellers gerne, men lad det være.

Vi kan se, at man vedtager det ene forslag efter det andet i Folketinget, og man pålægger kommunerne over hele landet, amtskommunerne og så dem selv øgede skattebyrder på befolkningen. Jeg synes, det er latterligt, at de skal have lov til at bestemme, hvordan vi skal indkræve vores skatter, og hvordan vi skal bruge dem.

Jeg har sagt det én gang tidligere: Jeg var ved at falde bagover, da jeg kunne læse i et af forslagene, at det koster Københavns Kommune 8 mill. kr., når staten udskriver valg. Det må sgu ... det må blive deres omkostning og ikke borgernes i København, heller ikke i de andre byer.

Men Fælles Kurs kan under ingen omstændigheder støtte det dødssyge forslag, der er kommet fra de 3 partier.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg har stor sympati for intentionerne i det, Preben Møller Hansen sagde.

Grete Henius (C): Til Preben Møller Hansen vil jeg allerførst sige: Gid det var så vel, at det kun kostede 8 mill. kr. at udskrive et valg. Jeg tror desværre, det ligger væsentligt over det.

Så vil jeg sige om selve debatten, vi har her, at den er jo egentlig helt omsonst. Om ikke andet burde den være ført ude i rendestenen, for det er det, den efterhånden har udviklet sig til. Det er jo desværre sådan, at hver gang det drejer sig om noget som helst med indvandrere, så ender det lynhurtigt med, at de, der er uenige, siger, at man er racist.

Til Finn Rudaizky vil jeg sige, at det er jo ukorrekt, når Finn Rudaizky siger, at hvad angår jødiske børns undervisning i hebraisk drejer det sig jo om familier, der har boet her i generationer. Det er da noget vrøvl.

Hr. Rudaizky ved da udmærket godt, at der f.eks. i slutningen af 1950'erne i forbindelse med junikrigen i Israel kom et stort kontingent polske jøder her til København. Er det nogle, der er indvandrere for generationer siden? Er det nogle, der er indvandrere for generationer siden, der er kommet hertil fra Sovjetunionen for nylig, det, der nu hedder Rusland, men altså da muren var faldet, og da kommunismen heldigvis var ophørt? Det er da nogle, der er kommet hertil for få år siden.

Tror man virkelig, at disse indvandrere kunne tillade sig at komme til den danske stat og kommuner og sige: Vores børn skal have modersmålsundervisning. De skal fastholdes i det russiske, og det må I betale. Jamen man ville dø af grin.

Det er kun en vis gruppe indvandrere, som man ikke tør sige noget til af frygt for at få skudt i skoene, at man er racist, man har tilladt at fastholde i et sprog, som de kommer fra, til trods for at disse børn, og nu altså ikke børnene selv, men deres forældre, har valgt at slå sig ned i et nyt land. Så må de også vælge at lære at tale det sprog, man taler i det nye land. De er jo ikke blevet tvangsforflyttet hertil, i hvert fald ikke tvangsforflyttet hertil af danskerne. Så kan man da ikke forlange, at den danske

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. juni 1998**

---

borger skal betale for at fastholde dem i nogle mønstre, de havde i det land, de har forladt, fordi de ikke så godt kunne lide at være der. Det er jo helt grotesk.

Tror man virkelig, at danskere, der slår sig ned på Costa del Sol, fordi de bedre kan lide luften og varmen dernede, kunne komme til den spanske regering og sige: Vores danske børn skal have modersmålsundervisning hernede på Costa del Sol. Nej, nu beder jeg, Madam Dick. Det er helt grotesk det her ...

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Hun er ikke medlem af forsamlingen.

Grete Henius (C): Hun er ikke medlem af forsamlingen. Nej, hun ville nok også dø af grin og ikke være i stand til at kalde sig Madam Dick ret længe.

Når vi nu taler om ligestilling, så er det jo netop det, vi ønsker, at indvandrerbørnene skal have, uanset om de har været her i landet i 1, 2 eller 3 generationer. Det er ikke ligestilling at fastholde dem i en særlig gruppe, som altså åbenbart ikke er gode nok til at blive danskere, der kan tale godt dansk.

Jeg har hørt indvandrerbørn på 18-19 år under sessionerne, børn der er født her i Danmark, de kan dårligt nok tale dansk, man tror, det er løgn. Men der er flere af dem, der taler så gebrokkent, fordi de er blevet fastholdt i deres modersmål, som de taler derhjemme med forældrene, i stedet for at tvinge dem til at lære at tale dansk.

Så må forældrene sende dem i søndagsskole præcis som disse jødiske familier, som Finn Rudaizky besynderligt nok benægter, men jeg ved nu tilfældigvis, at sådan er det. Hvis jødiske forældre ønsker, deres børn skal kunne tale hebraisk, så sender de dem i en søndagsskole, eller en onsdagsskole, jeg er ligeglad, men de sender dem 1 eller 2 gange om ugen til timer hos en hebraisklærer. Sådan og for egen regning.

A. Benhaddou (D): Nu er vi tilbage igen. Det er helt forfejlet, fru Henius. Vi har lige sagt, at det ikke har en dyt med ens danskkundskaber at gøre, om de modtager modersmålsundervisning eller ej. Det er vi oven i købet blevet enige om alle sammen. Så går man gudhjælpemig herop nu som fru Henius og siger, at det er årsagen til, at de

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. juni 1998**

---

taler gebrokkent dansk ... (*Grete Henius*: Det har jeg ikke sagt). Nå o.k., så er jeg altså døv.

Ordet »racist« er blevet nævnt 3 gange her i salen, og det er kun blevet nævnt af konservative medlemmer, det er ikke blevet nævnt af nogen af de andre partier. Det er meget sjovt, at man har sådan en dårlig samvittighed, at man tror, man er racist. Det synes jeg er en svaghed, man har, som man må arbejde med.

Altså billig vare, billig vare. Det, jeg mente med det, er, at man ikke altid kan omsætte børns behov til det, som Venstre siger, udbud og efterspørgsel. Derfor nævnte jeg det der med, at man kan ikke sammenligne børn med dåser og tomater. For øvrigt er det også sådan, at omkring 2.300 indvandrerbørn faktisk tager imod det tilbud.

Hvad er det for nogle typer, der modtager sådan et tilbud? Det er jo nogle, der er integrerede for det meste. Altså vi taler ikke om de nyankomne. De kan i forvejen deres hjemsprog. Vi taler om dem, der har boet her i mange, mange år, som måske ønsker at tage imod et tilbud om at lære lidt om deres rødder. Det kan da ikke skade.

Nu vender vi så tilbage igen til Spanien. Dér betaler man stadig væk ikke det samme i skat som her i Danmark. Selvfølgelig, det er ens for alle. Men derfor kan vi jo også sige, at de, der er ordblinde, ikke skal have særstøtte. Jamen det er jo at tage penge fra det øvrige samfund at støtte disse børn, der er dårlige til at læse, og sige til dem: Det kan vi ikke hjælpe jer med, fordi I har en dårlig opvækst. Det kan vi ikke.

Når vi nu har fået forskernes ord for, at modersmålsundervisning er med til at gavne andengenerationsindvandrere eller børnenes opvækst, så synes jeg da kun det er positivt at sige, at det vil vi fortsætte med.

Men jeg er stadig med på, at vi kan diskutere kvaliteten af modersmålsundervisningen, for den skal være rettet imod det danske samfund. Den skal være sådan, så den enkelte på sit oprindelige modersmål lærer, hvordan det danske samfund fungerer. Derfor kan vi faktisk tackle 2 problemer på én gang. Det var bare det, jeg ville sige.

Det sidste er, at fru Henius nævnte »tvinge«. Så er det, jeg vil spørge: Skal de gå med kæder og tvinges til at gå ind i danskundervisningslokaler, eller hvad er det for ... (*Afbrydelse*). Jeg har ordet. Jeg har skrevet det ned, det var »tvinge«. Jeg håber da ikke,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. juni 1998**

---

at det kan komme fra partier, der hedder Venstre og Konservative, at nu skal man begynde at tvinge folk til noget.

(Kort bemærkning).

Finn Rudaizky (A): Jeg vil bare sige meget kort til Grete Henius, at hverken de russiske eller polske emigranter, som Grete Henius omtalte heroppefra, har ønsket nogen modersmålsundervisning. Jeg vil godt understrege, at de ikke har ønsket nogen modersmålsundervisning.

Det er jo også fuldt i tråd med vores lov og vores muligheder. Det er nemlig fuldstændig frit, om man vil have modersmålsundervisning eller ej. Men tyrkiske og pakistanske og f.eks. marokkanske forældre og børn har ønsket den modersmålsundervisning, som loven giver en mulighed for. Og så længe loven er, som den er, så bør de mennesker naturligvis have den mulighed. Jeg vil godt have lov til at sige, at det synes jeg faktisk ikke er så dårligt.

Så bryder jeg mig for øvrigt ikke om Grete Henius' sammenblanding mellem danske børn, som frivilligt ønsker at gå i søndagsskole og lære et andet sprog sammenholdt med behovet for og ønsket for den rigtige modersmålsundervisning.

Lars Jensen (B): Vi har været i Californien, og nu var vi lige ovre i Rusland. Og jeg vil godt fortsætte med en historie fra Rusland.

Der er i grænselandet til Finland noget, der hedder Ingermanland. Der findes nogle finner, og da muren i 1989 blev revet ned, var der en masse finner af finsk afstamning, som flyttede tilbage til Finland. Det var modsat alle forventninger. Der var det nemlig sådan, at forældrene ønskede absolut ikke, at deres børn skulle snakke russisk. De skulle lære at snakke finsk, for nu var de kommet til Finland. Problemet i dette tilfælde var bare, at børnene havde et stort problem, og det er det, vi skal prøve at tage hensyn til.

Børnene fik et stort problem på grund af at de ikke ønskede at snakke finsk. Deres problem var, at deres modersmål var russisk, og de kunne ikke fungere. Selv om der blev snakket finsk i deres hjem, og forældrene pressede dem til at tale finsk i de private hjem, så havde de et identitetsproblem, og det skabte stor forvirring.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

Jeg synes, at hvis man skal kigge på Californien, bør man også kontakte de sociale myndigheder og skolemyndighederne i Helsingfors og høre om de meget store problemer, de har haft med at integrere finske børn, som er immigranter, som kommer fra Rusland, netop hvor det er tosprogede. De har meget store problemer. Man var simpelt hen nødt til at indføre russisk i de finske skoler i Helsingfors for overhovedet at kunne lære disse børn at snakke finsk og at forstå, hvad det var, der foregik i Finland.

Taner Yilmaz (A): Jeg vil egentlig ikke gå så meget ind på alle de diskussioner, men jeg synes, Grete Henius er fuldstændig galt afmarcheret, når hun nævner nogle ting, og derfor kunne jeg ikke få mig til ligesom at stå tilbage. Så jeg er nødt til at komme herop og fortælle lidt om det.

Vedrørende modersmålsundervisningen – jeg ved ikke, hvis hun lytter – er der EU-regler, det står faktisk i et bindende direktiv af 25. juli 1977. Medlemslandene forpligter sig til at yde modersmålsundervisning til børn fra andre medlemslande. Modersmålsundervisningen skal koordineres med de øvrige skoletilbud. Det vil sige, at modersmålsundervisning skal tilbydes i medlemslandene også dermed også de andre lande.

Men hvis ministeren eller Folketinget skulle vælge at afskaffe modersmålsundervisningen, så skal Danmark stadig væk tilbyde modersmålsundervisning til f.eks. hollandske, spanske eller græske børn, hvorimod man ikke skal tilbyde det til tyrkiske eller pakistanske børn.

Når Grete Henius nævner bestemte grupper indvandrere, så vil jeg meget gerne vide, hvad det er for nogle grupper, det drejer sig om. Fordi p.t. tilbydes der i København faktisk modersmålsundervisning for adskillige nationaliteter, hvoriblandt der – jeg kan selvfølgelig vise det senere – er ét finsk hold, hvor der er 20 elever. Der er færøsk, der er græsk, der er hollandsk, der er islandsk, der er italiensk, der er bl.a. elever, der undervises i spansk, elever, der undervises i deres modersmål. Det drejer sig ikke kun om bestemte grupper indvandrerbørn. Det drejer sig om en forpligtelse, man har påtaget sig fra EU's side. Så det er lidt usagligt at komme herop og sige, at det drejer sig kun om bestemte grupper.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

I øvrigt, hvis de danske forældre i Spanien skulle ønske at få modersmålsundervisning for deres børn, kunne de selvfølgelig gå til den spanske regering eller kommunen eller hvem det nu ellers skulle være, og få den undervisning. I EU-direktivet står der helt klart, at medlemslandene har forpligtet sig til at give den undervisning, som skal gives.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Vi har været vidt omkring, kommer lidt videre.

Borgmester **Per Bregengaard**: Jeg synes, at én ting, der kendetegner debatten, er, at 3/4 af den drejer sig om debatten. Det er ikke møntet på den sidste taler. Man har altså krav som dansker på modersmålsundervisning på Costa del Sol.

Modersmålsundervisningen koster 6 mill. kr., så det er altså billigere end de her folketingsvalg. Det er selvfølgelig alles ret, og der er mange sprog, det bliver udbudt på, inklusive de nordiske og østeuropæiske sprog.

Hvis man vender tilbage til strategien, altså hvorfor man skal have modersmål i folkeskolen, så er det, fordi modersmålet har en rolle i udviklingen af det danske sprog som andetsprog. Det skulle forhåbentlig gøre dem mindre gebrokkne, når Grete Henius møder dem på sessionen senere hen.

I hvert fald kan man ikke slutte modsat, og dette handler om modersmål. Når de møder på sessionen og snakker gebrokkent, så tror jeg næppe, det skyldes 3 lektioner om ugen i nogle af skoleårene i modersmål ... (*Afbrydelse*). Nej, men det drejer sig om modersmål og ikke noget andet – troede jeg. Men jeg ved godt, at Grete Henius er i stand til at lave enhver diskussion til alt muligt.

Så vil jeg sige, at et argument for at man beholder det i folkeskoleregi er, at for mig at se er det et fremtidsperspektiv, at det i højere grad bliver koordineret med den almindelige undervisning, sådan at man bruger modersmålet funktionelt i disse sammenhænge.

Modersmålsundervisning er ikke kun interessant i den sproglige udvikling. Det er også væsentligt, at modersmålsundervisningen handler noget om den kultur, som

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

---

eleverne er en del af. Det er en kultur, som har rod i et eller andet fremmed land, men det er også en kultur, som videreudvikles her i Danmark mere og mere, sikkert, adskilt fra det land, hvor de kommer fra.

Jeg har været nede og bo i en tyrkisk landsby, hvor de tyrkiske immigrantarbejdere fra Tyskland markant adskilte sig fra resten af landsbybeboerne, som i virkeligheden ikke brød sig særlig meget om de her, der kom og ikke kunne opføre sig ordentligt.

Det er vigtigt, at ungerne får lejlighed til at udvikle deres identitet som anden-, tredjegenerationsindvandrere, finde deres plads i det danske samfund, og at man hermed undgår tendenser til mindreværd, hvor de føler sig mindreværdige i forhold til det danske samfund, eller føler bedreværd, altså det, nogle kalder den omvendte racisme, hvor alt dansk er noget lort, og det er meget bedre, hvis de nu er tyrkere, de er sådan og sådan, og de der ting.

Så det finder jeg også er en væsentlig rolle i modersmålsundervisningen, det er et led i en identitetsudvikling, som de har behov for.

Tine Peters talte også om, hvorfor man ikke havde modersmålsundervisning, før de kom i skole. Man har jo heller ikke danskundervisning for danske børn, før de kommer i skole. Men selvfølgelig foregår der en sproglig udvikling i hjemmet og i institutionerne.

Vi har jo nogle førbørnehaveklasser, hvor formålet er, at de tilegner sig noget dansk. Det sker med udgangspunkt i modersmålet. Jeg tør vædde med, at de her institutioner også er med til at udvikle børnenes modersmål. Det er ikke det primære sigte med dem, men jeg tror, det er en styrkelse af modersmålet, der også sker i de her førbørnehaveklasser, hvor der er en tosproget pædagog foruden en dansksproget pædagog.

Det, der er vigtigt, er, at sprogstrategien går på 2 ben. Om det der med, hvordan det danske forholder sig til modersmålet, må man sige, at det danske sprog målt i timetal, det ben, vel er 7-8 gange så stort som det andet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Her har det danske sprog været brugt, både af dem, der må udtale sig fra talerstolen, og her sidst af borgmester Per Bregengaard udtalt et enkelt af dem, som man ikke må udtale.

Jeg har tolket, selv om det ikke er sagt direkte fra talerstolen på dansk, den omfattende debat som udtryk for, at man ønsker sagen afgjort her og ønsker sparet tid i udvalg. Da ingen har ønsket henvisning til udvalg, går jeg ud fra, man ønsker afstemning om forslaget ... (*Grete Henius*: ... hellere stille forslag om ... et kursus i dansk for borgerrepræsentanter). Men vi kan høre, at der er forskellige opfattelser af, hvad dansk er.

---

2) 281/98

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: I SF går vi ind for frisk luft. Vi mener, københavnernes har krav på frisk luft dér hvor de bor. Derfor har vi sammen med Enhedslisten og De Radikale stillet dette forslag om at søge lovhjemmel til indførelse af kørselsafgifter.

Vi ved, at bilosen er meget sundhedsskadelig, og vi ved, at det især er børnene, der optager den i kroppen. Det kunne jeg tale længe om, men jeg tror, alle i salen her er klar over, at sådan forholder det sig.

Når vi stiller dette forslag nu, så er det, fordi den Trafik- og Miljøhandlingsplan, som den tidligere Borgerrepræsentation vedtog, og som indeholdt en beslutning om, at trafikken ikke måtte stige, allerede er brudt.

SF var ikke med i det flertal, der i sin tid vedtog planen, fordi vi påpegede, at planen var alt for ukonkret, og at den ville føre til mere biltrafik. Vi sagde dengang, at det var naivt at tro, at biltrafikken kunne begrænses med bødemidler samt informationskampagner.

Vi synes også, det er paradoksalt, at man på den ene side beslutter, at biltrafikken ikke må stige, og på den anden side kommer med det ene forslag efter det andet, som vil

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

---

forøge den private biltrafik, havnetunnelen og nu igen et forslag om en parkeringskælder under Kongens Nytorv.

Trafik- og Miljøhandleplanen er bristet. Trafikken stiger og stiger, og prognoserne siger, at sådan vil det fortsætte, hvis der ikke bliver grebet ind. Så kan man diskutere procenterne, men alle er enige om, at trafikken vil stige, hvis der ikke bliver grebet ind.

Vejnettets kapacitetsgrænse var ifølge Trafik- og Miljøhandleplanen allerede nået i 1996, og vejchefen har flere gange udtalt, at trafikken bryder sammen, hvis der ikke sker noget. Det kan ingen være interesseret i, heller ikke bilisterne, som kommer til at sidde og holde i kø.

Men hvad værre er: Trafikpropperne betyder, at busserne ikke kan komme frem, så de, som kører miljørigtigt, heller ikke kan komme frem i trafikken.

Hvis de partier, som i sin tid vedtog Trafik- og Miljøhandleplanen, virkelig mente, at trafikken ikke måtte stige, så må de nu se i øjnene, at man skal gå mere håndfast til værks, hvis vi skal forhindre det.

Nu ser det ud til, at vi har fået en mere fremsynet, visionær trafikminister, som har udtalt, at regeringen er indstillet på at give kommunerne hjemmel til at indføre kørselsafgifter, såfremt de selv ønsker det. Den chance mener jeg, at Københavns Kommune må gribe nu. Lad os få den lovhjemmel nu, hvor chancen er der. Så får vi muligheden for at få en konstruktiv debat om, hvordan vi i fremtiden forhindrer væksten i biltrafikken.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal sige om det arbejde, som er i gang, og der er jo rent faktisk et arbejde i gang på dette område, at der er nedsat et udvalg under Trafikministeriets ledelse, som arbejder med mulighederne for at indføre kørselsafgifter.

Det udvalg er, efter det, jeg har forstået, ved at skrive betænkning i øjeblikket, og det er på baggrund af det, at ministeren i givet fald vil fremsætte forslag om hjemmel til yderligere afgifter. Jeg har forstået det sådan, at det udvalg forventes at afgive betænkning i efteråret 1998.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

I det udvalg sidder repræsentanter for Trafikministeriet, for Vejdirektoratet, for Københavns Amt og for Københavns Kommune, idet både Bygge- og Teknikforvaltningen og Økonomiforvaltningen er repræsenteret i det pågældende udvalg.

Jeg vil sige som min opfattelse, at jeg tror ikke, en henvendelse rettet til regeringen eller trafikministeren på nuværende tidspunkt vil føre til hjemmel til noget i denne retning. Jeg tror, ministeren og regeringen vil sige, at nu vil man afvente det arbejde, som er sat i gang med de nævnte personer.

Jeg vil også godt sige i forhold til udviklingen, at det jo er rigtigt, hvad borgmester Bo Kjeldgaard siger, at der har været tale om en stigning i trafikken de seneste år. Ikke sådan en unuanceret i forhold til tidligere ikke alene en indpendling, men også en udpendling baserende sig på, at flere københavnere er kommet i beskæftigelse.

Jeg har det synspunkt, at man ikke alene skal se på trafikken i København, man skal se på trafikken i hovedstadsområdet som helhed. Man skal efter min opfattelse så at sige søge at lave en Trafik- og Miljøplan, inspireret af den københavnske, omfattende hele hovedstadsområdet. Ja, så enkelt er det synspunkt.

Mikkel Warming (Ø): Det enkle synspunkt nåede dog aldrig frem til, om Socialdemokratiet var for eller imod forslaget. Men jeg forstod på bemærkningen til sidst, at man nok var imod. Det synes jeg faktisk er lidt underligt.

Jeg skal ikke gå ind i fremstillingen af forslaget, det har Bo Kjeldgaard gjort så udmærket, men prøve endnu en gang at sige, at det her forslag er jo netop for, at vi kan få et grundlag for en ordentlig debat om, hvilke typer af kørselsafgifter man kan bruge.

I valgkampen for dog ikke så længe siden, at alle har glemt det, har jeg oplevet både socialdemokrater og Venstrefolk udtale sig meget positivt om road pricing som en fremtidig afgift, som en fremtidig mulighed for at begrænse trafikken. Road pricing kræver på linje med bompeng, betalingsring osv. en lovhjemmel for, at kommunen kan opkræve disse kørselsafgifter.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

Hvis vi skal diskutere ordentligt, hvordan vi ønsker at begrænse trafikken med de forskellige typer kørselsafgifter, så skal vi have en lovhjemmel. Det vil efter min mening være helt hen i vejret absolut at skulle vente på et embedsmandsudvalg.

Det er da denne forsamling, de partier herinde, der skal give et signal til embedsmændene, også de af Københavns Kommunes embedsmænd, der sidder i det udvalg, om, hvad det er vi ønsker, om, at vi ønsker hjemmel til at indføre kørselsafgifter, så vi kan diskutere, hvilke midler vi så skal bruge.

Derfor synes jeg, at det indlæg, som overborgmesteren er kommet med, mildest talt er tyndt i kanten. Jeg forstår ikke, hvorfor overborgmesteren og Socialdemokratiet ikke vil være med til sammen med forslagsstillerne at give det signal til ens egne embedsmænd og til trafikministeren, som meget positivt har spillet ud, om, at man faktisk ønsker, at dette udvalgsarbejde skal ende med, at man får den lovhjemmel.

Så jeg vil opfordre Socialdemokratiet og Venstre og andre partier, der måtte have snakket, i valgkampen i hvert fald, om at begrænse trafikken ved hjælp af f.eks. road pricing, til at støtte forslaget, som jo ikke handler om at lægge sig fast på en model. De trafikdiskussioner, vi har haft herinde, har jo meget ofte baseret sig på, at vi – »vi« forstået som venstrefløjen – er kommet med et forslag om bompeng, og resten af salen har så ellers skudt på det. Lad os komme ud over den diskussion, lad os få et grundlag at diskutere på. Det har vi i det øjeblik vi har lov til at indføre kørselsafgifter.

Derfor endnu en gang denne opfordring til at stemme for og give det signal til trafikministeren, at denne kommune er villig til at bruge kørselsafgifter i en eller anden form, ikke fastlagt endnu, til at begrænse den trafik, der desværre stadig vokser.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det er herefter Bente Frost, der desværre, ved en teknisk fejl, understreger jeg, røg ud.

Bente Frost (V): Jeg mener, vi har en styrelseslov for, hvordan vi kører arbejdet her i Borgerrepræsentationen. Den må være lidt forkert udformet. Jeg tror, det er fjerde gang, vi nu diskuterer bompeng her i Borgerrepræsentationen inden for de sidste 2-3 år, og hver gang er forslaget stemt ned. Hvorfor er forslaget stemt ned? Fordi flertallet

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

---

herinde ikke mener, at bompenge er det rette middel til at begrænse trafikken her i København.

Da vi havde diskussionen i forbindelse med Trafik- og Miljøplanen, fremsatte venstrefløjspartierne plus De Radikale igen forslaget om bompenge, og det blev igen stemt ned.

Nogle af argumenterne, som vi, der ikke går ind for bompenge, brugte, var, at de erfaringer, man har bl.a. i Oslo, jo meget klart viser, at det ikke havde nogen trafikregulerende effekt. De fik en masse penge i kassen, det var altså en ekstra skat på bilisterne, og det er jo ikke lige det, vi synes er sagen.

Vi mener, at hvis vi skal snakke om road pricing, hvad Venstre stemte for i forbindelse med Trafik- og Miljøplanen, at vi skulle undersøge mulighederne for at indføre road pricing, var det et middel til at begrænse kørsel på visse strækninger på visse tidspunkter af dagen, og det mente vi var det, der var aktuelt. Det var nemlig at sørge for, at pendlerne ikke kommer ind til København i bil, men alle andre kan komme ud og ikke mindst ind til København uden problemer.

Road pricing skulle diskuteres i et udvalg, som også overborgmesteren lige har redegjort for, og det udvalg synes jeg skal have ro og fred til at arbejde.

Jeg vil også sige fra Venstres side, at hvis vi skal snakke om road pricing omkring København eller andre store byområder i Danmark, så mener vi helt sikkert, at man skal tage hele spørgsmålet om benzin- og bilafgifter op, for vi mener ikke, det skal være en straffeekspedition over for den almindelige bilist, men at man skal prøve at begrænse pendlernes indgang til byen.

Jeg synes også, det er utroligt. Vi prøver i øjeblikket på alle mulige måder – jeg mener, det er i aften, vi skal diskutere et erhvervspolitisk oplæg, eller også er det til næste møde, men det er i hvert fald tæt på – vi ønsker, at vi skal fremme erhvervslivets vilkår her i byen, og hvad gør vi så? Vi gør alt muligt for at begrænse erhvervslivet, som har enormt brug for mobilitet ved hjælp af deres biler.

Derfor er det selvfølgelig meget sørgeligt i morges at høre, at HT's underskud for 1997 var på 19 mill. kr. Det er længe siden, at der har været et underskud af den størrelse. Det er også beklageligt, at over 1½ mill. færre har benyttet busserne i 1997.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

Det er så det, vi skal gøre en indsats for, nemlig at nogle flere vil bruge busserne og den kollektive trafik.

Men jeg synes, at dette forslag skal vi simpelt hen stemme ned.

Ole Hentzen (C): Jeg skal ikke forholde mig til HT's kommende underskud. Der er nogle ledelser, der er valgt til at tage de midler i brug, der er, og det er jo at fyre direktøren, eller hvad man nu ellers har lyst til at gøre. Det kunne være meget relevant under andre omstændigheder.

Men når man ligesom måske føler lidt afmagt, og det forstod jeg, at Bente Frost også gjorde, over, at der er nogle i denne forsamling, der måske ikke rigtig hører efter i timen, så vil jeg sige, at det er ligesom med børn. Man kan jo ikke generalisere, nogle børn er altså lidt mere genstridige end andre, selv om de er på samme alderstrin, og der er jo desværre også nogle børn, som er langt mere tungtopfattende end andre. Det er det samme inden for det politiske system. Sådan hænger det nu engang sammen.

Trafik- og Miljøplanens behandling tog jo så uendelig klart stilling til dette spørgsmål. Informationen om, at der blev nedsat et udvalg i Folketinget, blev jo givet på daværende tidspunkt, og på daværende tidspunkt havde vi vel stadig de trykte forhandlinger, så det var muligt for disse lidt tungtopfattende elever måske at læse det op, hvis de ikke kunne huske det. Det må vi andre da også en gang imellem, det er så af aldersmæssige årsager, men det er jo gerne de yngre, der ligesom fører sig frem, som om de er meget åndsfriske.

Jeg kan kun sige, at der er intet nyt under solen. Ved Trafik- og Miljøplanen vedtog vi jo, at vi skulle afvente, hvad der skete med den behandling, der fandt sted på det ministerielle plan.

Der var et flertal i Borgerrepræsentationen, der oven i købet tilkendegav fra talerstolen, at de ikke havde den store aversion mod det, der hed road pricing, hvis det vel at mærke ikke var en ensidig straffeaktion mod erhvervslivet i København, men noget, der gjaldt på landsplan og kunne indføres rimeligt på landsplan set i relation til storbyerne.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

Jeg vil gerne bekræfte, at det stadig er Den Konservative Gruppens synspunkt, og at vi derfor ikke ønsker at bruge yderligere krudt og kræfter på at debattere noget, som allerede er debatteret. Nu må det holde op.

At man så i mellemtiden har fået en ny miljøborgmester, som påstår, at busserne i København er miljørigtige, fortæller, at han har lang vej endnu.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Nogle af dem mere end andre.

Peter Skaarup (O): Det undrer også lidt mig og Dansk Folkeparti, at vi efter den diskussion, vi havde på sidste borgerrepræsentationsmøde netop om trafik og road pricing og alt det der, skal til at have en ny diskussion her kort før sommerferien om et forslag, der går i nøjagtig samme retning, som det blev nævnt på sidste møde af SF.

Derfor er det vores opfattelse, at det også er lidt irriterende for Borgerrepræsentationen, at vi skal diskutere nøjagtig det samme forslag, næsten nøjagtig de samme intentioner, på 2 på hinanden følgende møder. Så derfor kunne vi da godt opfordre, ligesom Venstre og Konservative har gjort det, til at SF måske tænker sig lidt mere om i deres timing af de forslag, de har.

Det er selvfølgelig helt fint, at der bliver stillet forslag, og det er også helt fint at have en diskussion, men at have nøjagtig den samme diskussion i løbet af kort tid, synes vi er lidt underligt, i og med at der ikke er sket noget særlig nyt på dette område.

Når det gælder spørgsmålet om ren luft, så tror jeg ikke, der er nogen herinde i Borgerrepræsentationen, der ikke går ind for ren luft. Dansk Folkeparti gør det i hvert fald.

Det, der også irriterer os lidt, er, at det ligesom underforstås, at alle andre partier end SF ikke går ind for ren luft. Selvfølgelig gør vi det, det gør vi alle sammen. Vi har måske bare lidt andre intentioner, når det gælder mulighederne for at gøre Københavns Kommune lidt bedre at leve i, når det gælder ren luft.

Vi kunne f.eks. godt tænke os, at man i højere grad fik trafikken ned under jorden. Specielt den tunge trafik, vi i dag har, med busser, der støjer og forurener utrolig meget,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

---

kunne vi godt tænke os blev omformet til noget undergrundsbane, noget undergrundstrafik. Der savner København noget i forhold til andre storbyer.

Og så bilerne. Jamen jeg er da enig i, at nogle af dem er en del forurenende, men vi skal altså også være opmærksomme på, at den tekniske udvikling har gjort, at de biler, der bliver købt i dag, er utrolig lidt forurenende. De har heldigvis på grund af den teknologiske udvikling fået en standard, der gør, at det altså ikke er de værste øser, der kører rundt i København, mange af dem. Der er nogle tilbage, og det er selvfølgelig godt, hvis de kan blive udskiftet, men det er også lidt af et spøgelse, man maner frem her.

Ligesom de i Beijing har en forbudt by, er det ligesom om København på vej til at blive en lidt forbudt by, når det angår biler, hvis der står til SF og også Enhedslisten. Det er meget, meget irriterende for erhvervslivet, det er der ingen tvivl om. Der er utrolig mange gader i København, hvor der ikke må køre biler, og hvor gaderne er ensrettet. Det er en labyrint for byens erhvervsdrivende at finde rundt i. Man må ikke køre ret mange steder i bil. Derfor er der ingen grund til at jage bilerne yderligere her, hvis man kan sikre en kollektiv trafik, der gør det nemmere at færdes i det helt centrale København.

Så i Dansk Folkeparti kan vi ikke støtte det forslag, der ligger, og vi vil godt opfordre SF til at se lidt mere på, hvornår det er rimeligt at diskutere de her ting. Afvent f.eks. det undersøgelsesarbejde, som overborgmesteren bebudede på sidste borgerrepræsentationsmøde, og så lad os tage en ny diskussion om det. Så er vi nok lidt bedre klædt på til den.

Inger Marie Bruun-Vierø (B): Jamen så vil jeg da starte med at komme med en bemærkning til fru Bente Frost, fordi da man indførte bompengene i Oslo, var det ikke målet at nedbringe biltrafikken, men at skabe en bedre infrastruktur. Til Peter Skaarup: Det var netop målet at få penge til at grave al trafikken ned under byen, og det er sandelig også lykkedes. Derfor synes jeg, det er et utrolig godt projekt, som man kan lære meget af.

Det er klart, at hvis man havde haft en anden målsætning, der handlede om, at man også ville nedbringe biltrafikken, så havde man selvfølgelig kunnet planlægge i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

---

forhold til det. Det er jo det, man også fra Transportrådet har sagt, at man skal på forhånd være meget sikker på, hvad man vil med sine bompenge, for at man kan få de mål indfriet.

Jeg mener nok, at de mennesker, der har været oppe og klage over, at dette forslag kommer igen, har en dårlig pointe, fordi det, det handler om for forslagsstillerne, er jo, at trafikken i København bliver mere og mere rædselsfuld. Hvis den accelererer, som den har gjort, så kan det ikke nytte noget, at vi siger, at det talte vi om for et år siden, for hvis det hele er klumpet sammen inden for det sidste år, så er vi da nødt til at tale om det igen. Det er sådan, jeg opfatter trafiksituationen i dag. Det er fuldstændig umuligt at komme frem eller tilbage efterhånden.

Jeg kan næsten ikke fatte, og det har jeg også sagt til vores kære Venstreborgmester, at en Venstreborgmester ikke sidder og har det dårligt hver eneste dag over at lægge ryg til en sådan trafiksituation.

Det er baggrunden for, at vi fra radikal side i hvert fald synes, det er utrolig fornuftigt atter at pege på, at det kunne være en klog disposition at få lovhjemmel til at indføre trafikregulerende kørselsafgifter.

Når vi i Det Radikale Venstre mener, at det haster med at få en betalingsring, så er det, fordi vi har en tostrengt strategi, og den handler om, at den betalingsring skal indbringe midler, der kan bidrage både til forbedring af den individuelle trafiks vilkår og til forbedring af den kollektive trafik.

Noget af det, som vi med det samme kunne sætte i værk ud over at forbedre den kollektive trafik og få gravet endnu mere af den trafik ned under jorden og få noget bedre materiel, er jo at få den havnetunnel, som vi alle sammen sukker efter, og som også vil være en utrolig god ting, hvis man skal have lødiggjort en masse af de arealer, der ligger på Holmen og langs med havnen på Amagersiden.

Jeg vil gerne tale om denne sag også om et halvt år, hvis det får en negativ behandling i dag, fordi det er den eneste måde, vi kan komme i gang med disse meget nødvendige investeringer på. Vi kan ikke gå og vente på, at staten kommer og giver os alle de penge.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

Men hvis vi beslutter os for det her, der hedder betalingsring med målrettede investeringer, så kan vi allerede i morgen gå hen og lånefinansiere og komme i gang med alle de her ting, som vil bidrage til, at København pludselig kan være en by, man kan færdes i igen.

Hver morgen sidder jeg et kvarter ved Østerport i min bil, og jeg er utrolig afhængig af at kunne køre i bil ind i byen, og det er der mange andre mennesker, der også er. Ligegyldigt hvor meget vi investerer i HT, så kan vi ikke tvinge bilisterne over i busserne, hvis de har brug for deres biler, og det kan vi lige så godt tage til efterretning. Der er simpelt hen grænser for, medmindre man begynder også at straffe folk, og det har vi vel ikke tænkt os at gøre, hvor meget man kan tvinge folk til at benytte et alternativt transportmiddel, hvis det handler om tid og penge i store mængder.

Så jeg synes nok, at vi må prøve at være lidt mere åbne og lidt mere kreative med hensyn til at få løst Københavns Kommunes meget presserende trafikale problemer.

Prøv engang at køre forbi Østerport Station mellem kl. 8 og 9. Man skal være heldig, hvis man kan gøre det på under et kvarter, og det hører ingen steder hjemme.

Preben Møller Hansen (P): Jeg vil anbefale den forrige taler at købe et skateboard eller et par rulleskøjter, så går det lynhurtigt.

Når jeg tager ordet, så er det fordi man fra SF's side giver udtryk for, at man ønsker en ren by. Det er fuldkommen korrekt, det gør vi alle sammen. Men kan vi stoppe f.eks. lufttrafikken? Kan vi stoppe den trafik, der eksisterer i dag? Kan vi forhindre, at den bliver mere effektiv? Det bliver absolut vanskeligt.

Det, jeg ser i selve forslaget, er ikke så meget en begrænsning af miljøsvineriet. Det er mere et spørgsmål om at indkradse nogle flere skatter fra de pendlere, der kommer udenbys fra og skal ind på arbejde. Det er efter min mening noget asocialt, men det er åbenbart det, som SF mener, at de skal bruge tid til i dette foretagende.

Jeg foreslår, at man trækker det forslag, jeg kan i hvert fald ikke stemme for det, slet ikke på baggrund af de bemærkninger, der kom fra overborgmesteren, om, at der er nedsat et udvalg, der arbejder med dette problem.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det Lars Engberg. Han kom lige ind foran Lars Hutterers.

Lars Engberg (A): Ja, det er jo de store partiers rettigheder – i 1. runde.

Man skulle næsten tro, at dette drejer sig om, hvilke politiske partier der går ind for frisk luft i København, og hvilke der ikke gør det. Jeg skal bare meddele fra Den Socialdemokratiske Gruppe, at vi også går ind for frisk luft i København.

Man skulle næsten også tro, at denne diskussion drejer sig om, hvorvidt vi vil have lovhjemmel til road pricing, bompenge eller lignende, eller vi ikke vil. Det gør den heller ikke. Diskussionen drejer sig om, hvorvidt dette forslag er overflødigt, eller det ikke er overflødigt.

Efter vores opfattelse er dette forslag inderlig overflødigt, fordi vi faktisk har vedtaget en Trafik- og Miljøplan. Vi har vedtaget, at vi gerne vil have undersøgt mulighederne for at indføre forskellige former for betaling. Der sidder et udvalg, bl.a. på vores foranledning, under regeringen, som undersøger de praktiske muligheder for at gennemføre sådan noget som det her.

Københavns Kommune har repræsentation i det pågældende udvalg ved en ansat i Vejafdelingen. Jeg er helt overbevist om, at den pågældende medarbejder i Københavns Kommune, når han sidder i regeringsudvalget, naturligvis arbejder på grundlag af den Trafik- og Miljøplan, som er vedtaget herinde i Borgerrepræsentationen.

Så der bliver arbejdet på at skaffe lovhjemmel. Derfor er det, jeg havde nær sagt næsten til grin at vedtage en henvendelse til regeringen om noget, som regeringen allerede er i fuld gang med, og hvor Københavns Kommune er med i arbejdet på det grundlag, som også forslagsstillerne har.

Men det er lidt vanskeligt for os. Når der overhovedet er grund til at tage ordet, så er det fordi man jo kunne udlægge det, som om vi er imod enhver form for betaling, bompenge og road pricing osv., når vi nu stemmer dette forslag ned. Det er som sagt ikke tilfældet. Vi står bag det, der står i Trafik- og Miljøplanen, nemlig at vi gerne vil have undersøgt mulighederne for i hvert fald road pricing.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

Det er nemlig ikke så enkelt, som man måske godt kunne få indtryk af på forslagsstillerne. Enhver form for kørselsafgift bliver vi nødt til at se i en større sammenhæng. Der skal i hvert fald i hovedstadsregionen, men i virkeligheden også gerne i et større område, være enighed om arten af kørselsafgift og formålet med kørselsafgift. Der skal også være enighed om anvendelsen af det provenu, som en afgiftsordning ville kunne indbringe. Der er mange ting, der skal tages hensyn til.

Så skulle man måske også lige sige, inden vi kommer helt op og hænger under loftet over den stigende trafik, som jeg indrømmer, der er tale om, at trafikken faktisk kun er steget med 2 pct. siden 1970.

Lars Hutters (L): Den socialdemokratiske ordfører, Lars Engberg, meddelte her for lidt siden fra talerstolen, at Socialdemokratiet så sandelig da også gik ind for frisk luft. Jeg går ud fra, at det er frisk *ren* luft, Socialdemokratiet går ind for. Det, der så bare er problemet, er, hvordan Socialdemokratiet vil sikre, at der er ren luft. Det hørte vi ikke så meget om.

Borgerrepræsentationen er i Trafik- og Miljøplanen i hvert fald enig om én ting, og det er, at biltrafikken ikke skal stige. Sådant som jeg har forstået tallene, som de har udviklet sig, så er det ved at skride. Biltrafikken i København stiger. Den politiske målsætning, som man for halvandet år siden i Borgerrepræsentationen var så stolt af og glad for, holder åbenbart ikke.

Der er så spørgsmålet, hvad Borgerrepræsentationens forskellige partier har tænkt sig at gøre ved det. Jeg synes, det er fantastisk rigtigt og flot og godt, at man siger, at man vil have ren luft. Men hvis der er en stigende biltrafik, som truer københavnernes sundhed i form af, at der bliver mindre og mindre ren luft, at bygningerne forvitrer, at træerne måske oven i købet lider overlast, så kræver det vel på en eller anden måde på et eller andet tidspunkt et svar, et handlekraftigt politisk svar, hr. Søren Pind, fra Borgerrepræsentationen.

Det er det, som jeg har forstået, at forslagsstillerne i aften har efterlyst. Vi må konstatere, at målsætningen ikke holder, der er stigende biltrafik. Hvorfor skal vi så ikke rent metodemæssigt have de forskellige redskaber til at opfylde målet, at der ikke skal

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

---

være en stigende biltrafik? Jeg kunne da også forstå selv på den socialdemokratiske ordfører, Lars Engberg, at metodemæssigt kan man godt mene, det er korrekt, at man måske skal have nogle kørselsafgifter. Det synes jeg, jeg kunne forstå.

Så blev der talt om, at der sidder et embedsmandsudvalg og arbejder. Mig bekendt er det embedsmandsudvalg tidligst færdigt om måske et år. Sådant som jeg har hørt de sidste tilbagemeldinger, det tror jeg, overborgmesteren vil give mig ret i, er det tidligst om et år, i første halvdel af 1999 ... (*Afbrydelse*). Jamen så synes jeg, at overborgmesteren skal informere Borgerrepræsentationen om, hvad vi har fået at vide.

Så er jo spørgsmålet, nu når har vi fået en ny trafikminister, som er overordentlig høj på sit politiske program, hvad jeg sætter stor pris på: Hvorfor skal vi ikke allerede på nuværende tidspunkt selvstændigt påbegynde dialogen med trafikministeren? Det er jo det, der ligger i det her, at man indleder en dialog.

Jeg kan selvfølgelig godt tælle ligesom alle andre, beklageligvis, forstået på den måde, at det nødvendige, handlekraftige initiativ, som jeg tror selv en Lars Engberg fra Socialdemokratiet godt ved må komme, hvis der skal være noget hold i, at man vil forsøge at begrænse biltrafikken, så den ikke stiger, at så må man gøre noget mere og noget andet end det, man gør i dag.

Så jeg ser kun én mulighed for, at dialogen kommer højt op på dagsordenen hos den nye trafikminister, og det er, at de pågældende partier, som i aften mener, at der skal et handlekraftigt instrument yderligere til for at opfylde målet, sørger for at arrangere et møde med den nye trafikminister, hvilket jeg tror, at den nye trafikminister vil imødekomme, og ad den vej må københavnernes politisk begynde at forberede den dialog, der må komme.

Så må vi så se, om Socialdemokratiet på et vist tidspunkt også indrømmer, at det er nødvendigt, og kommer med ind og skaber det nødvendige flertal.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal bare til almindelig oplysning sige, at jeg havde både i går og i forgårs en længere trafikdrøftelse med selv samme trafikminister, så initiativet er allerede taget, Lars Hutters.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

Må jeg godt henstille til forsamlingen, nu er vi nået til punkt 2, og vi har et halvt hundrede sager tilbage, herunder sager, hvor der rent faktisk skal træffes konkrete beslutninger, at man holder sig noget snævrere til det, der er temaet, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt der skal rettes henvendelse til regeringen i denne konkrete sag. Det er jeg meget enig med Peter Skaarup i, frem for at vi, hver gang vi har en sag, hvor der står noget med »bil«, tager den samme generelle debat, og hver gang der står noget med »modersmålsundervisning«, tager den store tur, møde efter møde.

Jeg vil henstille, at de efterfølgende talere koncentrerer sig om det mere snævre tema.

A. Benhaddou (D): Det er rigtigt nok, som overborgmesteren siger, at vi skal indsnævre os. Men problemet er med indvandrerdebatten f.eks., at vi har haft flere diskussioner her i løbet af det sidste halve år. Det, jeg synes skal frem, er, at vi ikke har taget nogen endelig beslutning om oprettelse af det integrationsudvalg, så det kan komme i gang, så vi kan være fri for alle de debatter her.

Derfor synes jeg, at dette skulle tages frem, således at vi kan få de problemer taget op i det udvalg og få løst alle de problemer, der er forbundet med indvandrere her i København, og så havde vi måske undgået de diskussioner ... (*Afbrydelse*). Jamen jeg ved godt, at vi snakker om noget andet, det er vi godt klar over, men jeg henviser bare til overborgmesterens tale om, at vi flere gange har diskuteret indvandrerspørgsmål. Så siger jeg, at årsagen er nok, at det integrationsudvalg ikke er blevet nedsat. Det er det, der skal varetage disse problemer ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Tilbage til sagen, Benhaddou.

A. Benhaddou (D): Tilbage til sagen ja, det er klart. Fordi det ikke er blevet oprettet, så skal vi tilbage til sagen.

Når vi nu taler om miljø her, er jeg helt enig. Lignende forslag har vi haft oppe sidste gang og nu igen ... (*Afbrydelser*). Lad mig tale færdig ...

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det er Benhaddou, der har ordet til sagen.

A. Benhaddou (D): Når vi nu har det her oppe i dag om miljø, så skyldes det selvfølgelig, at SF vil gøre sig bemærket igen, som om de har eneret på miljø og renere luft i København.

Men kendsgerningen er, som Peter Skaarup nævnte, at vi har haft den diskussion oppe sidste gang, og den blev faktisk sendt i udvalg.

CD er selvfølgelig klart imod det forslag, det er der selvfølgelig ingen tvivl om. Men vi indgår selvfølgelig gerne i en drøftelse, når resultatet kommer fra både Folketingets undersøgelse og fra det udvalg, som er nedsat her i Københavns Kommune, om, hvordan vi kan klare problematikken med den øgede biltrafik. Fordi det er da klart, at selv om man støtter bilisme, så er man selvfølgelig ikke vild med, at forureningen stiger.

Det eneste, CD klart er imod, er indførelse af bompeng, fordi spørgsmålet er, hvordan det skal kunne lade sig gøre at indføre bompeng. Vi ved udmærket godt, at København omringer Frederiksberg. Hvordan skal vi indføre bompeng i forhold til Frederiksberg Kommune f.eks.? Har vi en aftale med Frederiksberg Kommune, eller skal vi lukke dem inde med et hegn og så indføre bompeng ned ad Nordre Fasanvej, eller hvad skal vi gøre? Det er meget rart at spørge om. De kan jo smutte ad de små indfaldsveje, så vi må jo have noget politi til at holde styr på det.

Jeg synes, at man kan diskutere road pricing-systemet, men man kan i hvert fald ikke diskutere bompengsystemet, især ikke når man har alle de små veje, der fører ind til f.eks. Frederiksberg.

Jens Johansen (F): Også jeg kan tælle. Det, der fik mig herop – vi har en hovedordfører på sagen, og det er Bo Kjeldgaard – var Ole Hentzens indlæg, hvor Ole Hentzen forholder sig til personerne frem for at forholde sig til sagen. Om det er et

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

---

gammelmandssyndrom, der gør sig gældende her, ved jeg ikke. Det er i hvert fald ikke en saglig måde at debattere på.

Jeg konstaterer, at de partier, der står bag Trafik- og Miljøplanen, gerne vil have undersøgt mulighederne for at lave road pricing eller anden form for betalingsordninger. Men jeg konstaterer også, at de har haft den interesse på skrømt, når de nu ikke vil være med til at opfordre regeringen til at skabe et lovgrundlag, en hjemmel til at indføre trafikregulerende kørselsafgifter for kommunerne. Jeg konstaterer, at det er på skrømt, der har været talt om road pricing i efteråret, hvor vi andre har talt om bompenge.

Jeg kan også konstatere, at det er en forhalingsmanøvre. For det første skal vi nu afvente det udvalgsarbejde, som er i gang. Som om det ikke var nok, skal vi til at se tingene i en regional sammenhæng. Det var i hvert fald det, som formanden understregede var vigtigt, når nu det begynder at brænde på konkret med vores forslag om, at vi retter henvendelse for at få skabt denne lovhjemmel.

Der er det problem, som de partier, der vedtog Trafik- og Miljøplanen, må erkende som et problem, de har hovedansvaret for, nemlig at Trafik- og Miljøplanen er skredet. Det er den af flere årsager. Vi vil derfor i fremtiden forlange redegørelser for, hvordan målene søges opfyldt, forlange redegørelser for, hvordan målopfyldelsen har været i forhold til den Trafik- og Miljøplan, som er lavet.

Trafikken stiger til trods for de gode intentioner, som partierne bag Trafik- og Miljøplanen har haft med at få den vedtaget. Det er baggrunden for, at dette forslag stilles. Men jeg konstaterer, at partierne bag Trafik- og Miljøplanen på skrømt har talt om road pricing. Med andre ord: Socialdemokratiet siger, at de går ind for at få skabt ren luft, de går ind for at have ren luft i byen. Jeg konstaterer, at de ikke vil gøre noget ved svineriet.

Borgmester Søren Pind: SF har på bedste vis søgt at forplumre denne debat. »På bedste vis« siger jeg, fordi hr. Jens Johansen siger, at Socialdemokratiet ikke vil få skabt ren luft, ikke vil gøre noget ved svineriet, og miljøborgmesteren siger, at SF går ind for ren luft.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

Det er, som om luften i København gør, at lige så snart vi bevæger os uden for bygningerne, bliver vi brune og sorte over det hele som i de polske kullejer, som SF i sin tid støttede. Det er som om det næsten er en forgiftningsos, vi bevæger os ud i, lige så snart vi går ud.

Men derfor har jeg også et spørgsmål til miljøborgmesteren, som jeg tror, det er ganske enkelt for ham at svare på: Hvornår har luften været renere, end den er i dag, sådan under ét, kan vi få et årstal på det? Der bliver foretaget miljømålinger, ved jeg. Jeg ved jo, at man har en dygtig afdeling nede hos miljøborgmesteren, som måler luftens kvalitet. Kunne vi få et svar på, hvornår luften har været renere end i år, bare sådan på helt bred basis? Det tror jeg godt, miljøborgmesteren kan håndtere, så det svar ser jeg frem til.

Og så kan vi jo få at vide, om det er rigtigt, når SF siger, at der er utrolig svinsk inde i Indre By, der er meget, meget forurennet. Jeg ved, at det er i modsætning til sandheden og til realiteterne. Det er jo også et faktum, at i Indre By er trafikken stadig væk lavere, end den var i 1970, om end ikke meget, men den er stadig væk lavere.

Det, der egentlig bringer mig herop, er ikke SF's meget sigende indlæg, det er Det Radikale Venstres indlæg. Jeg har en række spørgsmål til Det Radikale Venstre.

Når nu Det Radikale Venstre pludselig er så glad for trafik og ønsker trafikafvikling og at det skal være nemmere at være trafikant i København, så må jeg jo konstatere, at Det Radikale Venstre i går på et møde i Bygge- og Teknikudvalget modsatte sig en ordentlig parkeringsløsning under Kongens Nytorv.

Jeg må konstatere, at man ikke engang ønskede, at en privat investor skulle medvirke til det, man ønskede ikke en parkeringsløsning med en privat investor. Så er mit spørgsmål: Skal de bompenger, som man vil indføre, også gå til dette her? Er det det, vi skal bruge bilisternes penge på, eller hvad er egentlig holdningen her?

Der er måske også et andet spørgsmål, man kan bringe op. Nu hører jeg så, at disse bompenger skal bruges bl.a. til at investere i en havnetunnel. Der er jo 2 forslagsstillere på det her. Skal det forstås sådan, at den finansieringsløsning, som anvises af Det Radikale Venstre – det er det, Winnie Berndtson faktisk gjorde mig opmærksom på – skal jeg forstå det sådan, at SF nu er blevet tilhænger af en

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

---

havnetunnel med finansiering via bompengene? For så har vi da en interessant parlamentarisk udvikling her i salen, som jeg vil se frem til at høre mere om. Ikke fordi vi vil gå ind for en bompengeløsning, men det er da en interessant model.

Jeg synes, at Det Radikale Venstre godt ved bedre. Trafikproblemerne i København er selvfølgelig af en vis karat, men så store er de ikke, og særlig ikke når man ser på andre storbyer.

Der er ét spørgsmål: Hvilke handlemuligheder er der? Ja, hvis man tror, at bompengene skal bruges til at få trafikken til at falde, så viser udviklingen i Oslo, at det var i hvert fald ikke tilfældet. Der steg trafikken rent faktisk, uagtet at man indførte bompengene. Derfor er det ikke det, der skal til. Vi skal have en havnetunnel, sådan at vi kan lede trafikken uden om Indre By.

Det viser sig rent faktisk også, hvis vi endelig skal diskutere forurening, at de biler, der forurener, er dem, der holder i kø. Så hvis SF mente noget alvorligt med den miljøpolitik, de fremlægger, så ønskede de trafikafvikling i stedet for, og det kunne man bl.a. gøre ved en havnetunnel.

Jeg er ked af at sige det, men SF kan hverken standse bilen eller udviklingen.

Winnie Berndtson (A): Søren Pind har i virkeligheden diskrimineret lidt, fordi liste Ø, Jens Kjær Christensen og Mikkel Warming, er faktisk også med til at stille dette forslag, som vi kan forstå på Inger Marie Bruun-Vierø bl.a. går ud på at løse trafikproblemerne ved at bygge en havnetunnel. Men det er jo så interessant nok.

Jeg tror, vi bliver nødt til at indføre en ny procedure her i Borgerrepræsentationen, der handler om, at man rent faktisk oplæser forslaget, inden man går i gang med debatten, for ellers er der faktisk ingen, der ved, hvad vi snakker om. Dette forslag lyder:

»Københavns Kommune retter henvendelse til regering og Folketing om at give kommunen lovhjemmel til at indføre trafikregulerende kørselsafgifter i form af f.eks. bompengene, road pricing, betalingsafgifter eller lignende.«

Når så forslagsstillerne, måske specielt Inger Marie Bruun-Vierø, kaster sig ud i vigtigheden af at gribe ind nu og taler om konkrete forslag og alt muligt andet, så kan

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

---

man jo undre sig over, at de stiller et forslag om at henvende sig til Folketinget i stedet for at stille de konkrete forslag, som man åbenbart har tegnet på papir, som Borgerrepræsentationen så kunne forholde sig til, om, hvad det er der skal til for at begrænse trafikken. Det var da ulige mere konstruktivt, når man oven i købet ved, at Folketinget er i fuldt sving med at arbejde med at give den lovhjemmel ikke bare til København, men også til andre byer.

Hvis jeg ellers kan læse og også kan høre, så sagde overborgmesteren: efteråret 1998, for man er i gang med at skrive. Det tolker jeg som om man er ved at være færdig med at snakke.

Det ønske, man stiller med dette forslag, er givet, nemlig af dem, som ville være med til at vedtage Trafik- og Miljøhandleplanen. Arbejdet er i gang.

Jeg er meget, meget enig med Mikkel Warming i, at det, der ville være konstruktivt, var at lade være med at diskutere bompenge, for det ved vi jo egentlig om, men der kunne være så mange andre løsninger. Så lad os gå i gang med at diskutere dem i København, mens Folketinget bliver færdig. Man kan jo godt sidde og arbejde lidt samtidig.

Lars Hutters vil jeg godt bede om at starte med at læse forslaget, så vi ved, hvad vi snakker om. Vi snakker om en henvendelse til Folketinget og ikke noget som helst andet.

Til Jens Johansen vil jeg sige, at jeg er bare så hamrende træt af at blive pålagt alle mulige og umulige motiver i forhold til Trafik- og Miljøhandleplanen, som SF i øvrigt ikke ville være med til at tage ansvaret for.

Vi har været med til Trafik- og Miljøhandleplanen, og vi har også været med til, at én af de ting, der blev prioriteret højest, var at undersøge muligheden for kørselsafgifter i København. Og så gider jeg ikke høre mere fnidder-fnadder om, at vi ikke vil være med til at indføre noget som helst.

Vi vil ikke være med til at indføre bompenge, men vi har faktisk sammen med andre partier været med til at sørge for, at vi startede en diskussion, og vi startede et konkret arbejde på, hvordan man så fik nogle andre afgifter her i byen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. juni 1998**

Men det har SF ikke ønsket at være med til, og det må de sådan set selv om, det er jeg faktisk ligeglad med. Men jeg er bare træt af at blive beskyldt for ikke at ville gøre noget for at begrænse trafikken i København, mens SF læner sig tilbage og ikke gider være med til noget som helst. Vi gider faktisk godt være med, men bare ikke til bompeng.

Lars Jensen (B): Jeg vil bare kort sige til Winnie, at vi er faktisk i stand til at læse. En af årsagerne til at vi har fremsat det her er, at vi ønsker en bred vifte, så vi ikke binder os til, at det skal være bompeng, road pricing eller noget andet. Vi ønsker bare, at der bliver en mulighed. Det gør ikke, at vi har bundet SF eller De Radikale eller Enhedslisten til, at vi skal bruge de penge til det ene eller andet. Når vi har åbnet op for debatten, kan vi finde ud af, hvad det er vi skal bruge pengene til.

Til Søren Pind vil jeg sige, at når man finder ud af, at man synes, man skal referere fra udvalgsmøder, og man så klandrer mig for, at jeg har sagt, at der ikke skal være en p-kælder under Kongens Nytorv, så vil jeg sige om det med hensyn til at stoppe debatten, at Søren Pind, det ved jeg, det er noget med at stoppe debatten. Når man har så travlt med at snakke med aviserne, så man stopper debatten i udvalget for at komme til at snakke med aviserne, så vi andre kan få lov til at sidde og hygge os, mens Søren Pind snakker med journalister, vil jeg kalde det at stoppe debatten ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det er udtryk for åbenhed.

Lars Jensen (B): Det er udtryk for åbenhed, at nu skal vi andre bare sidde og vente på borgmesteren, det er helt fint.

Med hensyn til havnetunnelen er der ingen tvivl om, vi har hele tiden nævnt fra De Radikale, at vi ønsker, at nogle af de penge, der kommer ind via en betalingsring, om det er bompeng, road pricing eller hvad det er, skal bruges til den havnetunnel.

Vi kunne da godt tænke os at vide, hvor Venstre havde tænkt sig at hente pengene. Skal staten lægge alle pengene ud til den havnetunnel? Glimrende, men så glæder vi os til, at de får skabt det flertal, der giver os de 2 mia. kr. til den.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

Med hensyn til at det ikke er så slemt i København som i andre storbyer, så vil jeg bare sige: O.k., er det meningen fra Venstres side, at vi skal vente på, at det bliver lige så slemt som i andre storbyer, før vi gør noget, eller skulle vi måske tage fat, inden det bliver så slemt?

Mikkel Warming (Ø): Det er jo lige den type debat, vi faktisk ville undgå, hvis man forholdt sig til forslaget. Det har de borgerlige ordførere over én kam ikke gjort.

Man har snakket om, hvorfor man ikke kan lide bompenge, og hvorfor man ikke kan lide venstrefløjten, og det skal man da have lov til, det er slet ikke det.

Men essensen af forslaget, nemlig at skaffe den lovhjemmel, som gør, at vi kan diskutere, hvilken form for kørselsafgifter man kunne indføre, hvis man i øvrigt går ind for det, har man ikke forholdt sig til, andet end at man har diskuteret bompenge.

Jeg synes helt ærligt, at Winnie Berndtsons forslag om højt læsning af beslutningsforslagene ville være på sin plads nogle gange, når man hører de indlæg, som en Ole Hentzen og en Bente Frost er kommet med, eller en Benhaddou for den sags skyld.

Det ville hjælpe, hvis Peter Skaarup huskede på, at ved det forslag, der var til behandling sidste gang for snart en måned siden, var det faktisk Dansk Folkeparti, der udvidede debatten til at gøre den meget mere generel ved at komme med en masse ændringsforslag til det socialdemokratiske forslag. Bl.a. derfor blev debatten så generel.

Den socialdemokratiske ordfører, den ros skal de have, har forholdt sig til det konkrete forslag. Hun konstaterer, at vi ikke er enige om værdien af at sende det signal også til egne embedsmænd, til regeringen, som vi lægger op til.

Men grunden til at vi gør det, og derfor er det overhovedet ikke overflødigt, er, at den nyvalgte trafikminister spiller ud offentligt, siger, at hvis kommunerne vil have en lovhjemmel til at indføre kørselsafgifter, så meld ind, gør det.

Der oplevede man så i offentligheden, at det var bl.a. den socialdemokratiske ordfører, Lars Engberg, med til at afvise ved at sige: Vi vil ikke have bompenge. Der synes vi, at vi godt vil modtage den fremstrakte hånd, som den socialdemokratiske trafikminister er kommet med, og sige: Ja, i København skal vi melde positivt tilbage,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

---

sige, at vi godt vil have den lovhjemmel til at indføre kørselsafgifter, så vi en anden gang kan diskutere, hvordan man skal indføre en eller anden form for trafikregulerende kørselsafgifter, i stedet for at diskutere, at nogle mener, at bompenge er vejen til alt godt, det mener jeg, og andre mener, at bompenge er vejen til alt ondt. Og så kan man i øvrigt fedte rundt i forskellige andre modeller med havnetunneler her og der og alle vegne.

Det, de 3 partier, der har stillet dette forslag, er enige om, er at tage imod den socialdemokratiske trafikministers fremstrakte hånd. Det ville klæde Socialdemokratiet at være med til det også politisk, i stedet for at begrave alting i embedsmandsudvalg.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Inger Marie Bruun-Vierø til sagen, der drejer sig om at rette henvendelse.

Inger Marie Bruun-Vierø (B): Jeg skal også nøjes med at holde mig til det, fordi jeg tror, at hvis nu jeg får forklaret Socialdemokratiet, hvad det egentlig er der står, så kan det være, at Socialdemokratiet alligevel her på falderebet får lyst til at stemme for beslutningsforslaget.

Det, der står, er, at vi gerne vil have en lovhjemmel. Det, jeg kan høre, at Socialdemokratiet taler om, er, at der er en undersøgelse i gang. Men en undersøgelse skaber ikke lovhjemmel. Det er derfor, jeg synes, det er vigtigt, at vi kommer med det signal, at når den undersøgelse er slut, så vil vi også gerne have, at der åbnes op for, at vi rent faktisk også får tilladelse til at arbejde med de her begreber.

Denne Borgerrepræsentation er underlig virkelighedsfjern. Man går rundt og tror, at hvis man beslutter sig for, at nu skal trafikken se sådan og sådan ud, og så bevilger man flere penge til den kollektive trafik, og så laver man busbaner og jeg ved ikke hvad, så vil folk indrette sig på den led. Men sådan er mennesket jo ikke indstillet, fordi de ser jo på deres egen dagligdag og hvad der passer bedst ind i den dagligdag.

Det, der bekymrer mig, ud over at vi selvfølgelig forplumrer trafikken, så det vil tage lang tid at komme igennem byen efterhånden, er jo, at bilkøer forurener. Jeg synes, det er uanstændigt, hvis vi vil en hensigtsmæssig trafikudvikling, at vi så kan acceptere,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

---

at køerne bliver længere og længere. Det kan godt være, at der ikke er ret meget trafikstigning, men man har koncentreret trafikken på nogle bestemte veje. Det er man da nødt til at se i øjnene og gøre op med.

Vi kan ikke snakke os fra det, og det er sådan set derfor, jeg siger, at vi er nødt til at få fremmet denne tostrengede strategi, der siger, at vi skal have en stor cigarkasse med penge til både individuel trafik og kollektiv trafik. Vi kommer ikke videre, før vi får besluttet os for det, derfor lovhjemmel nu.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Til den foreløbig fjerdesidste taler, Peter Skaarup.

Peter Skaarup (O): Jeg beklager da, hvis Dansk Folkeparti var med til at forlænge debatten sidste gang. Det har jeg lykkeligt glemt. Men hvis det virkelig er rigtigt, så vil jeg da gerne udtrykke en beklagelse her.

Men så kan jeg tilføje, at de 3 partier, der har stillet dette forslag, har altså været med til at forlænge debatten om dette unødigt denne gang, og det er endda med meget lang tid, om noget, som vi diskuterede udførligt for en måned siden, noget, som der nu kommer et undersøgelsesarbejde i gang omkring. Derfor virker det mildest talt mærkeligt, at man bliver ved med at gå herop og komme med den ene bemærkning efter den anden, idet vi havde den debat for en måned siden.

Så jeg forstår det ikke, men det er jo ikke alting, jeg forstår.

Når vi kommer videre til debatten, så synes jeg, man mangler en enkelt ting at tage ind, og det er, om man overhovedet er klar over, hvad der vil ske, hvis det er sådan, at folk skal betale en afgift, hver eneste gang de nærmer sig København.

En af de ting, der vil ske, er, at det københavnske erhvervsliv går glip af en hel masse handel. Vi kan være sikre på, at konsekvensen af dette forslag er, at folk handler ikke længere inde i Centrum, de handler ude i City 2, de handler i Lyngby Centret og hvor søren de ellers bor henne. Det betyder altså, at de forretningsdrivende, vi kender inde i København, får en omsætningsnedgang på grund af det her.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

Det vil jeg så høre, om de partier, der står bag ved forslaget er med på, om de har regnet på, hvor meget det kommer til at koste, hvor mange arbejdspladser det kommer til at koste. Hvad har man tænkt sig at gøre ved den situation blandt forslagsstillerne? Det synes jeg, vi mangler et svar på, hvis det er sådan, at man er så forhuppet på at få dette forslag gennemført.

Derudover synes jeg også godt, man kunne lytte lidt til det, som Winnie Berndtson sagde, at Folketinget faktisk har forpligtet sig til at komme med nogle løsningsforslag. Derfor virker det helt underligt, at man skal komme med en henvendelse her inden sommerferien, halvhjertet, uden man har mulighed for at følge op på den på grund af Folketingets stilling.

Derfor, prøv at begrænse denne debat til det mindst mulige. Vi har haft den. Overborgmesteren har lovet, at han personligt vil holde øje med debatten, og derfor: Prøv at undgå det her. Vi kommer ikke længere med det.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det tror jeg, Peter Skaarup har ret i, men alligevel er det Lars Hutters, der nu har ordet – til spørgsmålet om, hvorvidt der skal rettes en henvendelse til regeringen.

Lars Hutters (L): Der skal da ikke være nogen som helst tvivl om, at debatter er fantastisk væsentlige og centrale for folkestyret, ingen som helst tvivl om det. Men beklageligvis gør debatterne det ikke alene. Der er brug for nogle beslutninger, som gør, at der kommer til at ske en forandring ud fra den politik, som flertallet i Borgerrepræsentationen ønsker, at der skal ske.

Jeg vil indrømme, at jeg forstår ikke Winnie Berndtson fra Socialdemokratiet, når Winnie Berndtson siger, at hun snart er dødhamrende træt af det her. Det er om ikke daglig, så ret ofte, at jeg får henvendelser fra københavnere, som er dødhamrende træt af den mangel på ren luft, der faktisk er i København. Det er f.eks. et stort problem for dem, som har åndedrætsbesværigheder. De ser meget gerne, at de valgløfter, som stort set alle partier gav den 18. november 1997, om, at der skulle ske noget, snart opfyldes.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

Jeg kan godt give 2 prognoser om, hvad der vil ske i fremtiden og hvorfor det er vigtigt, sådan som Inger Marie Bruun-Vierø fra De Radikale sluttede af med, at vi får lovhjemmel nu.

For det første vil biltrafikken stige markant inden for de næste 5-10 år i København, ikke mindst når springet kommer med Øresundsbroen. Hvis der ikke sker noget meget radikalt fra vores side, så stiger biltrafikken med nogle meget beklagelige følger for vores befolkning.

For det andet, med den politiske vilje, eller jeg vil sige den mangel på politisk vilje, der præger denne forsamling, kunne jeg godt tænke mig ikke mindst at spørge en Winnie Berndtson: Kan Winnie Berndtson komme herop og fortælle ikke kun Borgerrepræsentationen, men den københavnske befolkning, hvilket årstal mener Winnie Berndtson, at der kommer en kørselsafgift, som er med til at sikre, at der kommer en regulering af biltrafikken, og at afgiften er med til at forbedre den kollektive trafik? Hvornår kommer det? Kommer det i 1999, kommer det i 2000? Kommer det overhovedet før Øresundsbroen bliver taget i anvendelse og bilspringet kommer?

Med de indikatorer, som Socialdemokratiet lægger for dagen, er jeg i hvert fald meget bekymret for, at det ikke gør det, for jeg ser ikke den politiske vilje til handling i Socialdemokratiet, som er nødvendig.

Jeg slutter af som Inger Marie Bruun-Vierø: Lovhjemmel nu, hvis man vil være ansvarlig. Debatter er udmærkede, men det er ikke tilstrækkeligt. Der er brug for politisk vilje til handling. Hvem er det i øvrigt, der har denne pind?

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det er hr. Pind. Winnie Berndtson behøver ikke at svare på det konkrete årstal.

Jens Johansen (F): Det fortælles fra forskellige fag, bl.a. mit, at der var en præst, der i marginen til sin prædiken havde skrevet: »Argumentationen svag – hæv stemmen!«

Det synes jeg karakteriserer den ene af de socialdemokratiske ordføreres indlæg. Argumentationen er svag, og derfor hæver man stemmen. Det er en bestemt kultur, måske endda politisk kultur, som jeg også synes, man har oplevet før herinde, men

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

---

argumentationen bliver ikke etammerslag bedre eller stærkere af, at man hæver stemmen.

Så jeg vil sige ganske roligt, at jeg er hamrende ligeglad med, om Winnie Berndtson er dødtræt, fuldstændig hamrende ligeglad. Winnie Berndtsons indlæg bekræftede tværtimod mine tidligere konstateringer og iagttagelser, nemlig at der er forskel på at ville undersøge spørgsmålet om road pricing og så på at ville indføre det. Der er forskel på at ville undersøge mulighederne teknisk osv. og så på at ville rette henvendelse for at få skabt en lovhjemmel til, at kommunen kan indføre det.

Derfor konstaterer jeg, at det er på skrømt, når partierne bag Trafik- og Miljøplanen har rettet denne opfordring om at få undersøgt tingene til Trafikministeriet og Folketinget.

Det gør jeg på baggrund af Socialdemokratiets formands udtalelse på efterårets kongres 1997, hvor Poul Nyrup sagde, at road pricing ikke er ønskværdigt, der er for meget Big Brother i den overvågning. Vi vil ikke have noget Big Brother-overvågningssamfund.

Socialdemokraterne går jo ikke for alvor ind for, at der skal indføres trafikregulerende betalingsordninger, og det er noget sludder, en pose varm luft – måske ikke ren luft – at sige, at man går ind for ren luft, når man alligevel ikke vil gøre noget ved svineriet.

Til gengæld vil vi meget gerne være med til at diskutere de konkrete initiativer. Winnie Berndtson mente, at vi lændede os tilbage. Vi vil meget gerne i Bygge- og Teknikudvalget diskutere, hvad vi konkret kan gøre ved den aktuelle situation, men det gør vi dér, i udvalget.

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard: Jeg kan undre mig over, at Socialdemokratiet siger, at de faktisk går ind for, at vi skal have hjemmelen til de her kørselsafgifter, men de kan ikke stemme for forslaget. Hvorfor denne lange debat, man kunne jo bare stemme for forslaget?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

For Inger Marie Bruun-Vierø har fuldstændig ret, når hun siger, at der ikke tidligere er sendt et klart signal med Trafik- og Miljøhandleplanen. Trafik- og Miljøhandleplanen siger, at vi skal undersøge mulighederne for at få denne hjemmel.

Nu sidder der et embedsmandsudvalg og arbejder, embedsmænd. Jeg synes, det er vigtigt, at Københavns Kommune, landets største by, der har de største problemer, sender et politisk signal til det embedsmandsudvalg om, at vi i hvert fald gerne vil have denne lovhjemmel.

Jeg forstår ikke, at man vil stemme dette forslag ned, hvis man faktisk er enig i, at vi gerne vil have den. Vi kan selvfølgelig sige, at det er positivt, at Socialdemokratiet her fra talerstolen tilkendegiver, at de går ind for det, men hvad hjælper det, når de vil stemme forslaget ned.

Så er der konkret til Søren Pind, der spørger, om luften har været renere end i dag. Mig bekendt ikke, men det skyldes, at vi har fået udbygget kraftvarmen. Det skyldes, at vi har fået alle de private oliefyr erstattet med kraftvarme, som gør, at luften nu er renere. Trafikken bliver ved med at stige. Kraftvarmen er mit område, og den udbygning vil jeg fortsætte med, men jeg vil også gøre noget ved trafikken.

Ud over forureningen fra biltrafikken er der også støj og rystelser, som generer folk. De har en dårlig livskvalitet nogle steder i byen med de gener, vi har fra biltrafikken.

Så er der noget andet, som også må interessere hr. borgmester Søren Pind, nemlig at trafikken bryder sammen, hvis vi ikke gør noget ved det. Bilerne kommer til at holde i kø, og det er der ikke nogen, der kan være interesseret i.

Peter Skaarup siger: Hvad så med erhvervslivet, går det hele i stå? Skal vi ikke gå ind for biler, så får vi mere vækst? Jeg synes, det er helt forkert at sige, at erhvervslivet vil gå i stå med en bremsning af biltrafikken. Det forholder sig nemlig omvendt: Hvis vi ikke gør noget ved det nu, så kan erhvervslivet heller ikke komme frem. Mange erhverv vil blive jaget ud af regionen, fordi folk ikke vil sidde i alenlange bilkøer.

Jeg synes, det er en misforståelse at tro, at nye arbejdspladser og vækst i vores område skal basere sig på, at folk kører mere i bil. Vi har faktisk muligheden for i Ørestadsregionen at opbygge et bæredygtigt område med mange arbejdspladser og en

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

---

miljørigtig trafik. Men det kræver altså, at man tænker fremsynet. Det kræver, at man planlægger en effektiv kollektiv trafik. Det kræver også, at vi nu forhindrer privatbilismen i at stige.

Det synes jeg, vi skal sende et klart signal om, og det er sådan set det, jeg håber, at Socialdemokratiet nu, hvor de har sagt, at de rent faktisk går ind for det her, også vil stemme for.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der bliver nu 2 muligheder for at lytte. Det er først Lars Engberg og derefter Winnie Berndtson.

Lars Engberg (A): Jeg vil bare sige, at når jeg taler sagte, så er det naturligvis fordi min argumentation er overordentlig stærk.

Jeg kan godt huske, da Nyrup stod på Socialdemokratiets kongres eller årsmøde eller hvad det var og talte om road pricing og Big Brother-samfundet. Vi var nogle stykker, der var ved at få tingene galt i halsen, og det fortalte vi ham også klart og tydeligt. Jeg er ikke i tvivl om, at når trafikministeren nu melder så klart ud, som hun gør, så er det naturligvis, fordi den sag er afklaret med statsministeren. Så enkelt er det.

Vi vil gerne i Socialdemokratiet have lovhjemmel til, jeg havde nær sagt hvad som helst, som kommunerne kan gøre. Jamen det er da klart, fordi jo mere selvstyre har vi, og så kan vi træffe beslutningerne selv.

Så det er helt forkert, jeg tror, det var Mikkel Warming, der sagde, at vi har sendt signal på skrømt, fordi vi ikke går ind for lovhjemmel til bompeng. Jo, vi gør da, vi vil da gerne have lovhjemmel til bompeng. Vi går ikke ind for det, og vi agter at stemme det ned her i Borgerrepræsentationen. Men giv os da lovhjemmelen. Som Lars Hutters siger: Ja lovhjemmel nu. Vi vil gerne have den, også nu, og det er derfor vi er så glade for, at de sidder og skriver på det, og det kommer allerede til efteråret. Vi kan ikke få det hurtigere, det er et fantastisk hurtigtarbejdende udvalg.

Det signal, vi så vil sende til regeringen, er ikke nødvendigt, for de har jo nedsat et udvalg. Men så til udvalget? Jamen det har vi jo sendt. Vi har en Trafik- og Miljøplan,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

---

vi har en medarbejder, der sidder og arbejder på det. Der er ikke grund til at sende flere signaler.

Så spørger Bo Asmus Kjeldgaard, hvorfor vi vil stemme det ned, vi kan bare stemme for det. Ja dels fordi det er inderlig overflødigt, dels fordi det er et pjatforslag, fordi budskabet er fremført, signalet er sendt, og der arbejdes med tingene. Så det er et pjatforslag, og vi bliver til grin, hvis vi sender det frem. Derfor ønsker vi at stemme det ned.

Så synes jeg måske i virkeligheden, at forslagsstillerne skulle tage og indrømme, at da man stillede forslaget, havde man faktisk overset, at dette udvalg eksisterede. Nu er man så blevet klogere, og nu ved man, at udvalget arbejder, at det kommer med et forslag allerede til efteråret, og så leder man lidt panisk efter dog at redde ansigtet og argumentere for, at det alligevel er vigtigt at vedtage dette forslag. Hvorfor ikke stille sig herop og indrømme, at man havde overset den detalje – som ikke er nogen detalje – at faktisk er der fuld gang i arbejdet?

Winnie Berndtson (A): Nej, Lars Hutters, jeg kan ikke sætte årstal på, for det er ikke mig alene, der træffer den beslutning, det er ikke mig, der bestemmer. Det vil være en beslutning, der skal træffes i Borgerrepræsentationen. Det er i virkeligheden her, det største problem er, for hvis vi skal beskæftige os med forslag om at rette henvendelse til Folketinget om et arbejde, de er i gang med, så bruger vi måske ikke tiden på det, der er så væsentligt, nemlig at finde ud af, hvad vi vil bruge denne lovmulighed til.

Lars Hutters siger, at han er så enig med Inger Marie Bruun-Vierø, og han siger også, at han er så enig i, at den hjemmel skal bruges til Inger Marie Bruun-Vierøs havnetunnel. Det er jo dér, hele problematikken er. Vi er jo ikke enige om, at vi skal have mulighed for at gøre det her. Det diskuterede vi med Trafik- og Miljøhandleplanen, det er vi fuldstændig enige i, det signal er sendt, arbejdet er i gang.

Det, vi ikke er parate til i København, er at træffe beslutning, når det kommer, fordi vi ikke har diskuteret, hvad det er for en løsning, der er den bedste for København. Der er mange muligheder, men vi mangler at finde ud af, hvad der er den bedste løsning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. juni 1998**

Hvis Jens Johansen ikke kan lide, at man taler højt, så beklager jeg meget, men det er, fordi dette betyder meget for mig, og så er det, fordi jeg ikke bryder mig om, at mine motiver og det, jeg siger, skal tolkes af Jens Johansen ud fra, hvad han tror er nogle socialdemokratiske holdninger, som ikke er mine.

Jeg vil gerne bede om, at man hører efter, hvad jeg siger, og stoler på, at det er sandt. Jeg bliver ked af det, og jeg bliver vred, og jeg taler højt, når det bliver betvivlet. Fremover skal jeg nok tale dæmpet, men så beder jeg også om, at man hører efter.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er en enkelt taler tilbage.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Jeg skal ganske kort sige, at jeg håber ikke, det bliver en vane for Socialdemokratiet at stemme forslag ned, som de i virkeligheden går ind for.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg håber, det bliver en fortsat vane, at man ikke foretager unødige henvendelser til regeringen.

Vi skal lige have en væsentlig afklaring først, inden vi går til den næste væsentlige sag. Jeg hørte ikke, at der blev ønsket udvalgshenvisning ... (*Afbrydelser*). Det gjorde der, og så skal der tages stilling til udvalgshenvisningen, forstod jeg.

---

3) 291/98

Martin Günter (F): Nu har vi lige hørt under debatten ved det foregående punkt, at SF går ind for ren luft. Jeg kunne også gøre denne debat kort ved at foreslå, da Borgerrepræsentationens lokaler henhører under Kultur- og Fritidsudvalget, at vi drøftede den dér og dermed foreslog sagen direkte henvist til udvalget uden nogen drøftelse i aften.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

Hvis der er stemning for det, så vil jeg gerne gøre det. Ellers kan vi muligvis få en meget lang diskussion her. Men jeg kan så starte med, at jeg vil foreslå denne sag direkte henvist til Kultur- og Fritidsudvalget.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er stillet forslag om direkte henvisning til Kultur- og Fritidsudvalget af dette forslag. Ønskes der afstemning herom? (*Ophold*). Der ønskes afstemning om dette forslag. Så vi går umiddelbart til afstemning.

---

4) 294/98

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg beder om, at der, nu vi skal træffe beslutninger og bevilge, bliver en anelse mere ro. Jeg ser også, at der er væsentligt flere i salen under behandlingen af disse konkrete sager.

Borgmester **Per Bregengaard**: Jeg kan anbefale indstillingen, men der er opstået en komplikation i sagen, og det drejer sig om forholdet mellem Valby Bydelsråd og skolehaverne, idet det har været forlangt fra vores forvaltnings side, at man skulle forhandle denne placering med skolehaverne. Det har man, så vidt jeg har fået oplyst, sagt, at man har gjort, men det viser sig nu, at Valby Bydel ikke har forhandlet med de her skolehaver.

Det må man jo så prøve at rede ud og gøre i denne situation. Men der er jo ikke noget til hinder for, at vi kan vedtage kapitalbevillingen, og at de skal stilles op derude, og så må man se, hvordan den her forhandling kan forløbe.

Det er dog min hovedopfattelse, at det også er Valby Bydels børn, der går i de her skolehaver, så egentlig er jeg mest til sinds at sige, jamen det er et Valby Bydelsproblem. Hvis de vil placere den i skolehaverne imod skolehavernes og børnenes ønske, så er det deres problem.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. juni 1998**

Omvendt bryder jeg mig altså ikke meget om, at ungerne har sået gulerødder og kartofler derude, og så bygger man institutionen oven i deres gulerødder og kartofler, inden de er kommet op og er blevet høstet.

Men det er blot til en orientering; ellers anbefaler jeg indstillingen.

---

5) 295/98

---

6) 296/98

---

7) 309/98

Borgmester **Per Bregengaard**: Det er Enhedslistens opfattelse i denne sag, at udenomsfaciliteterne ikke er gode nok til dette fritidshjem. Pladsen er alt for trang, og derfor vil vi forlange sagen til afstemning og stemme imod den med den begrundelse.

---

8) 310/98

Borgmester **Per Bregengaard**: Sagen drejer sig om projekteringsarbejder i forbindelse med vidtgående specialundervisning. De er en udvidelse af kapaciteten på dette område. Det er nødvendigt, gruppen vokser, og gruppen vokser også mere end den demografisk betingede udvikling.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. juni 1998**

Desværre er selve byggeprojekterne ikke inden for rammerne af næste års budget, i hvert fald ikke endnu, det håber vi meget på, at de bliver i løbet af budgetforhandlingerne. Men de er højt prioriteret på vores ønskeliste. Men det er fornuftigt selvfølgelig at gå i gang med projekteringerne.

---

9) 326/98

---

10) 327/98

---

11) 308/98

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Som det fremgår af indstillingen, har Økonomiudvalget ingen bemærkninger til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets principbeslutning om udbygningen. Økonomiudvalget har tilsluttet sig, at udbygningen påbegyndes inden for rammerne af Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets budget for 1998 samt de foreliggende rammer for 1999.

Finansieringen af den resterende del af udbygningen, som indebærer en udvidet service rettet mod boligsøgende på ventelisten, tages der stilling til i forbindelse med vedtagelsen af de årlige budgetter i planperioden.

Karin Storgaard (A): Området for voksne udviklingshæmmede har igennem flere år været et forsømt område. Det har fra flere sider bl.a. været kritiseret, at der manglede pladser, at der manglede forståelse for området, at der var uvilje til en prioritering til fordel for de udviklingshæmmede.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

Den Socialdemokratiske Gruppe er derfor glad for, at der i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget er bred tilslutning til disse ganske udmærkede tiltag på området. På nær et par enkelte punkter er der også enighed om indstillingen.

De seneste år er der sket en stigning i antallet af udviklingshæmmede. Selv om der ikke forventes en større stigning i antallet i de kommende år, er der behov for udbygning af bo- og dagtilbud, vi har nemlig et efterslæb på området. I øjeblikket venter 41 voksne udviklingshæmmede på et botilbud og 25 på et dagtilbud i Københavns Kommune.

Københavns Kommune har 550 udviklingshæmmede borgere, som bor i bofællesskaber eller institutioner i andre amter, alene i Københavns Amt 150.

Københavns Amt vedtog i 1997 en udbygningsplan, der i de kommende 5 år forudsætter, at københavnerne fra Københavns Amt hjemflyttes. Københavns Kommune presses herved til hjemtagning.

Det er vigtigt for os, at vi får vedtaget en 5-årig udbygningsplan for bo- og dagtilbud til voksne udviklingshæmmede. 79 beboere forventes hjemflyttet i perioden.

Jeg er glad for, at alle i udvalget er enige om at afvikle boinstitutionen i Spaniensgade. Den bygningsmæssige standard er under al kritik. Der er udbredte beton- og tagskader, den er utidssvarende og egner sig i dag ikke til botilbud til den gruppe, der ønsker et botilbud, der ligner en institution. Faktisk er bygningen ulovlig til formålet. I øjeblikket bor der 45 dér, som der skal skaffes erstatningsboliger til.

Den opmærksomme lytter vil måske sige, hvorfor vi ikke bare renoverer bygningen. Men som det fremgår af indstillingen side 4 kan det slet ikke betale sig at renovere, det er faktisk billigere at bygge nyt via lov om almene boliger.

Så har jeg en gang imellem lidt svært ved at finde ud af, hvad Dansk Folkeparti faktisk mener. I udvalget blev der stemt imod et par af punkterne uden kommentarer. Men nu kan jeg så se af Økonomiudvalgets beslutninger, at der ikke tages forbehold. Men det er selvfølgelig positivt, at Dansk Folkeparti også bakker fuldt op om dette.

Til slut vil jeg gøre opmærksom på, at 5. punkt ikke betyder, at der er taget hul på eller stilling til en omstillingspulje.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. juni 1998**

Martin Geertsen (V): Jeg er i og for sig ikke uenig i det meste af det, som Karin Storgaard sagde her fra talerstolen, eksempelvis om Spaniensgade. Det er uværdigt, at taget er ved at falde ned om ørerne på denne gruppe af mennesker, det kan vi simpelt hen ikke være bekendt.

Vedrørende den anden del af indstillingen, som handler om den mere langstrakte proces i dette, er jeg i og for sig ikke uenig i, at der er en problemstilling, ikke mindst set i relation til de problemer, som Københavns Amt om jeg så må sige skaber for Københavns Kommune.

Også i relation til den samlede venteliste, altså ventelisten generelt, har vi nogle problemer fremover.

Men det, som får os til at tage forbehold i forhold til de sidste 3 »at«er i indstillingen, er den måde, man forsøger at lave budget i Københavns Kommune og i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget på, efter hvad man kunne kalde en salamimetode. Der er utrolig mange ting, som skal prioriteres i Københavns Kommunes budget både i 1999 og i 2000 og i 2001. Det vil vi godt have lov til at tage stilling til, når vi skal diskutere det samlede budget og ikke sidde i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget og binde os de næste 3, 4, 5 eller 10 år.

Borgmester Winnie Larsen-Jensen: Jeg vil godt lige kommentere det sidste, som Martin Geertsen siger.

Jeg mener ikke, vi har bundet os, men vi bliver nødt til netop på et område som dette at have en langsigtet planlægning. Ellers mener jeg, man med rette kunne kritisere, at vi ikke vidste, hvor det var, vi gik hen, og hvad det var, der skulle prioriteres på dette område.

Så jeg er fuldstændig opmærksom på, som Hellen Hedemann fra formandsstolen også nævnte, at der ikke er truffet beslutning om prioriteringer for 1999, men der er udtrykt nogle nødvendige beløb, som skal afsættes, hvis man skal følge den takt, som er stipuleret i planen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. juni 1998**

Jeg synes, det er vigtigt, at man lægger en plan frem og siger, at det vil koste så meget. Så må realiteterne vise, når vi behandler budgettet, om planen tager længere eller kortere tid, alt efter hvor meget man afsætter i den sammenhæng.

Der vil jeg godt bakke den socialdemokratiske ordfører op og sige, at det er et område, der, og det ved udvalget også godt, i den grad trænger til både opmærksomhed og økonomi og, ja kærlighed i forhold til de mennesker, som bor under utroligt dårlige vilkår.

Så jeg vil da håbe, når vi når frem til budgettet, at der så bliver afsat midler. Men vi er nødt til at lave en langsigtet plan. Ellers mener jeg, man med rette kunne bebrejde forvaltningen, at vi ikke vidste, hvor det var, vi ville hen, og det synes jeg er meget væsentligt.

A. Benhaddou (D): CD støtter selvfølgelig denne udviklingsplan, også selv om den er langsigtet. For det er jo, ligesom når man laver en trafikplan og lignende, så er man nødt til at tænke langsigtet. Jeg mener ikke, at vi ikke i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget skal tænke langsigtet med hensyn til de udviklingshæmmede.

Jeg synes, det er en positiv plan, som er lagt frem her, og som vil være meget gavnlig for vores udviklingshæmmede i København.

Set med mine øjne synes jeg også, hvis man tænker på det økonomisk, at det er en slags investering rent socialt, fordi vi med en hjemtagning af vores udviklingshæmmede fra Københavns Amt på længere sigt selv vil kunne styre, hvordan vi selv vil køre vores planer med hensyn til de udviklingshæmmede.

Så jeg støtter den selvfølgelig fuldt ud, selv om den er langsigtet.

Louise Frevert (C): De Konservative synes også, at denne sag er blevet behandlet yderst rimeligt i udvalget. Det er helt klart, som det også fremgår af indstillingen, at vi har stemt for de første 4 punkter også med hensyn til de udviklingshæmmede. Vi synes også, det er en skandale, at vi ikke har kunnet gøre mere for dem i kommunen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. juni 1998**

Winnie Larsen-Jensen har da også helt ret i, at det er nødvendigt med langsigtede planer. Det har man inden for uddannelses- og ungdomsområdet, og man har det inden for hospitalsområdet og diverse andre områder.

Men derfor er det jo ikke ensbetydende med, det vil jeg give Venstre ret i, at man behøver at binde sig op. Så siger borgmesteren, at man ikke binder sig op. Nej, men i stedet for at bruge ordene »binde op« vil jeg hellere bruge ordet »forbehold«, og det er også det, jeg har tilkendegivet i indstillingen.

---

12) 303/98

---

13) 321/98

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Dertil er der et ændringsforslag fra borgmester Winnie Larsen-Jensen:

»Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen indstiller, at Borgerrepræsentationen indstiller, at der udpeges 1 medlem og 4 stedfortrædere til Det Sociale Nævn.«

---

14) 322/98

---

15) 323/98

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. juni 1998**

---

16) 324/98

---

17) 284/98

Ole Hentzen (C): Mere for for en ordens skyld at få præciseret, hvad der er grundlaget for, at Den Konservative Gruppe ikke kan støtte dette gårdanlæg ude på Østerbro.

Vi synes, det er en glimrende idé, at der bliver et gårdanlæg, og også at så mange ejendomme i fællesskab har kunnet blive enige derom. Men det er selve måden, at man for første gang i Københavns Kommune faktisk bruger en råde over-bestemmelse over nogle private garager, som ligger inde i et hus. Det er altså ikke nogle garager, der ligger ude i gårdanlægget, men nogle garager, der er en del af bygningerne, som man siger, at dem kan ejendommene ikke få lov til at bruge som garager mere. I øvrigt er vi fuldstændig ligeglade med, hvad I gør ved dem bagefter, men I må bare ikke benytte dem som garager.

Vi har tidligere ryddet gårdrum selvfølgelig med garager, fordi garagerne lå midt i gårdrummet, og der kunne det give mening. Men det her har jeg aldrig været udsat for, og jeg tror også, det er en afgørelse, der vil blive påklaget til de rette myndigheder.

Alene af den grund mener vi, at det skal afprøves ad rettens vej, og vi tror altså, at ejeren får ret, så vi stemmer imod.

---

18) 297/98

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. juni 1998**

Bente Frost (V): Det er sjældent, jeg bliver rigtig forarget, men denne sag har i hvert fald forarget mig enormt meget.

Vi har diskuteret renovering af Torvegade 30 i næsten alle de år, jeg har været medlem af Borgerrepræsentationen. Alle kan ved selvsyn konstatere, når de kører forbi de 2 ejendomme i Torvegade, at de ser også ud derefter. Der er nemlig ikke gjort noget ved dem i alle årene.

Vi har diskuteret det som byfornyelsessag her i Borgerrepræsentationen gennem mange år, og det endte med, at næsten alle, tror jeg, gik ind for en løsning. Selv Venstre gik ind for, at man skulle tale om en råde over-ejendom, da komplikationerne ved denne ejendom var enormt store.

Omkostningerne ved at renovere den ejendom var også ekstremt høje, men vi mente i Venstre, at det var utrolig vigtigt, at disse ejendomme blev gjort i stand, sådan at facaden i Torvegade kunne fremstå flot.

Der har så været nogle diskussioner, der har været retssag om ejerforholdet, idet ejeren af ejendommen protesterede mod, at det skulle være en råde over-ejendom.

Så sker der det i mine øjne forargelige, at kommunens betalte rådgiver i byfornyelsessager går ind og underhånden laver en aftale med husets ejer om at få lavet et nyt renoveringstilbud til en meget billigere penge end det, det selv samme firma med kommunen som arbejdsgiver har udarbejdet. Jeg har ikke ord til at beskrive, hvad jeg føler for en rådgiver betalt af kommunen, der optræder på den måde.

Det undrer mig utrolig meget, at da vi behandlede sagen i Bygge- og Teknikudvalget, lod Socialdemokratiet, som jo har stået som garant for Byfornyelsesselskabet Københavns involvering i Københavns byfornyelse, lige så roligt den sag passere.

Jeg vil på det kraftigste bede alle om, at vi vedstår den beslutning, vi har taget her i Borgerrepræsentationen, om, at det bliver en råde over-ejendom, og at vi gennemfører den byfornyelse, som vi har besluttet, sådan så den ejendom og naboejendommen igen kan fremstå som en smuk del af facaden i Torvegade.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. juni 1998**

Ole Hentzen (C): Der er måske nogle, der vil synes, det er lidt paradoksalt, at jeg som konservativ ordfører skal stå og forsvare en beslutning om en råde overbestemmelse. Det vil jeg nu gøre alligevel, når det drejer sig om Torvegade 30.

Denne kommune har jo, som det er beskrevet i forvaltningens dokumentation til denne sag, gennemført i alt 28 byfornyelsesbeslutninger, hvor man har truffet afgørelse, som det hedder, med en råde overbestemmelse. Det har i alt omfattet 51 ejendomme.

Begrundelsen har hver eneste gang været – nej, det er forkert sagt, for det var ikke hver eneste gang, der har været nogle undtagelsestilfælde, ikke mindst på Christianshavn, hvor man måtte opfinde en helt speciel social begrundelse, men ellers har begrundelserne jo været fra kommunen, at ejeren ikke har været i stand til på betryggende vis at løfte bevisbyrden om at kunne gennemføre disse byfornyelsesopgaver, som kommunen og Borgerrepræsentationen i fællesskab har besluttet absolut skal gennemføres, fordi der har aldrig været diskussion om omfanget af byfornyelsesbeslutningen.

Det har der såmænd heller aldrig været store problemer med med de 2 byfornyelsesselskaber, som vi har hyret til hele diskussionen på Vesterbro, og som jo har givet anledning til alle disse sager. De har været så rørende enige om, at vi selvfølgelig skulle have dem renoveret i bund og grund, for det får de jo honorar efter. Så de har altid været kraftige fortalere for råde overbestemmelserne, ud med lejerne, tøm ejendommen, alt er så dejligt frit, og man er ikke presset af tiden længere, og så kan man måske oven i købet få sig en forretningsførersag på sagen. Det er heller ikke så dårligt endda.

Så var denne lige pludselig ved at blive misset på en eller anden led, og så er der et selskab, som pudsigt nok er Byfornyelsesselskabet København, som begynder at forhandle bag om kommunens ryg. Det er et efterspil, som vi nye bestyrelsesmedlemmer i Byfornyelsesselskabet København vil tage op på betryggende vis og drøfte de steder med de konsekvenser, det måtte få, og skulle det være nødvendigt, så også i denne sal, vedrørende selskabets rolle.

Men når man nu skal til at argumentere for, at det, denne sag skal afgøres på, ikke længere er et sagligt grundlag, nemlig ejendommens renovering, det som altså har været

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

---

beskrevet jeg ved ikke hvor mange gange, men det er nok mindst 3 eller 4 gange, for denne forsamling, hvad der er nødvendigt for, at denne ejendom kan komme op i en rimelig stand.

Så beder det samme selskab os guddødemig om at vende rundt på en tallerken og sige: Glem det, ejeren er egentlig god nok, han har bare ikke så mange penge, men han har fundet alle tiders, ja måske verdens bedste forretningsfører, og det er altså tilfældigvis også Københavns Byfornyelsesselskab. Så derfor kan I nøjes med at sætte lidt med taget i stand og lidt med vinduerne og så en smule andet og så glem alt om det dersens råde over, fordi så holder ejendommen sig nok i live, indtil manden dør, og så kan vi vel tage fat på den én gang til. Ellers giver det her ikke mening, for ejendommen bliver jo ikke sat i stand.

Det, der selvfølgelig ud fra et konservativt synspunkt er det allerbedste, er, at den administration, som har forsvaret råde over-bestemmelsernes brug i denne by, har beskrevet nu på tryk og gudskelov i offentligheden, at hvis forsamlingen træffer denne beslutning om at opgive råde over-bestemmelsen, så vil man have givet næring til hver eneste eksisterende retssag, der kører om råde over-bestemmelserne, og hvor præmisserne for at få råde over-bestemmelserne jo har været så godt beskrevet.

Det glæder os usigeligt selvfølgelig, når man alligevel vil lave denne vedtagelse i aften, at man med denne behandling har givet alle de øvrige et instrument i hånden til at sige, at det er en usaglig behandling, Borgerrepræsentationen har foretaget hver gang. Og gudskelov er det det samme byfornyelsesselskab, der nu har skrevet alle tingene. Hvor det dog glæder os.

Jeg skal bare for en ordens skyld sige, at det er egentlig med glæde, at vi selvfølgelig ønsker at fastholde råde over-bestemmelsen i aften, og derefter selvfølgelig distribuere denne sags behandling til hele den sværm af advokater, som har haft sagerne. Det glæder vi os usigeligt til. Det kan måske være godt for København i sidste ende.

Mikkel Warming (Ø): Nu er det jo altid rart at opleve Ole Hentzen gå ned fra denne talerstol i godt humør, det sker jo ikke altid.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

Men for os at se, for nu at starte med det sidste, Ole Hentzen siger, er der tale om en forvaltning, der, da man opdager, at man har en dårlig sag, politikerne hører måske ikke efter, skruer op for argumentationen i håb om, at så bøjer de søreme nok af.

For det er ikke første gang, man har hørt denne smøre om, at råde over-princippet er i fare. Det har man faktisk hørt hver eneste gang man på tværs af traditionelle blokke har diskuteret at opgive en råde over, fordi man er gået ned i konkrete vurderinger af konkrete ejendomme og sager. Hver eneste gang er denne smøre kommet, så det står såmænd nok endnu.

Jeg bringer hilsener fra et tidligere medlem af denne forsamling, en fru Gunna Starck, som er ret begejstret for denne sag, idet det, som hun siger, jo er tilladt at blive klogere, og det gælder jo også det flertal, som tidligere har afvist et forslag fra Gunna Starck om at gennemføre nogenlunde det, der er sket her.

Vi er glade for i trettende time at have været med til at lave en fornuftig løsning, som efter vor opfattelse sikrer ejendommen, som måske udstiller lidt den meget tunge byfornyelsesbeslutning, man lavede for 2 ejendomme i denne karre, og det måske i virkeligheden er dér, man skulle, når man en dag skal se tilbage på forløbet her, tilbage til dengang og spørge sig selv, var det nu en fornuftig måde, man gjorde det på. Det vil vi i hvert fald godt være med til at diskutere en anden gang.

Men vi har foretaget en konkret vurdering, og vi mener faktisk, man er kommet frem til et ganske fornuftigt resultat.

Jens Johansen (F): Det er lige før Mikkelt Warming tager ordet ud af munden på mig, fordi vi har det på samme måde, at efter en konkret vurdering af den pågældende ejendom og den beslutning, som tidligere er truffet, om at råde over den og så Torvegade 32, og i lyset af, at det ikke er en udlejningsejendom, men en enfamiliesejendom, under hensyn til de forhold mener vi, at det, der her foreslås, ser fornuftigt ud, og derfor kan vi stemme for det.

Lars Engberg (A): Jeg skal bare sige til Ole Hentzen, at der kan være flere meninger om det forhold, der blev nævnt, at Byfornyelsesselskabet har forhandlet bag

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

---

kommunens ryg. Men jeg er i øvrigt enig med Ole Hentzen i, at den diskussion hører nok hjemme et andet sted end lige her og nu.

Der må være en grund til, at man er konservativ, og det må være, at det er svært at skifte opfattelse. Når Ole Hentzen kommer herop og stort set samtlige 5 minutter hidser sig voldsomt op med henvisning til og gennemgang af denne sags forhistorie, så kan jeg sådan set godt forstå, at det er svært at nå frem til konklusionen, når der er 20 sekunder tilbage af taletiden: Jamen lad os da prøve at se på denne sag sådan nogenlunde uhildet, også uhildet af måske, hvad man tidligere har ment, og se på den konkret.

Det er det, vi har gjort i Socialdemokratiet, og vi har erkendt, at vi har indtaget en anden holdning, end vi har gjort tidligere også i denne sag.

Jeg vil godt sige til Ole Hentzen, men måske ikke mindst til de mange advokater, som Ole Hentzen påberåber sig, der vil være meget glade for at høre om resultatet af afstemningen her i aften, at denne sag ligner ikke alle de mange andre. Jens Johansen har været oppe og sige det. Dette er reelt et enfamilieshus, der bør ikke andre, det er ikke nogen udlejningsejendom, det er ikke en ejerlejlighedsejendom. Det er de 3 væsentligste grunde til, at man beslutter sig for, at det er vigtigt at råde over en ejendom, og det er dette ikke.

Jeg vil sige, at vi i Socialdemokratiet forbeholder os ret til at foretage konkrete vurderinger af de konkrete situationer. Vi forbeholder os også ret til at bestemme, hvad der har præcedens eller ej. Det er ikke kun noget, andre bestemmer. Det er også noget, som de, der træffer beslutningen, bestemmer. Vi bestemmer, og derfor har vi selvfølgelig også sørget for, at det kommer til at fremgå klart og tydeligt af udvalgsindstillingen, at dette ikke har præcedens af de og de grunde. Derfor mener vi, det er vigtigt, at vi beslutter denne sag i aften.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Der er ikke flere talere i 1. runde, så vi går til 2. runde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

Bente Frost (V): Jeg synes, det er utroligt, at venstrefløjspartierne, heri inkluderer jeg Socialdemokratiet, ikke på nogen måde kommer ind på Byfornyelsesselskabet Københavns dobbeltspil i denne rolle.

Jeg vil ikke undlade at sige, at jeg har i sinde at påklage det, der er foregået her, til Indenrigsministeriet, for jeg mener ikke, at det har nogen ret og rimelighed i forhold til, hvad man kan forvente af en kommunal rådgiver, oven i købet et selskab, hvor jeg mener, at vi ejer 55 pct. af aktierne. Jeg synes, det er en utidig og urimelig måde at opføre sig på. Med den forretningsmoral, hvis det havde været et privat firma, så var det gået nedenom og hjem for længe siden.

Jeg synes ikke, vi kan være det bekendt, og derfor har jeg i sinde at påklage det, der er foregået, til Indenrigsministeriet, for jeg mener, det er en sammenblanding af offentlige selskabers interesser.

Ole Hentzen (C): Nu bliver det hverken Socialdemokratiet eller De Konservative, der kommer til at bedømme, om de ordvalg, som nu Socialdemokratiet og SF og Enhedslisten har valgt at sætte på en udvalgsbetænkning om, at dette ikke skaber præcedens, har nogen som helst juridisk gyldighed.

Fordi det, domstolene tager stilling til, når det indbringes, er jo, om substansen i byfornyelsens omfang overhovedet har noget at gøre med råde over-bestemmelsen, ikke om enkeltpartier siger, at denne sag ligner ikke de øvrige. Det er sagens omfang, det er bygningskadernes omfang, det er byfornyelsens omfang, som selvfølgelig skal afgøre, om det juridiske begreb, der er i lovgivningen, der hedder »råde over«, overhovedet kan benyttes.

Det er derfor, det er så spændende, at Socialdemokratiet åbenbart løber fra sit 10-punkts-program og alt muligt andet og siger, at her har vi en byfornyelsesopgave, som helt uhildet, med nøgterne øjne, skifter karakter med den samme administrative indstilling. Den samme administrative indstilling, der ligger nedskrevet i denne sag, var der jo i november måned i overborgmesterens indstilling. Overborgmesteren hed altså Jens Kramer Mikkelsen på det tidspunkt, han var socialdemokrat, og det er han stadig.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

Det er de samme embedsmænd, og det er den samme ejendom, og det er den samme sagsfremstilling.

Men der er selvfølgelig sket noget i mellemtiden. Det er, at vi er kommet over 1. januar og ansvarsområdet er blevet lagt hen i en anden borgmesterafdeling, og der er nogle socialdemokrater, der har lyst til at skifte stilling.

Det vil vi andre selvfølgelig i kommende byfornyelsessager tage bestik af og indrette os efter, fordi når Socialdemokratiet slipper sit 10-punkts-program på så lækker en ejendom, som oven i købet er en markant del af Torvegade, som ligesom skulle være perlen, så er det svært at tænke på, hvad der så kunne ske, når vi snakker bevarende byfornyelse på Vesterbro i øvrigt i karrésammenhæng.

Det skal nok blive nogle meget spændende diskussioner, hvor jeg tror, at Socialdemokratiet med denne beslutning ikke har gjort vejen alt for nem for sig selv ved fremtidige beslutninger. Men det har man valgt selv, og det vil vi så tage bestik af.

Den konkrete vurdering er da gudskelov dokumenteret, ikke af Socialdemokratiet, det er flintrende ligegyldigt, men af de embedsmænd og politiske følgegrupper, som har været sammensat på tværs, da vi havde et magistratsstyre, som afgav indstillingen, hvorefter Borgerrepræsentationen besluttede sig i november måned 1997. Det er da ved gud lækkert, når man skal stå i en retssal og læse alt op fra Forhandlingerne i november måned, hvor man kan læse ordret op og gengive den samme forhandling for den samme ejendom et halvt år senere.

Jo, det bliver godt, og de glæder sig allerede over, at forsamlingen træffer beslutningen i aften, således at dokumentet kan bruges, for før har det jo ikke rigtig kunnet bruges.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Vi går til 3. runde.

Bente Frost (V): Det skal blive kort, for Ole Hentzen har faktisk sagt mange af de ting, jeg ville sige.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. juni 1998**

Vi har i mange år kæmpet for, at en byfornyelse blev delt op, så man først lavede tag og fag og fik fundamentet i orden, og så kunne man senere lave de mere indvendige ting, som kunne udskydes, mens man derved kunne redde ejendommen.

Men nu er der altså grønt lys for det fremover, og det vil så være det, som vi vil køre fremtidige byfornyelsessager efter i København.

---

19) 311/98

---

20) 287/98

Jens Kjær Christensen (Ø): Der er ret så mange mennesker, der har taget forbehold i denne sag. Jeg er ikke klar over, hvad det vil sige, men jeg vil sige på Enhedslistens vegne, at vi vil undlade at stemme til dette forslag.

Det er fordi vi kan desværre ikke konkret legemliggøre, hvor mange penge vi dybest set mener, der mangler til disse omflytningsprocesser, men vi føler os dybt overbevist om, at der ikke er afsat tilstrækkelige midler med henblik på at få indrettet arbejdspladser .... (*Afbrydelse*: Det er en anden sag). Her er der altså også nogle, der har taget forbehold, kan jeg konstatere.

Vejnavnenævnet ønsker Enhedslisten at fastholde, ikke fordi vi er specielt konservative, men fordi vi ved, at der i den kommende tid vil komme en meget stor hob af vejnavnesager, hvis flertallet i denne forsamling får ret, eksempelvis i Ørestaden.

Vi er helt enige i, at kompetencen skal overlades til Bygge- og Teknikudvalget, men vi mener, at Vejnavnenævnet skal opretholdes. Der hvor der bliver politik i sager, ender sager om en konkret navngivning af en plads eller en vej under alle omstændigheder hernede i Borgerrepræsentationen, det ved vi godt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. juni 1998**

Men for dog at systematisere arbejdet lidt og ikke spille hele Bygge- og Teknikudvalgets arbejde på politiske sager om navngivning, så tror vi, ligesom det hidtil har været praksis, at det virker noget afdramatiserende og i øvrigt fagligt betryggende, at der har siddet nogle rolige mennesker, som har tænkt en sammenhæng om, hvordan vi udvikler navngivningen her i København, og indstiller til Bygge- og Teknikudvalget.

Jeg skal derfor *foreslå* forsamlingen at stemme nej til det 1. »at« om, at Vejnavnenævnet nedlægges, og at støtte de 2 andre »at«'er. Og så vil vi i øvrigt foreslå et ekstra »at«, der hedder:

»at Bygge- og Teknikudvalget foretager navngivning efter indstilling fra Vejnavnenævnet.«

Så hænger det smukt sammen.

Jens Johansen (F): Vi har, som det også kan ses af sagen, taget forbehold i Bygge- og Teknikudvalget. Vi ønsker at bibeholde Vejnavnenævnet og kan derfor ikke stemme ja til det 1. »at«, og vi ønsker delt afstemning.

Så synes vi, at kompetencen til vejnavngivning fortsat skal ligge i BR, således at Bygge- og Teknikudvalget ikke får overdraget kompetencen, ved at Bygge- og Teknikudvalget skal indstille vejnavngivning til BR. Det er et *ændringsforslag* til det 2. »at«, som vi altså heller ikke kan stemme for. Det vil jeg aflevere her.

Bente Frost (V): Jeg vil blot sige, at vi fra Venstre kan støtte det ændringsforslag, der er kommet fra Enhedslisten.

---

21) 312/98

Jens Johansen (F): Vi har i SF bestemt ikke noget imod sammenflytning af de forvaltningsenheder, som ved reformen og strukturændringen i kommunen er blevet sammenbragt under samme forvaltning. Det har vi ikke spor imod.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

Men hvad der ikke er tilfredsstillende er, at vi ikke kan få et overblik over de samlede flytteudgifter for de forskellige forvaltninger, både dem, der forventes på det nærmeste, og dem, der forventes at komme. Af den grund kan vi ikke tiltræde finansieringen.

Så jeg skal bebude, at vi kan stemme for sammenflytningen af Teknisk Service og Værkstedbyen i Ragnhildgade, men at vi stemmer nej til de 2 sidste »at«'er i indstillingen, og at vi derfor ønsker delt afstemning.

Jens Kjær Christensen (Ø): Nu kan jeg jo snakke om næste sag selvfølgelig, den, vi ikke er kommet til endnu. Nej, jeg skal kort prøve at konkludere videre. Det er noget i retning af det, Jens Johansen sagde, dog ikke helt det samme. Men vi føler os overbevist om, at der ikke er afsat tilstrækkelige midler.

På den måde, sådan en sag behandles, gør det det til gengæld fuldkommen uigennemskueligt, hvordan vi skal påvise, hvad behovet er, helt ærligt. Mit indtryk fra udvalgsbehandlingen er, at der måske er en vis usikkerhed, om dette er et korrekt beløb. Men det er vanskeligt at fægte i blinde. Det hjælper vel ikke meget som SF at stemme nej til de 2 sidste »at«'er, det synes jeg ingen vegne fører hen. Så skal man have en præcis idé om, hvad det er for et beløb, vi snakker om; ellers sker der jo ikke noget, og det ønsker vi trods alt ikke at forhindre.

Men vi bliver nødt til at markere det ved at undlade at stemme med den begrundelse, der her er givet, at vi ikke tror, at der er afsat tilstrækkelige midler i forhold til at sikre arbejdspladsernes indretning.

Ole Hentzen (C): Nu skal det selvfølgelig ikke være langvarigt, men jeg synes, jeg bliver nødsaget til at bede om en uddybning på en eller anden led af SF's holdning til det her.

Hvordan kan man blive taget seriøst og stemme for de 2 første »at«'er med den tekst, der står, og så stemme imod de næste, fordi de er jo sådan set en forudsætning for hinanden? Jeg havde haft respekt for det, hvis SF siger: Jamen vi kan slet ikke tage stilling i denne sag, vi vil afholde os fra det, eller vi vil stemme imod. Det er fint nok.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

Men man kan efter vores bedste overbevisning ikke tillade sig at stemme for de 2 første »at«er og så egentlig stemme imod de 2 andre.

Kunne jeg ikke få Jens Johansen lokket op og fortælle, hvad det er, der ligger bagved, fordi det kunne jo godt være noget helt visionært, som Den Konservative Gruppe selvfølgelig straks vil lytte til. Men umiddelbart virker det, som om SF skulle afholde sig fra at stemme til noget af det, eller i hvert fald ikke stemme imod den kasse-mæssige dækning.

Jens Johansen (F): Jamen det skal jeg da gerne svare på.

Når vi stemmer ja til det 1. »at« om sammenflytning, så er det en principiel tilslutning til den sammenflytning, ligesom Borgerrepræsentationen principielt har vedtaget, at »Den sorte kasse« ude på Rådhuspladsen skal fjernes.

Når vi stemmer nej til finansieringen, så er det fordi vi ikke kan få et overblik over de samlede flytteudgifter i forbindelse med sammenlægningen af forskellige forvaltningsenheder ved strukturændringen i kommunen. Det vil vi gerne have, før vi anviser kasse-mæssig dækning.

Så vi tiltræder altså principielt, at de 2 enheder kan flyttes sammen, på samme måde som Borgerrepræsentationen principielt har sagt, at »Den sorte kasse« derude skal fjernes. Finansieringen vil vi gerne være med til at se på senere, når vi har et samlet overblik over flytteudgifterne.

Ole Hentzen (C): Den af Jens Johansen anførte analogi over til »Den sorte kasse« kan ikke helt bruges, Jens Johansen, fordi der var jo netop ikke nogen årstalsbestemmelse på »Den sorte kasse«. Det er sådan set problemet i det 1. »at« her. Der står faktisk »i 1998«. Når SF gerne vil lave denne sammenlægning i 1998, når man vil lave sådan en beslutning, så må man også her i 1998 selvfølgelig anvise dækning derfor.

Så derfor kan den altså ikke bruges, den med »Den sorte kasse«, fordi det er rigtigt, det var en hensigtserklæring. Det er det her altså ikke. Det er en beslutning, der skal gennemføres her i 1998.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. juni 1998**

(Kort bemærkning).

Jens Johansen (F): Jeg vil så konstatere, at de forskellige forvaltninger har travlt med at få skabt det overblik, så denne forsamling kan have et overblik over, hvilke udgifter kommunen har i forbindelse med sammenflytningen af forvaltningsenheder. Mere er der ikke at sige til det.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg må sige til Jens Johansen, at det er sådan, at Ole Hentzen har ret. Her er der tale om en konkret beslutning, hvortil der anvises dækning beskrevet i de 2 efterfølgende »at«-punkter. Dette er ikke en principbeslutning, men en beslutning, hvor der er konkret finansiering angivet.

Hvis det er sådan, at Bygge- og Teknikforvaltningen ikke kan holde sig inden for dette, så må Bygge- og Teknikforvaltningen komme tilbage med et indtægtsbevillingsforslag med kompenserende besparelser, som anvises andetsteds inden for forvaltningens rammer. Så enkelt er det.

Dette er ikke en principbeslutning, men en konkret beslutning med anvisning af dækning for omkostningerne forbundet hermed.

Bente Frost (V): Jeg vil blot sige, at Venstre vil stemme blankt i denne sag. Vi kan godt undre os lidt over, at man, når man skal overtage et fallitbo fra nogle andre, så skal dække underskuddet ved at tage et lån, at man skal betale flytteomkostningerne ved at få et lån i kommunens kasse. Det synes jeg egentlig ikke er en rimelig betragtning. Så vi undlader at stemme til dette forslag, sådan som det ligger i øjeblikket.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg må sige til Bente Frost, at dette ikke er en institution, vi har overtaget fra en anden kommune. Dette er 2 institutioner i Københavns Kommune, der som led i strukturændringen rationelt vurderet af Bygge- og Teknikforvaltningen hensigtsmæssigt kan sammenlægges.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. juni 1998**

---

22) 313/98

Mikkel Warming (Ø): Alle er enige om de katastrofale konsekvenser, en rådden finanslovaftale har medført i form af den formindskede bevilling til byfornyelsen i København. Konsekvenserne heraf skal jeg ikke gøre meget ud af. Jeg vil blot sige, at man i denne indstilling lægger op til at debattere andre måder at lave byfornyelse på i forbindelse med de færre penge og i forbindelse med den nye byfornyelseslov, der trådte i kraft 1. januar.

Det er jo en god ting, det kan man aldrig være imod. Men jeg skal bare gøre opmærksom på, så det er sagt også til borgmesteren, der skal planlægge drøftelserne, at for os er det centralt, at man inddrager beboerne i, hvordan en anden måde at lave byfornyelse på kan komme til at foregå, inddrager beboerne på Vesterbro, i kvartersløftområderne for den sags skyld også. Vesterbro er nok det område, der er hårdest ramt af de konkrete nedskæringer.

Man skal ikke med et snuptag ændre forudsætningerne for den byfornyelse, man laver, uden at de mennesker, som enten har været i gang eller lige er kommet i gang eller skulle have været i gang i år, men ikke kan gøre det på grund af nedskæringerne, bliver inddraget i debatterne, så de også har en vis indflydelse eller mulighed for at påvirke diskussionerne om, hvordan en fremtidig måde at lave byfornyelse på i København kommer til at være.

---

23) 314/98

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. juni 1998**

---

24) 315/98

Jens Johansen (F): Jeg skal blot sige, at vi kan stemme for denne indstilling. Vi noterer os, at den lokale følgegruppe, der har deltaget i udarbejdelse af forslaget, har haft stor indflydelse.

Man kunne diskutere detaljer i projektet, men vi synes ikke det er tiden at fortabe sig i det.

Det, vi meget gerne vil følge fremover omkring projektet, er, hvilke udgifter det indebærer, hvilken totaløkonomi det indebærer for kommunen med disse almene boliger. Der har jo mildest talt været en kraftig reduktion i byggeriet af almene boliger i København.

En anden ting, som for os er meget vigtig, er, at der ved den fremtidige udvikling af området også bliver institutionsdækning for området.

Mikkel Warming (Ø): Jeg skal nok prøve at gøre det kort.

Byggeriet er jo blevet meget rimeligt efterhånden og meget fornuftigt, det har vi ikke alverdens kommentarer til.

Det er det forsøg med udlejning, man igangsætter i de her ejendomme, vi er meget mere betænkelige ved. Vi ser en meget stor tendens til, at man ved at kalde det grøn udlejning, folk skal ikke køre så langt osv., i virkeligheden indlægger kriterier om, at arbejdsløse, bistanmodtagere osv. ikke er de folk, der kan komme ind under dette forsøg med udlejning.

Den tendens er vi meget bekymrede ved, og derfor vil vi kræve delt afstemning, således at det sidste »at«, at man fremsender Vibo's ansøgning, vil vi gerne have til afstemning. De øvrige kan vi tiltræde.

Lars Jensen (B): Som en af de personer, der har været med i den lokale følgegruppe, skal jeg sige, at jeg håber, at dette går igennem. Selvfølgelig er der enkelte detaljer, der har været stor diskussion om, bl.a. højden. Men vi er kommet til en god

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

---

løsning, synes jeg, og dette projekt ser meget spændende ud. Det bliver til gavn for hele Østamager, og jeg synes, det er på tide, at der sker en udvikling ude på Østamager.

Denne sag betyder også, at der vil ske en oprensning af en forgiftet grund, og man vil slippe af med et meget kedeligt område, den tidligere Valseværksgrund, som vi i mange år har været meget kede af at se på.

Jeg synes, at man også fra venstrefløjen bør støtte det her, da det er gode lejligheder, der bliver skabt, og til en fornuftig penge.

Ole Hentzen (C): Det er jo ikke nogen hemmelighed for forsamlingen, at der var 3 store partier, der satte sig sammen for at prøve at løfte det, som havde været gået i stå i så lang tid. Det er da også med det motiv, vi stemte for lokalplanen, at det ikke mindst også blev vedtaget, at der skulle udarbejdes en helhedsplan for området, således at man ligesom kunne få det perspektiv med, at et træt, udslidt industriområde nu endelig kunne komme til i hvert fald langsomt at udvikle sig til at blive et attraktivt område.

Så må vi jo krydse fingre for, at det, vi også håber kommer til området, nemlig en rivieraplan, kan blive udmøntet igennem de forhandlinger, der nu måtte være med staten, og hvad der måtte være af amtslige myndigheder på det tidspunkt, hvor det nu skal realiseres.

Jeg skal bare for en ordens skyld sige – det gælder både Venstre og Konservative – at vi af principielle årsager ikke ønsker at lægge vore stemmer til det, der hedder støttet byggeri. Derfor vil vi undlade at stemme.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Jeg er enig i det, flere ordførere har været inde på, nemlig at vi i virkeligheden nærmer os en historisk igangsætningsbeslutning i dette byområde, som ikke alene har skæmmet Østamager i særlig grad, men også har været skæmmende for øen og for byen som helhed. Jeg håber meget, at vi med det her nu for alvor får taget de konkrete skridt og spadestik, der skal til at få foretaget den historiske fornyelse af denne del af København.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. juni 1998**

---

25) 304/98

---

26) 280/98

---

27) 290/98

---

28) 298/98

---

29) 52/98

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Sagen blev henvist til Økonomiudvalget, og det er en indstilling fra Økonomiudvalget efter behandling efter indhentning af udtalelser fra samtlige udvalg i Borgerrepræsentationen. Det har været på baggrund af et ønske om at behandle denne sag bredt og ikke alene se den i relation til en udvalgt personalegruppe. På samme måde er de 4 bydelsråd blevet hørt.

Det er sådan, og det er grundlaget, at stillinger inden for det offentlige skal besættes med den ansøger, der ud fra en samlet vurdering er den bedst kvalificerede. Det er den generelle antagelse inden for offentlig virksomhed og efter min opfattelse også det mest naturlige. Der må ikke lægges vægt på usaglige hensyn i forbindelse med

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

---

ansættelsen. Det at udelukke ansøgere til stillinger i det offentlige, alene fordi de ikke har ren straffeattest, vil ikke være sagligt.

Så kan der være tilfælde, hvor det er hensigtsmæssigt at indhente en privat straffeattest. Oplysningerne på attesten kan bare ikke stå alene, men de kan indgå i en samlet vurdering af de faglige og personlige kvalifikationer hos en ansøger, og må også ses i sammenhæng med, hvilken type arbejde der er tale om. Naturligvis må også lovovertrædelsens art og omfanget af lovovertrædelsen, og hvilken afgørelse der er truffet i straffesagen, tillægges vægt i den sammenhæng. Alt det må indgå i den konkrete vurdering af ansøgeren.

Af de høringssvar, der er indhentet, fremgår det, at det er en udbredt holdning blandt udvalgene, at der ikke generelt bør indhentes en straffeattest ved besættelse af stillinger i Københavns Kommune, heller ikke ved besættelse af stillinger som hjemmehjælpere.

Det fremgår af flere af svarene, at der vil blive foretaget en konkret vurdering af de samlede forhold hos ansøgeren i de tilfælde, hvor der måtte blive fundet anledning til det og hvor det er relevant at indhente en privat straffeattest. Men ansøgeren må ikke sorteres fra, blot fordi straffeattesten ikke er ren. En sådan frasortering vil, som jeg nævnte i indledningen, være i strid med det, man kan kalde saglig forvaltning.

Det er min opfattelse, at et krav om ren straffeattest skal ses i forhold til en lang række overordnede betragtninger, hvoraf jeg bare skal nævne nogle få.

For det første har private straffeattester en begrænset tidsmæssig værdi, og en ren straffeattest på tidspunktet for ansættelsen er jo ingen garanti for førstegangskriminalitet.

For det andet er det sådan, at hensynet til borgernes tryghed må ligge os alle sammen meget på sinde, men det er min opfattelse, at den tryghed ikke kan tilgodeses ved et krav om en ren straffeattest. Det hensyn tilgodeses efter min opfattelse bedst ved, at der gennemføres grundige ansættelsesinterview suppleret med skriftlig dokumentation fra tidligere arbejdsgivere, skoleforhold osv., osv.

Så kan der, som det fremgik af debatten, første gang vi behandlede denne sag inden udvalgshenvisning, naturligvis inddrages også resocialiseringssynspunkter. Der

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

---

vil et generelt krav om ren straffeattest kunne udelukke mennesker, der tidligere har begået forseelser, fra at opnå ansættelse i kommunen.

Så det er min opfattelse, at en vedtagelse af det forslag, der ligger, vil stille Københavns Kommune i et dårligt lys. Det er et forkert signal at sende til kommunens ansatte, og det vil ikke være i overensstemmelse med kommunens personalepolitiske linje. Det er ikke bare, fordi en vedtagelse efter min opfattelse vil være usaglig, men også af holdningsmæssige årsager finder jeg, at forslaget ikke bør vedtages.

Jeg skal derfor anbefale, at man tiltræder Økonomiudvalgets indstilling.

Bente Møller (Ø): Nu håber jeg ikke, det skal være sådan i Københavns Kommune, at vi skal til at lægge meget vægt på skriftlig dokumentation fra tidligere arbejdsgivere, fordi det har i hvert fald været sådan, de gange hvor jeg har været ansat i Københavns Kommune, at her kan man ikke få en udtalelse, her kan man kun få en attestation for den periode, man har været ansat. Og vi kan vel næppe forvente, at andre arbejdsgivere vil give noget, vi ikke selv vil give. Men spøg til side.

Jeg vil gerne give en uforbeholden undskyldning til det her udvalg. Da denne sag var til første behandling 5. februar 1998, stemte Enhedslisten imod, at sagen skulle udvalgshenvises. Vi sagde, at der ikke var noget, der trængte til oplysning. Det var der sådan set heller ikke, fordi alt det, der ligger i denne fyldige sagsfremstilling, er stort set identisk med, hvad jeg brugte i min argumentation for, hvorfor der ikke skulle ske udvalgshenvisning.

Men man må dog sige, at udvalgsbehandlingen har haft det formål, at et flertal af denne forsamling er nået frem til en fornuftig konklusion, og det er vi glade for.

Man kan også sige, at Økonomiudvalget har forholdt sig bredere end selve forslaget, idet der nu bliver lavet en generel beslutning om, hvordan man skal forholde sig, hvis man skulle finde på at have lyst til at indhente straffeattest i et enkeltstående tilfælde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. juni 1998**

Marlene Krogh (F): Jeg skal sige, at jeg er meget enig i det, overborgmesteren og Enhedslisten har fremført her. Jeg mener, det er vigtigt, at vi fastholder, at vi ikke kriminaliserer en gruppe ved at skulle påtvinge, at folk skal fremvise en straffeattest.

Jeg mener, at hvis man skal sikre, at folk har et trygt og et fast arbejde og et godt arbejde, så er det nogle helt andre ting, man skal lægge vægt på. Bl.a. tror jeg, det er meget vigtigt, hvis man skal have en fornemmelse af den slags ting, at der er gode forhold for den enkelte hjemmehjælper, men også at man får et tættere forhold til hinanden i en gruppe, som gør, at man bliver glad for det arbejde, man nu har. Det tror jeg er med til at sikre, at den situation, som måske kunne være, at man ville gå hen og stjæle fra andre, kunne blive mindre, hvis man i forvejen er glad for sit arbejde.

Jeg tror ikke på, at nogen mennesker overhovedet kan finde på at stjæle fra andre. Jeg tror kun, at man kan finde på den slags i de tilfælde, hvor man er truet, og når man er ude i en situation, hvor man ikke længere kan overskue tilværelsen.

Derfor mener jeg også, at det vil være katastrofalt, hvis vi i Borgerrepræsentationen lige pludselig skulle til at kriminalisere en stor gruppe af de københavnske ansatte hjemmehjælpere.

Borgmester Søren Pind: Jeg vil indlede med at sige til Marlene Krogh, at det kan godt være, at en af de store forskelle mellem Venstre og SF blev illustreret med det indlæg, der lige kom her, og jeg citerer: Jeg tror ikke nogen mennesker kan finde på at stjæle fra andre. Dertil vil jeg godt sige, at det tror vi. Vi oplever det faktisk en gang imellem, specielt med hensyn til vores politiske ideer her, andre i salen.

Men jeg vil dog sige i hvert fald, at jeg tror, at et menneskesyn, som er baseret på, at man ikke tror på, at mennesker kan finde på at stjæle fra hinanden, lyder selvfølgelig kønt, men i realiteternes verden er det en anelse anderledes.

Det er sådan set det, der får mig bragt ind på det, overborgmesteren siger, nemlig at det vil være et forkert signal til de ansatte at forhindre specielt på hjemmehjælperområdet, at vi ansætter tidligere forbrydere. Det kan da godt være, det er et forkert signal. Jeg tror sådan set, at det vil være et signal, som de ansatte vil tage godt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

---

imod og glæde sig over. Så vil jeg sige som overborgmesteren: Også af holdningsmæssige årsager.

Jeg synes, det er meget interessant, at den sikkerhed, man diskuterer, hvis jeg må citere fra indstillingen:

»Registrerede småforseelser uden relevans for hjemmehjælperjobbet eller andet job vil måske afholde i øvrigt egnede ansøgere fra at søge stillingen.«

Det sætter man altså over ældres sikkerhed, at man tilfældigvis, måske under nogle givne omstændigheder kan afholde nogle fra at søge en stilling. Det synes jeg er en interessant måde at anskue tingene på. Jeg finder det i hvert fald utroligt bekymrende, at det er den indstilling, som præger Københavns Kommunes flertal.

Men det egentlige spørgsmål er jo, at man efter en meget grundig rundspørge i alle forvaltninger, som i og for sig intet har haft med det stillede forslag at gøre, er kommet frem til, at det formodentlig vil være usagligt at stille et sådant krav.

Indenrigsministeriet har udtalt, at det næppe vil være sagligt.

Så er mit spørgsmål til det: Hvis det er tilfældet, hvorfor i alverden har Indenrigsministeriet så ikke grebet ind over for Frederiksberg Kommune, hvor man har stillet nøjagtig det krav, der er lagt op til her, og hvor Socialdemokratiet på Frederiksberg, så vidt jeg husker, stemte for kravet? Hvorfor har ministeriet ikke grebet ind, hvis det mener, det er ulovligt? Det har det ikke, fordi det ikke er ulovligt.

Men af retspolitiske årsager fremkommer de her holdninger så, og det er så en anden sag.

Jeg skal slutte af med at sige, at afslutningsvis i teksten står der, at et ubetinget krav om ren straffeattest vil være usagligt og ude af trit med god forvaltningsskik. Det er det altså ikke på Frederiksberg, og der er ikke grebet ind over for det.

Men vi har selvfølgelig taget højde for det, og derfor vil den samlede gruppe, der har stillet dette forslag, da godt stille et *ændringsforslag*, der tager højde for den situation, og det lyder som følger:

»Ved ansættelse af hjemmehjælpere/social- og sundhedshjælpere, elever og andre personaler, der arbejder i hjemmeplejen som udegående medarbejdere, stilles krav om

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

---

forevisning af straffeattest. Er straffeattesten ikke ren, indgår dette forhold i en helhedsvurdering af ansøgerens egnethed til den ansøgte stilling.«

Det vil således hver gang være et konkret skøn, en konkret vurdering, om man mener, det er i orden, den pågældende forbrydelse, der er begået. Derfor går jeg ud fra, at det flertal, der hidtil har været imod forslaget, nu kan tiltræde det, da kravet om konkretisering og grundig undersøgelse nu er opfyldt.

Hvis man mod forventning skulle ønske at nedstemme det, så er det altså fordi man ikke vil sikre københavnernes, at det moment, at nogle har begået en forbrydelse, indgår i ansættelsessamtalerne. Det vil et flertal ikke gøre i en sådan situation, og det giver jo grund til eftertanke, hvis det er sådan, at man ikke engang vil lade det indgå i nogle overvejelser. Så er det ægte retspolitik, og så er det, at man sætter de ældres sikkerhed til side for nogle simple, negativt ladede retspolitiske principper.

Peter Skaarup (O): Dansk Folkeparti glæder sig faktisk lidt over denne sag midt i al ulykken, at det ser ud som om det bliver nedstemt. Det er altså, fordi vi i hvert fald har opnået 3 ting med dette forslag, og det gælder selvfølgelig også de øvrige partier bagved, Venstre, Konservative, De Radikale og Solidarisk Alternativ.

Det, vi har opnået som det første, er, at vi har fået tilsagn om, at man fremover tager en personlig samtale i forbindelse med ansættelse af hjemmehjælpere i Københavns Kommune. Det er for det første.

For det andet er sundhedsborgmesteren kommet med et initiativ eller i hvert fald nogle holdninger i den offentlige debat, som vi nu skal have fulgt op også politisk, der drejer sig om, at hjemmehjælpere, der kommer på besøg hos ældre mennesker i Københavns Kommune, fremover vil bære uniform. Det forøger trygheden for de mennesker, der får besøg af en hjemmehjælper. Det er vi enige med borgmesteren om.

Vi synes også, det er rimeligt nok, at man i forbindelse med det bærer et meget, meget synligt skilt, som man i øvrigt kan smide ind ad døren til den ældre og på den måde igen øge den tryghed, som er nødvendig for de ældre, som hidtil har kunnet klare de ting, som de får hjælp til nu, og som det for mange måske er en lille smule ydmygende at skulle have hjælp til. Så derfor er vi glade for de to ting.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

Den tredje ting er, at vi har opnået en meget god og generel debat også her i Københavns Kommune om det krav, som vi stadig væk synes er utrolig vigtigt af hensyn til trygheden for de ældre, og det er stadig væk ønsket om, at man skal have en ren straffeattest, når man er ansat i det kommunale.

Jeg kan huske, at da jeg gik i folkeskole, var det, man bl.a. fik at vide i det, der hed klassens time, at man skulle have en ren straffeattest, hvis man skulle ansættes inden for det offentlige. Det synes vi er et rimeligt krav at stille.

Vi synes ikke, det er rimeligt, at overborgmesteren og andre taler om usaglige hensyn her. Det er ikke et usagligt hensyn, det er rent faktisk noget, som startede med omtale i Amager Bladet og i JP København og medførte en kraftig reaktion fra politiet i København, der opfordrede Københavns Kommune til at indføre dette krav.

Det er såmænd bare det, vi har ønsket os 5 partier at foreslå her i Borgerrepræsentationen. Efter at vi foreslog det, har vi nærmest fået hældt en skidtspand ud over os, af visse partier i hvert fald. Man ville gå til Ombudsmanden, man ville gå til indenrigsministeren, man ville erklære det ulovligt osv.

Hvad er der egentlig sket? Der er faktisk sket det, at man på Frederiksberg, uden at der er nogen, der har talt om særlig usaglige hensyn, og uden at Frederiksberg Kommune er særligt umenneskelig, har vedtaget det her med Socialdemokratiets stemmer. Et overvældende flertal i Frederiksberg Kommune har vedtaget nøjagtig det forslag, vi har til debat her i dag.

Derfor virker det en lille smule mærkeligt, at der er nogle, der her i aften kan tale om usaglige hensyn, og en lille smule naivt, at SF kan tro på, at der ikke er nogen, der stjæler fra hinanden. Selvfølgelig er der nogle, der stjæler fra hinanden. Det kan godt være, at man på den ene eller anden måde er uligevægtig, når man gør det, eller at man er ramt af samfundets hårde krav, eller hvad det nu er. Men nogle er fristet til at stjæle fra hinanden.

Det er klart, at hvis man har en straffeattest, der er plettet, så er chancen eller risikoen for, at man laver en kriminel handling, når man er ude hos en ældre, gennemsnitligt større, end hvis man ikke har en plettet straffeattest. Det burde dog være logik, at sådan hænger det sammen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. juni 1998**

Derfor virker det altså mærkeligt og mystisk, at man ikke vil være med til det forslag, vi har fremsat her.

Men det er så også klart, at vi da selvfølgelig er glade for, at vi har opnået de 3 ting, som jeg nævner. Det viser trods alt, at det kan betale sig at rejse en debat også her i Københavns Borgerrepræsentation.

Jeg vil så love kritikerne eller dem, der måtte være positive over for det her, at det er noget, vi vil forfølge i den kommende tid. Vi vil på alle mulige måder fremsætte dette krav én gang til, fordi vi tror på forslaget. Vi er bakket op af politiet, chefkriminalinspektør Per Larsen i København har opfordret Københavns Kommune til at gøre dette. Det sidder man altså overhørig fra flertallets side, og det kan trods alt virke en lille smule mærkeligt.

Men måske vinder med tiden tanken om dette forslag. Vi håber det i hvert fald, og vi glæder os som sagt over de ting, som trods alt er kommet ud af det, og et lille skridt på vejen er det i hvert fald.

Afslutningsvis skal jeg opfordre dem, som har været kritisk indstillet over for forslaget indtil nu, til at bakke op om det, efter at det ændringsforslag er kommet frem, som tager højde for nogle af de kritikpunkter, der har været.

Vi håber altså på, at man trods alt vil stemme for det, så vi opnår det yderligere skridt i den rigtige retning, som vi lægger i dette forslag.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ja, det blev mest om selve sagen, men jeg erindrer Peter Skaarup om, at han under en tidligere sag var meget opmærksom på, hvorvidt debatten skred ud over selve temaet. Spørgsmålet om sundhedsborgmesterens ønske om uniformstvang for hjemmehjælpere er ikke på dagsordenen.

Grete Henius (C): Jeg mener, at straffede skal resocialiseres. Det mener ikke alene jeg, det mener hele Den Konservative Gruppe. Spørgsmålet er så bare, hvor de skal resocialiseres, til hvilke job de skal resocialiseres og af hvem.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. juni 1998**

Jeg ser i indstillingen side 4, venstre spalte, at det ikke er i brandvæsenet. Man kunne jo risikere, at en brandmand, hvis han havde tilbøjeligheder til at stjæle, løb af med et par kubikmeter vand. Det ville ikke være godt, når de nu skulle ud af slangen i stedet for.

Jeg ser også, at de, der tømmer parkeringsautomater, og de, der går rundt og sætter sedler på ruden: De må ikke holde her! – heller ikke må være straffede. Det er dog kun nogle automater fra kommunen, de kunne stjæle. Men de, der skal være med til at hjælpe med resocialisering, er de svageste, vi har. Det er de gamle, og det er børnene.

Jeg har som domsmand meget ofte været ude for, at vi har haft unge lovovertrædere, og det er ikke nogen, der har kørt på fortovet på cykel eller har kørt uden cykellygte eller har kørt lidt for hurtigt over et vejkryds for rødt. Næh, det er unge, der har lavet indbrud og røverier. De får nu et job i en børneinstitution, fordi det er jo godt at præge vores børn, når man nu selv måske har en lidt løs moral.

Jeg kan ikke forstå, hvorfor det skal være sådan, at man ikke kan være brandmand, hvis man har tendens til at stjæle, og man kan altså heller ikke tømme automater, hvis man har tendens til at stjæle. Man kan heller ikke være rådhusbetjent, hvis man har tendens til at stjæle. Jeg ved ikke, hvad det var, man skulle kunne stjæle som rådhusbetjent, som var værd at løbe af med.

Men man må altså gerne gå ud og stjæle fra gamle, værgeløse mennesker, som måske ikke hører så godt, ikke ser så godt og ikke opfanger, hvad der foregår i hjemmet, særlig godt.

Jeg kan også se i indstillingen, hvad Indenrigsministeriet har sagt. De har sagt – side 3, i højre spalte, to tredjedele nede – at det næppe vil være sagligt at forlange dette. Nej, men det er altså ikke ulovligt. Thi hvis det havde været ulovligt, så ville det nok heller ikke have været muligt for Frederiksberg Kommune, som hr. Skaarup også nævner det, at gennemføre en sådan regel.

Jeg havde selv for halvandet års tid siden – og det er ment helt uden malice – den udmærkede glæde, og borgmesteren ved også, at jeg er vendt tilbage og sagt, at min egen hjælp fra kommunens hjemmehjælp forløb så glimrende og udmærket. Jeg kan

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. juni 1998**

---

overhovedet ikke klage over de 3 forskellige hjemmehjælpere, jeg havde i løbet af halvanden måned efter en rygoperation.

Men jeg stillede den i øvrigt udmærkede, elskværdige, dygtige og kompetente tilsynsførende, der kom hjem, et enkelt spørgsmål, og det var sådan mere for at vide, hvordan jeg nu skulle forholde mig. Jeg siger: Man kan vel gå ud fra, at de, der nu kommer ind i ens hjem, hvor der er penge, sølvtøj og smykker og sådan noget, er ustraffede? Så sagde hun åbent og ærligt, som det var: Nej, det kan vi altså ikke garantere for. Det er udmærket, sagde jeg, så ved jeg bare, at jeg må låse tingene nede. Det er jeg ellers ikke vant til, når jeg har folk gående rundt i mit hus.

Jeg synes, det var ubehageligt for mig, ikke fordi jeg var bange for, at nogle eventuelt skulle stjæle fra mig, men jeg følte det ubehageligt over for de mennesker, at jeg altså sad med en viden om, at det kunne godt være, at de kunne finde på at stjæle fra mig. Jeg havde dårlig samvittighed over, at jeg skulle belemres med den tanke. Jeg synes, at det ... (*Afbrydelser*). Nej, jeg kan overhovedet ikke høre, hvad jeg selv siger ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det er Grete Henius, der har ordet.

Grete Henius (C): Jeg synes, det for de ansatte må være en cadeau, at de kan gå rundt og vide, at de tilhører et korps, som er specielt udvalgt, som er i besiddelse af en ren straffeattest. Dermed være jo ikke sagt, at de ikke pludselig kan blive fristet, det siger sig selv.

Men hvis man f.eks. er kleptoman, som jo er en sygelig lidelse, så tror jeg, at det vil være sådan, at hvis man er straffet for butikstyveri, fordi man ikke kunne lade en eller anden bluse være, eller et par sko eller hvad det nu er, man propper i tasken, så kunne der være en tendens til, at vedkommende kunne finde på også at proppe noget i tasken ude hos den gamle, som de er sendt ud for at betjene.

Derfor synes jeg, at de ansatte burde kræve af deres kolleger, at de har en ren straffeattest, så man kunne møde dem med den fornemmelse, at her har vi pæne, hæderlige mennesker.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. juni 1998**

Inger Marie Bruun-Vierø (B): Det Radikale Venstres ønske med det beslutningsforslag, vi er medunderskrivere på, er udelukkende, men også vigtigt at sætte trygheden for ældre i højsædet. Det mener jeg er en opgave, vi alle sammen her i Borgerrepræsentationen bør tage meget alvorligt.

Her handler det om ældre, der er svage. De er så svage, at de har brug for en hjemmehjælp, og det er stadig væk en opgave, som vi bør tage meget alvorligt. Det kan vi ikke bagatellisere, det kan vi ikke tillade os at bagatellisere. Vi er valgt ind for at tage et ansvar.

På mødet i Økonomiudvalget klandrede jeg indstillingen for, at man ikke havde forholdt sig til det beslutningsforslag, der lå. I det 1. »at« relaterer man ikke til, at det handler om volds- og berigelsesforbrydelser. Der fremstiller man sagen, som om vi har stillet krav om ren straffeattest på alle strafbare områder. Sådan forholder det sig jo ikke, hvis man læser vores beslutningsforslag.

Det 2. »at« har også den svaghed, at det ikke fremviser, at det udelukkende handler om ansættelse af kommunale hjemmehjælpere. Det er også meget generelt formuleret.

Men på Økonomiudvalgets møde havde jeg ikke sådan lige ideer til at omformulere det, sådan at det kom til imødekomme den kritik, der har været, som handler om resocialisering, men også imødekommer de intentioner, som gruppen har haft, om at sætte trygheden for de ældre i højsædet. Det er det columbusæg, der nu bliver fremlagt i dag, og som vi håber på bred tilslutning bag.

Den gældende retstilstand er jo sådan, at en ansøger, der har begået et strafbart forhold, som begrundet nærliggende fare for misbrug af vedkommendes stilling, ikke kan ansættes som tjenestemand eller i anden stilling. Samtidig er det sådan, at en ansøger, der har begået strafbart forhold, ikke på forhånd kan udelukkes ved besættelse af stillingen som følge af det strafbare forhold. Det var sådan set dilemmaet.

Så står der i svaret fra Indenrigsministeriet: »Spørgsmålet om, hvorvidt et strafbart forhold udelukker ansættelse som hjemmehjælper, må efter Indenrigsministeriets

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

---

opfattelse navnlig bero på, hvilket strafbart forhold der er tale om. Et generelt krav« kan derfor ikke stilles.

Alle disse ting er der taget højde for i det forslag, der nu bliver fremsat af den gruppe, der var oprindelige forslagsstillere. Jeg vil gentage forslaget:

»Ved ansættelse af hjemmehjælpere/social- og sundhedshjælpere, elever og andet personale, der arbejder i hjemmeplejen som udegående medarbejdere, stilles krav om forevisning af straffeattest.«

Det var det ene hensyn i det cirkulære, som angiver den gældende retstilstand. Efterfølgende:

»Er straffeattesten ikke ren, indgår dette forhold i en helhedsvurdering af ansøgerens egnethed til den ansøgte stilling.«

Det er simpelt hen gældende retstilstand. Derfor vil jeg meget anmode om som sagt, at det nyder bred tilslutning af hensyn til trygheden hos de ældre.

Preben Møller Hansen (P): Et sådant forslag minder i uhyggelig grad om berufsverbot. Samtidig gør man det, at man giver de ældre en tryghed, som de ikke har.

Kriminelle er grebet i deres kriminalitet, men der findes tusinder og atter tusinder, der er kriminelle, uden at de nogen sinde er blevet pågrebet i deres gerninger.

Lad os nu tage et eksempel som mig. Jeg har siddet i Vestre Fængsel straffet ved de danske domstole. Hvad havde jeg lavet af forbrydelse? Jo, jeg stod tiltalt som voldsmand, idet søfolkene tillod sig den frihed, da regeringen greb ind i 1956 og ophøjede et forkastet mæglingsforslag til lov, at sige: Hvad fanden rager – undskyld, hvad rager det den åndssvage regering? Det er os sammen med vores modparter, der afgør, hvilke lønninger vi skal arbejde under. Derfor, så vidt muligt I kan forstå det, fortsatte vi konflikten.

Jeg var medlem af strejkeledelsen. Vi var 3, og vi blev alle sammen arresteret, smidt ned på åben gade med hænderne oppe på ryggen, som om vi var voldsforbrydere. Vi kom for en domsmandsret den 5. maj 1956. Jeg så gennem vinduerne Dannebrog vaje, og jeg sagde: Ja, nu vajer Dannebrog, vi kan se vores flag gennem vinduerne, men dommerne er gjort af det samme som de dommere, der under krigen fængslede danske

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. juni 1998**

---

frihedskæmpere og lod dem gå til de tyske dødslejre. Der var ingen forskel set ud fra mit synspunkt. Men jeg blev altså dømt. Jeg er voldsmand, kære venner.

Senere blev jeg også grebet i tyveri. Jamen det var dog forfærdeligt. Jeg sejlede med et skib, der hed »Bintang«, der sejlede fast ude på Østen. Derude kan det blive et fantastisk uvejr, og vi lå i 11 døgn og bankede løs for at komme frem, men det lykkedes ikke, og i de 15 døgn blev den proviant, vi havde, delvis brugt.

Så fik vi pludselig fint vejr. Vi andre fik det, der var på dåserne, men kaptajnen, overstyrmanden og maskinchefen skulle have et lille stykke flæskesteg. Jeg sagde til gutterne: Ved I, hvad vi gør? Vi stjæler lortet, når det er stegt. Det blev vi så enige om, og jeg var tyven. Jeg gik op og snuppede den skide flæskesteg.

Men så kom der kammerundersøgelse, og så ville ulykken, at de kom ned på mit kammer allerførst, og jeg sagde: Smid lortet ud gennem køjet. Så vi fik ikke noget ud af det. Men alligevel er jeg jo en tyveknægt, det er jeg jo ret beset.

Men jeg har siden hen i mit liv forvaltet millioner og atter millioner af danske kroner. Jeg har også fået at vide gennem aviserne, at skibsrederne betragtede mig som en revolvermand, der gav dem revolveren for panden og tvang pengene ud af dem. Næh, vi gjorde kun fordring på at få den andel, der reelt var vores, og vi havde ingen planer om at ligge under for det pjat.

Men jeg kan altså ikke, hvis et sådant forslag går igennem, få mulighed for at hjælpe nogle ældre.

Jeg kan sige til jeres orientering, at lige siden 1973 har jeg hvert eneste forbandede år tvunget rederne til at slippe nogle millioner, og dem har jeg brugt på vores ældre her i landet. Jeg har haft pensionisthøjskoler og hvad ved jeg, og her fik de sgu ... her fik de både brændevin og vin til maden og øl og hvad ved jeg, og rederne betalte hele gildet. De var glade, og det var dog trods alt en voldsforbryder og en tyveknægt, der gjorde det.

Jeg er stensikker på, at hvis man går ind for noget sådant, så giver man de ældre en falsk tryghed, og man giver virkelig kriminelle mulighed for at gå ud og ribbe dem, der har noget, og det er jo ikke så mange. Jeg er selv folkepensionist, og jeg ved godt, hvad de giver sådan en abekat som mig: 3.000 kr. om måneden. Hvem fanden kan leve for det? Så bliver man sgu nødt til at stjæle ved siden af. Så enkelt er det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. juni 1998**

Kan I have det godt, venner!

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): O.k. Det var en beretning fra det virkelige liv.

A. Benhaddou (D): Det er jo lidt svært at komme op efter Preben Møller Hansen ... (*Afbrydelse*). Jeg er ikke skipper.

CD har et ændringsforslag, som I har bemærket, til det her. Som det fremgår af ændringsforslaget, står der tydeligt, at vi ikke vil være med til at hænge én bestemt arbejdergruppe under Københavns Kommune ud, men derfor vil vi da gerne være med til at skabe en vis form for tryghed.

Vi mener, at det ændringsforslag vil være med til det. Der står i teksten, det kommer som det 1. »at«, som en tilføjelse til den sætning, »at der bør indhentes straffeattest ved ansættelse af medarbejdere, som skal færdes i borgernes hjem, og« – og er vigtigt – og så kommer de efterfølgende 2 »at'er. Vi mener, det kan være med til at skabe en bedre tryghed ved, at man indfører det her ekstra »at«.

Ordet i sig selv siger »bør«. Det overlader det til den enkelte leder selv at vurdere de situationer, hvor vedkommende kan have brug for at indhente straffeattest, og det åbner mulighed for, at vedkommende så kan gøre det.

Men at gå ind og sige, at hjemmehjælperne skal afkræves straffeattest, mener vi i CD er at gå efter én bestemt gruppe af ansatte i Københavns Kommune, og det vil vi selvfølgelig ikke være med til.

Jeg er desuden lidt forvirret over Dansk Folkepartis holdning. Fordi Peter Skaarup melder selvfølgelig klart og tydeligt, hvad han har gjort her ved første diskussion om ren straffeattest for hjemmehjælpere. Der mente jeg selvfølgelig også, at Dansk Folkeparti klart var for en ren straffeattest for hjemmehjælpere. Men jeg kan da oplyse, at i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget stemte man imod, så jeg er lidt forvirret over Dansk Folkepartis holdning på det område.

Med hensyn til at stjæle eller ej ved vi udmærket godt, at selv om man indfører ren straffeattest, så kan vi ikke være sikre på, at vedkommende ikke begår kriminalitet. Vi

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

---

har desværre eksemplet med den ulykkelige mordsag i Brøndby. Vedkommende har ikke været straffet for sædelighedsforbrydelser, og alligevel sker det.

Ved at kræve en ren straffeattest er det eneste, der sker, simpelt hen at skabe utryghed inden for hjemmehjælperområdet. Vi mener selv, at hjemmehjælperområdet ikke fungerer helt, som det skal, lige nu. Derfor bør vi gå ind og i første omgang forbedre hjemmehjælpen og sørge for, at den er velfungerende, så de ældre får en bedre service, og bagefter kan vi så diskutere de her problemer.

Men sådan som det er nu, er der sådan set mangel på hjemmehjælpere, og et sådant forslag om afkrævning af ren straffeattest kan holde mange mennesker ude fra at søge en sådan stilling.

Det har oven i købet været fremme i medierne i dag, at nogle hjemmehjælpere har klaget over, at de har været udsat for vold ude hos de enkelte, som de har besøgt. Hvad skal vi så gøre nu? Skal vi begynde at kræve ren straffeattest af dem, de besøger? Det mener jeg ikke.

Vi kan ikke løse problemet ved at kræve ren straffeattest, men ved at indføje det her ændringsforslag kan vi måske være med til i visse tilfælde at overlade det til den enkelte leder på f.eks. hjemmehjælperområdet at sige: Her synes jeg, at der skal indhentes en straffeattest – og så kan vedkommende gøre det. Men at gå direkte efter hjemmehjælperne er vi imod.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Som sidste taler i 1. runde Peter Martinussen. Derefter går vi til 2. runde, medmindre flere i 1. runde melder sig.

Borgmester **Peter Martinussen**: Der er et gammelt ord, der siger, at man skal høre meget, før ørerne falder af. Det gælder øjensynlig stadig væk.

Sagen har nu været til høring, den er henvist til ét udvalg, sendt til høring i, for at det ikke skal være løgn, 6 andre udvalg, der alle har drøftet sagen nøje, de fleste af dem forholdt sig til ikke bare forslaget snævre materie om hjemmehjælperes straffeattest, men kommunalt udegående personales straffeattest, den har været sendt til høring i 4 bydele, og så skal man alligevel opleve nyt i aften.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

Men det nye i aften er ikke forslagsstillernes argumentation, den er fuldstændig upåvirket af udvalgsbehandlingen. Det er de samme argumenter, man kommer med, som om man ikke har eller ikke vil registrere, hvad der er foregået i udvalget og andre steder.

Det nye er historien om Preben Møller Hansens fortid – det er det selvfølgelig meget spændende at høre om – og så det, at der åbenbart foregår en eller anden form for tyveri internt i Venstre. Det vil jeg lade Venstres Gruppe selv klare. Jeg går ud fra, at det, man stjæler fra hinanden, er ideer, og hvis det er det, så vil jeg sige, at så hviler straffen i sig selv, så er de, der er gerningsmænd, jo selv ude om det. Så lad det være, hvad det være vil.

Jeg synes, det er lidt forrygende at høre argumentationen her som sagt fuldstændig upåvirket af den i virkeligheden ganske grundige behandling, der har været.

Jeg tror, det var Bente Møller, der indledningsvis fik sagt, at Enhedslisten sådan set stemte imod udvalgshenvisningen, men nu var glad for, at vi havde været igennem udvalgsturen. Det er vi også stadig i Den Socialdemokratiske Gruppe, trods alt, fordi vi føler, at alle de argumenter, vi hører igen i aften fra en række af forslagsstillerne, er blevet tilbagevist.

Det står klart for enhver, at det ikke giver nogen reelt øget tryghed for de ældre at stille kravet om den rene straffeattest. Til gengæld kriminaliserer man en hel ansættelsesgruppe.

Det lader Grete Henius, Inger Marie Bruun-Vierø, Peter Skaarup og Søren Pind i flæng som om de ikke har eller ikke vil registrere. Det er så deres valg, men det gør ikke tingene mere sandfærdige.

Må jeg sige til Inger Marie Bruun-Vierø og for den sags skyld også til Benhaddou, selv om jeg forstår, at intentionen hos Benhaddou for så vidt er god nok, at vi ikke kan stemme for nogen af ændringsforslagene.

Ændringsforslaget på vegne af samtlige forslagsstillere bygger stadig væk på, at der i hvert enkelt tilfælde skal indhentes straffeattest. Det er usagligt, det er på kanten af det lovlige, det har vi klart fået dokumentation for, og så giver det som sagt ikke nogen øget tryghed. Det er til gengæld med til at skabe mistillid hos vores ansatte og vores

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. juni 1998**

---

potentielt ansatte. Så det kan vi ikke gå ind for. Heller ikke Benhaddous ændringsforslag, nok så meget fordi det, Benhaddou, i virkeligheden er en meget fin balance, der er blevet skabt efter den grundige udvalgsbehandling.

Skulle jeg give nogen ret i aften i noget overhovedet, i hvert fald af forslagsstillerne, for jeg er meget enig med andre, der har været heroppe, Bente Møller og Marlene Krogh, og overborgmesteren, skal jeg skynde mig at sige, så skulle det være Peter Skaarup en tredjedel ret i, at vi i hvert fald har haft en god debat, men ikke på de præmisser, som Peter Skaarup nævnte. Det synes jeg ikke, fordi den prellede jo også fuldstændig af på Peter Skaarup, nøjagtig som udvalgshenvisningen og debatten i øvrigt.

Men trods alt synes jeg, det er godt, at vi har fået en udvalgsbehandling af dette forslag og har fået opstillet nogle principper for, hvad man kan, og hvad man bør gøre på dette område, principper, som forslagsstillerne, hvis de var stolte nok, må jeg vel sige, til at indrømme det, burde kunne tilslutte sig.

Jeg synes, det er stærkt at skulle høre specielt Peter Skaarup i aften sige, at nu har Dansk Folkeparti – og så kom det i en bisætning: Og så lige de andre, der har været med til at stille forslaget – opnået 3 ting med dette forslag. Og hvad hørte vi så – jeg tror, jeg citerer korrekt og næsten ordret – at fremover vil der blive gennemført ansættelsessamtaler med personer, der skal være hjemmehjælpere i Københavns Kommune.

Tror Peter Skaarup virkelig, at det er noget nyt og noget, Dansk Folkeparti har fået indført på Københavns Rådhus? I så fald må jeg sige, at selv om der ikke stilles krav om nogen stor paratviden hos nyvalgte borgerrepræsentanter, så kunne der være grundlag for, at man vidste lidt mere om den kommune, man er gået ind i, og i hvert fald når man er med i udvalgsarbejdet, og i et eller andet udvalg må Peter Skaarup jo have deltaget i behandlingen af denne sag, for den har været over det hele. Det er det første.

For det andet prøver Peter Skaarup at gøre et forslag, som jeg har samlet op, og som ikke engang er mit, om muligheden for uniformering af hjemmehjælpere – jeg ved godt, at det ikke er det, der er på dagsordenen, overborgmester, men det har været omtalt – til en sejr for Dansk Folkeparti i relation til dette forslag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

Det har, bortset fra at vi snakker om den samme ansættelsesgruppe, intet med hinanden at gøre. Uniformeringen af hjemmehjælpere er et ønske, som den tidligere Borgerrepræsentation, hvor Dansk Folkeparti ikke var repræsenteret, har vedtaget. Det, vi gør nu, er såmænd bare, at vi prøver at se, om der er nye muligheder for at imødekomme kravet, der faldt af helt andre årsager tidligere. Legitimationsskiltet er indført, også før nogen havde opfundet Dansk Folkeparti.

Og sådan kunne man blive ved. Tilbage er, at vi har haft en debat, og Peter Skaarup har ret, jeg synes også, den har været god, men det er ikke på grund af Peter Skaarup og Dansk Folkeparti, det er nærmere på trods.

Nu ved vi ikke, hvordan det går den næste måned, når nogle danskere skal ud og kæmpe under fremmede himmelstrøg for Danmarks ære – det har ikke så meget med hjemmehjælp at gøre, jeg tænker selvfølgelig på fodboldlandsholdet – men må jeg ikke allerede her anbefale, at skulle det gå rigtig galt og vi taber, det håber vi jo ikke, så vil jeg foreslå, at man ansætter Peter Skaarup som den næste landstræner for det danske fodboldlandshold. For ingen formår at vende et kæmpe politisk nederlag, hvor man må erkende, at man har stillet et umuligt forslag, til en halv sejr, sådan som Peter Skaarup prøvede på talerstolen før.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det var sidste indlæg i 1. runde. Vi går herefter til 2. runde.

Bente Møller (Ø): Jeg ville have givet samme kommentarer til Peter Skaarups tredelte sejr, som borgmester Peter Martinussen gjorde, så det skal jeg undlade. Jeg vil måske bare tilføje, at hjemmehjælperne også gerne selv vil uniformeres. Det er ikke sådan en uniform med støvler og spidsbukser og skrårem, men lidt fikse bukser og kitler, som er egnede til det arbejde, de skal lave.

Det var egentlig Søren Pind, der kaldte mig herop, fordi han refererede beslutningen i Frederiksberg Kommune og sagde, at det var da underligt, at modstanderne ikke har gjort noget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. juni 1998**

Det er sådan, at Indenrigsministeriet ikke griber ind, så længe der verserer en sag ved Tilsynsrådet. Den afgørelse, der er truffet på Frederiksberg, verserer i øjeblikket ved Tilsynsrådet – nej, det gør den ikke, den verserer faktisk ved indenrigsministeren. Den verserer ved indenrigsministeren og vil eventuelt senere havne hos ombudsmanden.

Da politikere på Frederiksberg og også Landsorganisationen KRIM har rejst denne sag, har Enhedslisten ikke fundet anledning til at blande sig i Frederiksbergs anliggende. Det var der politikere på Frederiksberg, der tog sig af. Søren Pind har sikkert bemærket, at Enhedslisten på Christiansborg stillede et spørgsmål til indenrigsministeren, hvor svaret er refereret i det materiale, der ligger her.

Det er ikke, fordi vi ikke har været opmærksomme på den afgørelse, der er truffet på Frederiksberg. Det er heller ikke, fordi vi hos os ikke er forundrede over, hvad Socialdemokratiet har tænkt på derude, da de gik med på dette forslag. Men det er måske lidt som med konstitueringsforhandlingerne: Man ved ikke helt, hvordan folk agerer hist og pist, og det kan være meget forskelligt.

Men jeg vil i øvrigt ikke trække debatten.

Peter Skaarup (O): Det er egentlig utroligt, hvad man skal høre, bare fordi man drister sig til at stille dette forslag. Det seneste fristes man næsten til ikke at kommentere, men at noget med uniformeringen skulle have noget med en skrårem at gøre, eller hvad det var for noget, der kom fra et medlem af Borgerrepræsentationen, har jo ingen som helst ting med det her at gøre.

Det, det har med at gøre, er, at vi er nogle partier, der ønsker en større tryghed for de ældre. Der har været nogle tilfælde af tyverier mod ældre mennesker bl.a. på Amager, hvor det viser sig, at de, der begår tyveriet, har en plettet straffeattest for det samme forhold. Så er det dog naturligt for ansvarlige medlemmer af Københavns Kommunes ledelse at stille et forslag, der går på, at man skal have en ren straffeattest.

Ydermere siger politiet til os, at de opfordrer os til at gøre det. Det ville da være fuldstændig uansvarligt af os ikke at tage dette forslag op. Hvad skal vi ellers gøre? Hvis politiet siger: Kan I ikke komme med dette forslag, kan I ikke opfordre til de her ting i forvaltningen? hvorfor skulle vi så ikke gøre det. Det siger da sig selv, det er da vores

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

---

pligt. Det er i hvert fald borgerlige partiers pligt, vil jeg så sige, at gøre det. Det er muligt, at der ikke er andre, der vil være med, men derfor bør vi andre i hvert fald gøre det.

Så har der ellers været forskellige ordførere heroppe. Preben Møller Hansen var inde på, at han kunne søreme, ja nærmest ikke drive restaurant, han kunne ikke passe ældre mennesker, han kunne ingenting, fordi han i 1956 havde et forhold på et skib, eller hvad det var for noget. Det har jo fuldstændig ingen relevans til det her. En ren straffeattest drejer sig om nogle få år tilbage i tiden. Derfor virker det fuldstændig ude af proportioner at bringe det her ind i debatten.

Så Preben Møller Hansen kan sagtens udøve den restaurantvirksomhed, han gør i dag. Han kan sagtens frivilligt tage ud til ældre og passe dem og pleje dem og hvad han vil. Han har ikke nogen plettet straffeattest på nuværende tidspunkt – hvad jeg ved af i hvert fald, vi kan høre, om han måske har nogle nye forhold, der ændrer på det.

Jeg havde nærmest indtrykket af, at Preben Møller Hansen var sådan en moderne Robin Hood, der stjal fra de rige, tog fra de her farlige redere. Han tog så vidt jeg ved ikke fra ældre mennesker, som dette forslag drejer sig om. Der var vi lidt langt ude i argumentationen fra Preben Møller Hansen. Men det var et meget forfriskende indlæg, må jeg sige, på trods af enkelte banderier under indlægget, som var lidt uskønt, men o.k.

Så synes jeg generelt, at sundhedsborgmesteren var rimeligt usaglig. At bringe spørgsmålet ind om, at vi overhovedet ikke have forstået noget som helst af det, ind i debatten her, og ikke havde opnået noget som helst med det forslag, vi har fremsat blandt de 5 partier, er dog i hvert fald noget, vi alle sammen, tror jeg nok, kan være enige om ikke er korrekt. Vi har opnået noget, vi har opnået noget på Frederiksberg. Vi har opnået at vise, at der åbenbart er et flertal i Københavns Kommune, som ikke vil se på de realiteter, man trods alt kommer ud i på Frederiksberg nu.

Men vi har i hvert fald også opnået, at man har taget det seriøst med de her ansættelsessamtaler. Man er kommet med forskellige initiativer, fordi man jo godt ved, at måske ens egne vælgere kan se, der er noget fornuft i dette forslag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. juni 1998**

Vi har hørt ældreråd rundt omkring sige, at det er egentlig meget fornuftigt, det I kommer med, bare fortsæt den linje. Og sådan er der så mange ting i forbindelse med dette forslag.

Men det virker åbenbart, som om det, uanset hvilke moderationer vi end måtte komme med til kravet om ren straffeattest, uanset hvilke ændringsforslag vi måtte komme med for at imødekomme det store Socialdemokrati, åbenbart preller af.

Der er så ikke andet at sige, end at vi må appellere til dem, der forhåbentlig har noget indflydelse på lidt længere sigt i Socialdemokratiet, om at sige til deres valgte repræsentanter, at her har de altså taget fejl. Jeg tror, fremtiden vil vise, at man har taget fejl, og jeg tror, tiden arbejder for dette forslag. Før eller siden skal det nok komme igennem.

Grete Henius (C): Jeg sagde i mit indlæg før, at jeg havde noteret mig i indstillingen side 4, at man har indhentet oplysninger om, hvilke forvaltninger der forlanger en straffeattest eller beder om en straffeattest, og hvor man forlanger, at den skal være ren.

Det gjorde man – jeg vil lige repetere – jo altså, hvis folk skal være brandmand, hvis folk skal være parkeringsvagt, og hvis folk skal være rådhusbetjent. Men der er ikke nogen her, der har svaret mig på, hvorfor det er så vigtigt, at en parkeringsvagt ikke har en fortid som tyveknægt. Jeg har heller ikke rigtig fået at vide, hvorfor man synes, det er helt i orden, at gamle skal lægge krop til som forsøgspersoner i forbindelse med resocialisering af tyveknægte og voldsmænd.

Jeg vil også gerne, når jeg nu forhåbentlig får en forklaring på, hvorfor det er så vigtigt, at parkeringsvagter har ren straffeattest, og hvorfor det er så vigtigt, at brandmanden, når han står der, ikke har en fortid som tyveknægt i et stormagasin, føje endnu en lille ting til, som måske kunne besvares ved samme lejlighed.

Jeg har forstået, at hvis en uddannet sygeplejerske får en karriere som narkoman, så vil hun ikke kunne blive ansat som sygeplejerske på et hospital, fordi man kunne risikere, at hun snupede noget af medicinen, og det vil jo ikke være så godt. Det går ganske vist nok kun ud over hende selv, hvis hun fortsætter sin karriere som narkoman,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. juni 1998**

---

det går vel næppe i større omfang ud over hospitalet, det kan højst være tabet af de tabletter og de ampuller, hun snupper.

Men jeg vil gerne have en forklaring på, hvorfor det i nogle afdelinger her i forvaltningen er så utrolig vigtigt, at man har en ren straffeattest, hvorimod det er fuldstændig ligegyldigt, når man bliver sendt ud til gamle, og når man bliver sendt ud som praktikant i børnehaver. Der er det helt fint, at man har en fortid som både det ene og det andet.

Marlene Krogh (F): Jeg kommer lidt sent på. Jeg troede, jeg havde trykket mig ind, men det havde jeg så ikke.

Først vil jeg lige sige til Søren Pind, at min tiltro til at de medarbejdere, som jeg også arbejder blandt, nemlig i Københavns Kommune, ikke stjæler, er sådan en grundlæggende holdning. Det er jo ikke til at holde ud at tænke på, hvis man skulle gå blandt tyveknægte og andre folk, som ikke følger loven. Så derfor må jeg nok ligesom konstatere, at tyv tror hvermand stjæler i den forbindelse.

Til Grete Henius vil jeg sige, at jeg synes da også, det er lidt rystende at høre, at du er ret bange for, at folk stjæler fra dit hjem. Jeg håber da også, at den omgangskreds, du har, har vist dig en ren straffeattest.

Men jeg vil godt gribe fat i en anden ting, og det er det, Peter Skaarup rejser i forhold til det. Jeg må sige, at jeg synes, Peter Martinussen holdt et glimrende indlæg. Jeg synes netop ikke, I har forholdt jer til den procedure, som er i Københavns Kommune lige i øjeblikket omkring hjemmehjælperne.

Der tænker jeg også på, at det jo er sådan, at vi alle, der er ansat i Københavns Kommune, har et legitimationskort med et billede, som dokumenterer, hvem vi er. Det synes jeg ligesom man forsøger at negligere, at det ikke er tilstrækkeligt i forhold til at tilkendegive, at man tilhører for resten et område, som vi ved, at der er mange folk, der er utroligt stolte af at være ansat inden for.

Jeg synes, det er lidt uhyggeligt, at I ikke har sat jer ind i, hvordan og hvorledes proceduren i det hele taget foregår netop med samtaler, netop med opfølgning, netop med udviklingssamtaler og sådan nogle ting. Deri ligger der klart også nogle

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. juni 1998**

---

formemmelser af, hvordan og hvorledes Københavns Kommune bruger sin personalepolitik til at fastholde nogle gode medarbejdere. Det synes jeg ligesom I prøver at negligere ved at sige: Jamen hvis vi får rene straffeattest, så er det hele i orden. Jeg synes, det er utrolig ærgerligt, at I ikke kan se de fordele, som også er i den personalepolitik, som ligger til grund for de her ting.

Til sidst vil jeg sige til dig, Peter Skaarup, at i den sag, der har været ude på Amager, ja lige nøjagtig den, havde vedkommende jo overhovedet ikke begået nogen former for kriminalitet, før hun blev ansat i Københavns Kommune. Det var først efterfølgende. Så det er også en fejlplysning, du kommer med her.

Til allersidst ved jeg også, at et flertal i Bygge- og Teknikudvalget har rejst diskussionen om p-vagternes, rådhusbetjentenes osv. rene straffeattest, og jeg ved, man er ved at undersøge sagen. Så det vil vi andre da også glæde os over. Vi synes, det er lidt rystende, at det har været nødvendigt, at man skal rejse sådan en sag for at finde ud af, om der er nogle, der skal have ren straffeattest. Vi håber da på, at det straks vil blive afskaffet.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der var en del direkte tale i Marlene Kroghs indlæg.

A. Benhaddou (D): Det er meget kort. Jeg vil lige sige til hr. Peter Skaarup, at Preben Møller Hansen godt nok kunne virke som en Robin Hood, men der er da mange pensionister, der har brugt deres sparepenge på skibsaktier.

Jeg vil bare oplyse denne forsamling om, at siden dette forslag kom frem, den 5. februar 1998, har der altså været så mange sager – der har været nul. Så derfor sætter det spørgsmålstegn ved, hvor stort det her problem er.

Derfor mener jeg, at med det forslag, som CD her kommer med, lægger vi det ud som en vurderingssag til den enkelte leder. Når personer skal ansættes, og det hvad enten det er hjemmehjælpere eller hvad det kan være inden for kommunalforvaltningen, så er det op til den enkelte leder at vurdere, om han eller hun skal indhente oplysninger om straffeattest.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. juni 1998**

Derfor synes vi, at dette forslag fra vores parti kan bruges, fordi vi ikke hænger nogen bestemte grupper inden for de ansatte i Københavns Kommune ud. Jeg håber, at jeg kan få opbakning til det forslag.

Peter Skaarup (O): På nogle direkte anklagepunkter fra Marlene Krogh vil jeg lige svare.

Det drejer sig først og fremmest om det her med ansættelsessamtaler. Der hævder Marlene Krogh, at det ikke er sådan, at vi har fået noget ud af at fremsætte dette forslag. Der vil jeg godt lige læse op ganske kort af udtalelserne fra de stående udvalg samt bydelsrådene under en overskrift, der hedder »Overvejelser« på side 5 i indstillingen her. Der hedder det bl.a.:

»En måde at tilgodese borgernes tryghed ved de offentligt ansatte, der kommer i deres hjem (...) er at gennemføre grundige ansættelsesinterview, rekvirere skriftlig dokumentation fra tidligere arbejdsgiver og for skoleforhold samt styrke opfølgningen af indberetninger om ansatte, der har begået forbrydelser med relevans for deres arbejde.«

Det mener jeg er en god måde at gøre det på. Det er en måde, man kan sørge for, at man i hvert fald forøger trygheden en lille smule. Det stiller ikke noget direkte krav om straffeattest, men det medfører, at man ved de samtaler og ved de interview kan se, om den pågældende ansøger f.eks. i en periode har været væk fra arbejdsmarkedet, og kan spørge, om ansøgeren i den periode har begået strafbare forhold og sådan noget.

Det er klart, at kan man ikke svare fyldestgørende på sådanne spørgsmål, så kan man heller ikke regne med at blive ansat i Københavns Kommune i forbindelse med en sådan ansættelsessamtale.

Der kan jeg så sige, at der er det mit indtryk, at det er noget, man i forvaltningerne i højere grad vil bruge, efter at dette forslag er kommet frem, end man tidligere ville bruge. Det er i hvert fald det indtryk, jeg har ved de samtaler, der har været på det mere uformelle plan i forbindelse med dette forslag.

Så derfor er det altså derpå, jeg bygger mine heldigvis gode forhåbninger omkring fremsættelsen af dette forslag. Jeg tror på, at man taler sandt, når man siger rundt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. juni 1998**

---

omkring, at det har givet anledning til nogle overvejelser. Det har selvfølgelig også givet anledning til nogle overvejelser, at politiet har haft den holdning, som det har.

Når det gælder skilte, så er Marlene Krogh inde på, at det har man hele tiden haft. Det er korrekt. Men i forbindelse med det forslag, som sundhedsborgmester Peter Martinussen er kommet med om uniformer, er det sådan, at man også har fået oplyst, at der bruges skilte i dag. Men det er også sådan, at de skilte måske godt kunne trænge til at blive lidt større. Man kunne godt trænge til en form på det, sådan at man f.eks. kunne smide dem ind ad brevkassen, før man kommer til den ældres hjem, så den ældre kan se, hov det er altså pågældende, som kommer fra kommunen, det er altså en o.k.-person at lukke ind.

Vi har jo faktisk set, at antallet af tyverier blandt ældre er stigende. Det har vi set i avisreportager i de seneste dage. Hermed siger jeg ikke, at det er fra kommunalt ansatte, at de tyverier finder sted, men det skaber utryghed, og det er med til at gøre, at de ældre bliver bange for at lukke en person ind ad døren, som kommer til den ældres hjem.

Så derfor er det fornuftigt nok, og det er et forslag, som er kommet frem på grund af den debat, der har været om de ældres tryghed her. Derfor min argumentation omkring det her.

Med hensyn til Benhaddou, der siger, at nu har der jo ikke været nogen sager af denne karakter på det seneste, vil jeg sige godt for det, det er da bare positivt. Måske har denne debat da også været med til at skabe en opmærksomhed om dette spørgsmål, som vi ikke kan kende effekten af. I hvert fald har der ikke været nogen sager for nylig, og det er da bare godt, det kan vi da bare glæde os over.

Der vil jeg så også sige til Marlene Krogh, at det er politiets opfattelse, også på baggrund af den sag fra Amager – jeg tror, det er en anden sag, du henviser til, end den, jeg taler om – at det er en god idé med rene straffeattester for kommunale hjemmehjælpere.

Til allersidst vil jeg sige, og der er jeg en lille smule uenig med Grete Henius for en gangs skyld, og det vedrører kravet om, at man som betjent her på Rådhuset skal have en ren straffeattest, at det synes jeg egentlig er meget fornuftigt. Jeg synes, det er meget fornuftigt, at vi ved, når vi forlader vores pladser og går ud og spiser lidt bagefter

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. juni 1998**

---

eller tager en kop kaffe, at de betjente, der færdes herinde i Borgerrepræsentationen, har en ren straffeattest ... (*Afbrydelse af Grete Henius*). Nå men du er enig, o.k., så er vi ikke uenige.

Jeg vil bare sige, at jeg synes, det er meget fornuftigt, og jeg synes, man skal opretholde den praksis. Hvis det skulle være ulovligt, så vil jeg godt se dem, der argumenterer for, at det er ulovligt.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Nu man kan vel ikke sige, at debatten i sig selv i de seneste måneder har været sådan en tryghedsskabende faktor blandt ældre.

Jeg vil godt, inden jeg giver ordet til borgmester Peter Martinussen, sige om det med politiet, det bliver sagt, at det er politiets opfattelse sådan og sådan, at jeg vil opfordre formanden for Sundheds- og Omsorgsudvalget, sundhedsborgmester Peter Martinussen, til at foranledige indhentet en officiel udtalelse fra Københavns Politi om synet på rene straffeattester i denne forbindelse, frem for at debatten skal foregå på den måde.

Borgmester **Peter Martinussen**: Det vil jeg da således opfordret meget gerne gøre. Så kan den jo være endnu et bevis, for nu at blive i retssproget, på, at det nytter altså ikke noget, at Peter Skaarup prøver heroppe én gang til dels at tage patent på at være partiet og personen, der vil sikre de ældres tryghed på trods af alle os andre, dels at være manden og partiet, der har vundet den store sejr. Det virker mere og mere krampagtigt.

Jeg tror, jeg trækker det tilbage om landstrænerjobbet, fordi det vil tage alt for lang tid efter kampene, før Peter Skaarup får forklaret, hvad der egentlig gik galt. Det går simpelt hen ikke, Peter Skaarup.

Jeg må sige én gang til, at diskussionen om uniformering af hjemmehjælpere og diskussionen om den legitimation, de skal have, kan vi tage en anden gang. Jeg glæder mig til Peter Skaarups støtte til forslaget om at gøre noget på det punkt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. juni 1998**

Men det har jo ikke en dyt at gøre med Peter Skaarups forslag, som går på, om det er kriminelle eller ikke-kriminelle, vi sender ud. Det er jo det, det handler om. Det er jo Peter Skaarups personalepolitik, der er blevet afdækket via denne debat, og ikke alle de andre ting.

Det andet har noget at gøre med en meget reel trussel over for de ældre, der hedder, at der kan være folk, der optræder som falske hjemmehjælpere, giver sig ud for at være kommunalt ansatte og under det påskud tiltvinger sig adgang til ældres hjem og begår tyverier og andre ting over for dem. Det skal vi selvfølgelig have stoppet, Peter Skaarup. Men lad nu være med det her.

Altså det lykkedes Peter Skaarup at få det her fremstillet som en sejr. Man har fremsat et forslag i København, det blev vedtaget på Frederiksberg. Hurra hvor det går.

Man har fået gennemført nogle ansættelsessamtaler, som ganske vist var der i forvejen, men man er sikker på, at de nu vil have en lidt længere varighed, fordi der har været nogle overvejelser i forvaltningen.

Vi har fået afdækket, at Københavns Kommune på dette område har en god og rigtig personalepolitik. Vi har fået sagt nej til at kriminalisere en enkelt medarbejdergruppe eller medarbejdergrupper generelt, og vi har vist, at vi alle sammen gerne vil tage hånd om de ældres tryghed. Det er, hvad vi har fået ud af det her, og så har vi fået afdækket Dansk Folkepartis personalepolitik eller mangel på samme.

Borgmester H. Thustrup Hansen: Det, der giver mig lyst til at sige et par ord, er spørgsmålet om rådhusbetjentenes straffeattester.

Det er noget, man har gjort alle de år, jeg har været herinde, at man kun har ansat rådhusbetjente med ren straffeattest. Det synes jeg i og for sig er en god og fornuftig ting. Det kan være, vi ikke må gøre det fremover, så er der ikke noget at gøre ved det.

Men jeg kan da sige til Marlene Krogh, at der stjæles frygtelig meget her på Rådhuset, men det er jo ikke noget, man går og skilter med. Jeg kan sige, at en borgmester i fortiden fra samme parti som Marlene Krogh fik det chok, da han glemte at tage sin jakke med fra borgmesterkontoret, at da han kom tilbage, var hans tegnebog med hele indholdet forsvundet fra borgmesterkontoret.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

Det er da meget rart, at man kan sige, at dette er et åbent hus, og det er det jo. Vi har nogle vagter siddende begge steder, men de går jo ikke ud og kontrollerer folk. Tyverier finder sted meget hyppigt, men jeg fortæller ikke her, hver gang de sker, så fik jeg ikke andet at gøre.

Det er da meget rart at vide, at vi har lidt check på vores eget personale, som i øvrigt omgås computere og fortrolige oplysninger. Man har mange ting liggende og flyde på sit skrivebord, sager man behandler, det er da egentlig meget rart, at vi laver sådan et check, vi gør opmærksom på, at det skal være folk af en vis standard, der bliver ansat som rådhusbetjente. Jeg synes, det er godt, at man kan gøre det.

Jeg skal nok give navnet på borgmesteren til Marlene Krogh bagefter, så hun kan forhøre sig om, hvor chokeret den pågældende blev, da hans tegnebog blev hugget fra borgmesterkontoret. Jeg siger det bare, vi oplever det alle sammen, og vi snakker om det.

Da vi havde magistratsborgmestre, der mødtes til frokost, da vi havde magistratssystemet, kunne vi sidde og fortælle hinanden om de nye oplevelser, vi havde haft, hvordan der var blevet stjålet fra vores kontorer.

Så det der med, at folk stjæler jo ikke, er utrolig smukt tænkt. Det er der så mange ting, der er, det er bare ikke spor realistisk.

Derfor synes jeg, at dette at man tager nogle forholdsregler, kan være ganske fornuftigt. Jeg er ret sikker på, at de tyverier, der finder sted her på Rådhuset, ikke er tyverier, der skyldes rådhusbetjente.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg kan oplyse, at vi har fået andre måder, da vi ikke længere har magistratsfrokoster, at kommunikere og udveksle erfaringer på.

Peter Skaarup har bedt om en kort bemærkning. Peter Skaarup har haft ordet i 3. runde, så det bliver en meget kort en – som den sidste, ser det ud til.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. juni 1998**

Peter Skaarup (O): Jeg vil gøre den utrolig kort. Jeg vil bare sige, at jeg mener, at sundhedsborgmesteren har en utrolig dårlig sag. Jeg mener, det er en utrolig dårlig sag for en sundhedsborgmester at gå ud og sige til sine hjemmehjælpere: Vi kræver ikke en ren straffeattest af jer. Eller en familie- og arbejdsmarkedsborgmester at sige til sine hjemmehjælpere, eller hvem man nu har i sin stald: Vi kræver ikke en ren straffeattest af jer.

Ligesom rådhusbetjente er det et betroet job at gå ud til en ældre medborger og ordne de personlige ting, som vedkommende har med at gøre og ønsker hjælp til. Det er en betroet sag, og man har adgang til betroede midler, man har adgang til penge, man har adgang til personlige ting. Der er ingen grund til at bestride kravet om en ren straffeattest her.

Derfor har du en dårlig sag, og derfor synes jeg også, det er rimeligt, at vi vedtager dette forslag om lidt.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): O.k., det forudsætter nok, tror jeg, at der skal være en afstemning.

---

30) 282/98

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Forsamlingen har tidligere, i 1997 og i 1998, tiltrådt indstilling om overførsel af uforbrugte budgetmidler fra 1997 til 1998. Borgerrepræsentationen gav i mødet den 20. november 1997 tilsagn om, at udvalgene kan få overført uforbrugte midler til en række konkrete projekter, og at forsøgsbydelene får mulighed for at overføre bydelstilskuddet mellem 1997 og 1998.

I den sag, som vi behandler nu, foreslås der overført midler fra 1997 til 1998, herunder for bydelene, efter de retningslinjer, som Borgerrepræsentationen har vedtaget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. juni 1998**

Derudover drejer sagen sig om, at der i forlængelse af det fortsatte arbejde mellem forvaltningerne er foretaget omplaceringer af budgetmidler mellem bydelsrådene og udvalgene.

---

31) 283/98

---

32) 286/98

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Statusrapporten for den erhvervspolitiske kommunale indsats i 1997, som vi har på dagsordenen, synes jeg på mange måder bekræfter billedet af, at der er kommet gang i hjulene i København. Det fremgår naturligvis tydeligst af selve indledningen, hvor vi kan se, at nøgletallene udvikler sig i en positiv retning, men det fremgår også af selve aktivitetsniveauet.

Når man ser rapporten, kan man se, at den demonstrerer dels at kommunen selv har handlekraft, selv tager initiativer, dels at vi får det stadig bedre og får et tættere samarbejde med en række partnere, ikke mindst i hovedstadsregionen, i Øresundsregionen, men også et øget og bedre samarbejde med staten, også en lang række andre spillere, som normalt ikke er på banen i denne sammenhæng, f.eks. Københavns Universitet og Louisiana om Kulturbro-arbejdet.

Da Erhvervsrådet behandlede statusrapporten, var man også ganske positiv. Særlig syntes medlemmerne fra erhvervslivet og fra organisationerne, at der var gode tegn på, at 1998 ville blive endnu bedre set med erhvervsøjne end 1997.

Da vi sidste år her i forsamlingen og også i Erhvervsrådet behandlede forslaget om en revideret erhvervspolitik, talte vi bl.a. om, at det ville være ønskeligt at opstille nogle

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

---

mere præcise mål for indsatsen, så der bedre kunne følges op, så der bedre kunne evalueres, så der bedre kunne dokumenteres. Det er baggrunden for arbejdet på at udvikle, hvad man kunne kalde et erhvervsbarometer, så vi løbende kan måle, hvordan erhvervsklimaet har det i København.

Preben Bille-Brahe (V): Vi drøfter ofte, hvordan vi skal prioritere vores udgifter. Men vi glemmer også ofte at tænke langsigtet og strategisk over, hvordan vi skal skaffe ressourcer til at tilvejebringe den service. Vores service vil altid være afhængig af den skattebase, af den beskatningsevne, som findes i den private sektor.

Det er i lyset heraf vi skal se den erhvervspolitiske handlingsplan. Det drejer sig om at skaffe flere indtægter til kommunen, og det drejer sig ikke mindst om at få fuld beskæftigelse for vore borgere.

Af statusrapporten fremgår det, at der i perioden fra 1993 til 1997 er blevet godt 2.200 flere registrerede virksomheder i Københavns Kommune. Det dækker en stigning fra 28.500 til 30.700, hvilket udgør 8 pct.

Det er glædeligt, men det kan dog ikke opveje, at der i perioden fra 1985 til 1996 blev mere end 60.000 færre arbejdspladser. Der var nemlig et fald fra 370.000 til under 310.000 i løbet af de 10 år, hvilket svarer til et fald på godt 20 pct.

Det er således alt for tidligt at glæde sig på erhvervslivets og beskæftigelsens vegne. Årsagerne hertil skal ses i forhold til, at mange af de store virksomheder, vi havde, ikke længere er her. Holmen har vi mistet, B&W er lukket, Nordisk Fjer er lukket, GiroBank og Baltica er flyttet til Københavns Amt. Der er alt i alt blevet færre arbejdere i Københavns Kommune.

En anden årsag er trafikken. Det er som om vi helt har glemt, at det, der skabte byerne, var distribution, forstået på den måde, at byerne er markedspladser. Byer er et sted, hvor varer kommer ind, skifter hænder og kommer ud igen. Det er klart, at når man lægger hindringer i vejen for trafikken, så skaber det også dårligere vilkår for erhvervslivet.

Jeg tror, vi er alt for tilbøjelige til at tænke på erhvervsliv som et spørgsmål om produktion og forbrug, og fuldstændig glemmer distributionen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. juni 1998**

På trods af at antallet af arbejdspladser i København er faldet, er flere københavnere dog kommet i arbejde. Ved udgangen af 1996 var der godt 230.000 beskæftigede københavnere, hvilket er det højeste antal siden 1988. Arbejdsløsheden er dog stadig højere her end i resten af landet, idet ledigheden i København er på godt 12 pct. mod 7½ pct. i resten af landet.

Tallene viser, at det går fremad, men der er lang vej endnu. Blandt de gode ting er en forbedring af virksomhedernes rammebetingelser, det vil sige, at skatter og afgifter sættes ned. Således vil der være en lempelse på ejendomsbeskatningen svarende til 16 pct., en nedsættelse af eltaksten for storkunder med 4 øre pr. kWh, og vandafledningsafgiften sættes ned med 50 øre pr. m³.

Fra Copenhagen Capacity ved vi, at det især er på de hårde økonomiske variabler, at København halter bagefter i den europæiske storbykonkurrence. Copenhagen Capacity gør et stort arbejde, men har desværre vist ret små resultater.

Det har overrasket mig, at de blandt deres resultater tæller, når de har kunnet fastholde en virksomhed, altså når de har kunnet forhindre en virksomhed i at flytte ud. Det er jo ikke det samme som at tiltrække arbejdspladser udefra.

Vi ligger nr. 1 blandt de bløde faktorer som at vi har et rigt og varieret kulturliv, vi har en god service i den offentlige sektor. Men det er som om vi har erstattet alle de bløde variabler for de hårde.

De argumenter, Copenhagen Capacity møder, er: Der er for få incentives. Hvorfor skal vi flytte til København? Det er umuligt at lave penge. Det er spørgsmålet om, at lønninger, skatter og afgifter er for høje, og så er det spørgsmålet om, at vi simpelt hen har for lille et marked til at være interessante. Det er forhåbentlig noget, som Øresundssamarbejdet på længere sigt kan råde bod på.

Vi siger, vi har højkonjunktur herhjemme, men når vi sammenligner med Irland, der har 8 pct., og Finland, der har 6 pct. vækst i BNP pr. år, så er det en ret lille højkonjunktur, vi har.

En af grundene til, at det går så godt for Irland, er, at de har været parate til at betale mere end 1 mill. kr. pr. arbejdsplads, de har kunnet flytte her fra København til

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. juni 1998**

Irland. Det oplevede vi, da det lykkedes dem at få fat i Boston Scientific. Hvorfor gør de det? Det gør de, fordi de ved, at de får pengene tifold igen.

Selv om vi ikke har mulighed for at føre den form for erhvervspolitik, og jeg mener heller ikke, vi skal indgå i den form for konkurrence med de andre storbyer, bliver vi som minimum nødt til at holde fast i, at det drejer sig om på lang sigt at forbedre virksomhedernes rammebetingelser.

Også set i forhold til Skåne- og Øresundssamarbejdet er det vigtigt at holde fast i en forbedring af de økonomiske betingelser for erhvervslivet. I Skåne har de billigere jord, lavere grund- og ejendomsskatter, lavere personskatter, lavere bilafgifter, lavere lønninger, samme levestandard og samme offentlige serviceniveau. Hvis ikke vi bliver konkurrencedygtige med svenskerne, så risikerer vi, at de løber med alle gevinster, når Øresundsbroen står færdig.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Tak til Preben Bille-Brahe, der kan få ordet i 2. runde. Der er ikke flere i 1. runde. (*Ophold*). Jeg forstår det sådan, at forhandlingerne er afsluttet.

Jeg vil sige til Preben Bille-Brahe, at det var meget tydeligt på sidste erhvervsrådsmøde, at virksomhederne og organisationerne også var meget optaget af, hvad de kunne gøre for kommunen, ikke alene hvad kommunen kunne gøre for virksomhederne. Men debatten slutter nu ... er afsluttet.

---

33) 292/98

Mikkel Warming (Ø): Vi har tidligere stemt imod såvel lokalplan som byggesag for disse ejendomme i Absalonsgade, da vi mener, byggeriet bliver for højt. Vi ønsker en daginstitution i 1-2 etager, men ikke noget byggeri derudover. Derfor vil vi stemme imod salget og kræver delt afstemning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. juni 1998**

---

34) 306/98

Jens Johansen (F): Det er noget sprogligt. Det er det her »således at ...«. Betyder det, at selskabet ikke får den mulighed? Det gør det vel. Det skal der vel stå. Altså der skal føjes et »ikke« ind: »således at selskabet *ikke* inden for 5 år«.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det beklager jeg, at jeg ikke nævnte. Det er sendt ud på et rettelsesblad. Det er sådan, at selskabet *ikke* får.

---

35) 97/98

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Som man kan se af indstillingen, og som man ved i henhold til vores nye styrelsesordning og de beslutninger, der efterfølgende er truffet, er der nedsat et særligt revisionsudvalg, som forbereder sagen for Økonomiudvalget, og som har Johannes Nymark som formand, og formanden får ordet nu.

Johannes Nymark (A): Som overborgmesteren netop har sagt, så er der i år tale om en ny procedure for behandlingen af Revisionsdirektoratets revisionsberetning.

Det nye er, at det formelt er Økonomiudvalget, der afgiver betænkningen, af hensyn til styrelsesloven. Men det reelle er fortsat, at det er Revisionsudvalget, der foretager den egentlige behandling af revisionsberetningen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. juni 1998

Som tidligere har vores gennemgang af beretningen givet anledning til at knytte særlige bemærkninger til en række sager.

Udvalget har i de afsluttende bemærkninger til regnskabet fremhævet visse generelle forhold. Her vil jeg nævne, at opfølgningen på områder, hvor der tidligere har været udtalt kritik, har vores særlige bevågenhed.

For at tage det positive: Vi noterer selvfølgelig med tilfredshed, at kritikken har bevirket en væsentlig positiv udvikling. Det gælder i år f.eks. Uddannelses- og Ungdomsforvaltningens arbejde med retningslinjerne for administrationen af folkeskolelærernes arbejdstidsregler.

Omvendt vil en manglende forbedring give anledning til en kraftig kritik fra udvalgets side. Det gælder også Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen, men her er det forretningsgangen for forvaltningen af debitorområdet.

Det gælder Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningens manglende opfyldelse af kravene til handleplaner og opfølgning i børneanbringelsessager, og Stadsingeniørens Direktorats mangelfulde afregninger til staten.

Sagen under Økonomiudvalget om den økonomiske betydning for kommunen ved ansættelse som tjenestemand eller overenskomstansat har givet udvalget anledning til at understrege betydningen af, at forvaltningen altid udarbejder et dækkende økonomisk grundlag for BR's beslutninger.

Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen har ikke sikret overholdelsen af regler i arbejdstidsaftale og overenskomst for lærere i gymnasieskolerne. Det finder vi beklageligt og mener, at styringen bør moderniseres og gøres mere kvalitetspræget.

Udvalget har også haft opmærksomheden henledt på sagen under Sundhedsforvaltningen om de ledige ældreboliger og tomgangslejen. Revisionsdirektoratet er blevet bedt om at foretage en opfølgning af den sag.

Udvalget finder det særdeles beklageligt, at Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen ikke har fået reduceret fejlomfanget i kontanthjælpssager.

I tilknytning til sagen om Stadsingeniørens Direktorats mangelfulde afregninger til staten er udvalget enig om at betone vigtigheden af, at der i kommunens institutioner er den fornødne juridiske ekspertise.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. juni 1998**

Den meget omtalte kørselsordning i Levnedsmiddelkontrollen får en skarp påtale af udvalget. Ja, faktisk kan udvalget næppe give hårdere kritik.

Udvalget indskærper, at Rådgivende Ingeniørkontor får en forbedret økonomistyring, der hviler på et præcist beskrevet grundlag for den indtægtsdækkede virksomhed.

Endelig vil jeg nævne, at den tværgående undersøgelse af servicemål og serviceniveau er udvalget meget tilfreds med.

Konsekvensen af undersøgelsen af Økonomiforvaltningens igangsatte udvalgsarbejde som grundlag for budget 99 forventer udvalget vil have en meget gavnlig virkning på grundlaget for BR's styring af kommunens aktiviteter.

I tilknytning til den tværgående undersøgelse af decentraliseringen til brugerbestyrelserne har udvalget med tilfredshed noteret sig, at Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen har iværksat en bredere undersøgelse af forældrebestyrelsernes samlede virke og kompetenceudøvelse.

Jeg skal ikke gå ind på flere af de mange sager, men henvise til den foreliggende betænkning.

Med disse bemærkninger skal jeg foreslå, at forsamlingen tiltræder Økonomiudvalgets indstilling, at Københavns Kommunes regnskab for 1996 godkendes.

---

36) 299/98

Sagen var udsat til mødet 17.-18. juni 1998.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. juni 1998**

---

37) 328/98

---

38) 300/98

---

39) 301/98

---

40) 302/98

---

41) 305/98

---

42) 285/98**Sagen var behandlet først i mødet.**

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. juni 1998**

---

43) 293/98

Borgmester **Per Bregengaard**: I sagen forholder det sig sådan, at skolerne er involveret i den. Spørgsmålet er, om skolerne nu nødvendigvis har alt det udstyr, der skal til at klare denne booking.

Det, jeg vil sikre mig, er, at hvis der er nogle særlige udgifter ved indførelse af det ved skolerne, så skal de holdes skadesløse. Det vil jeg gerne have formanden for Kultur- og Fritidsudvalget til at bekræfte, og også, at det nye system kan skrive regninger ud.

Borgmester **H. Thustrup Hansen**: Det her er et aftalt forløb. Jeg skulle bare bekræfte.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ja, det var mere forløbet, der blev bekræftet, lagde jeg mærke til, end substansen i spørgsmålet fra Per Bregengaard.

---

44) 307/98

---

45) 127/98

---

46) 289/98

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. juni 1998**

Uden for dagsordenen1) 376/98

Uden for dagsordenen2) 377/98

---

47) 319/98

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så havde vi en sag fra lukket møde, institutionsudbygningssagen, der indeholdt elementer af fortrolig karakter såvel lejeelementer som salgselementer, men derudover for så vidt angår de 2 første »at«'er elementer, der er på rent åbent møde.

For så vidt angår det, der ikke vedrører kontraktforhold af lejemæssig eller købsmæssig karakter, blev sagen overført til åbent møde samtidig med en beslutning om henstilling til forvaltningen om at finde en fremtidig form, så de elementer i en indstilling af denne karakter, der alene skal behandles på lukket møde, behandles dér og resten på åbent møde. Jeg tror, man ved, hvad jeg mener.

Jeg skal høre, om nogen ønsker ordet til den del af denne sag, der meget præcist afgrænset er på åbent møde. (*Ophold*). Det er ikke tilfældet. Den del er afsluttet og tiltrådt under forudsætning af, at den del, der er på lukket møde, også tiltrædes.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er herefter ikke flere sager til behandling for åbne døre. Jeg gør skarerne på tilhørerpladserne opmærksom på, at næste møde afholdes onsdag den 17. juni 1998 kl. 16.00.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. juni 1998**

Lad mig sige til forsamlingen, at det er min vurdering, at med en sædvanlig grad af disciplin forud for en ferie burde det være muligt at slutte, selv med luft til alle de principielle markeringer, der skal gives, efter kl. 23.00 på onsdag. Det skulle være muligt at klare dagsordenen, er det min opfattelse, med det kendskab til dagsordenen, jeg har.

Dørene lukkedes kl. 23.30.